

Op. 21 m 125.
952

1
Документ
Окр. архива
г. ГВРНОВО

МОЙТО РОЖДЕНИЕ БЫЛО 22 АКТ ТОГО
ХРПА, 1828 - ВЪ МѢСѢ ОКТЯБРІЙ.

ПОЧНАСАМЪ КНИГА ДЛѢЧА: 1846.

МОЙТО ПОСТРИЖЕНІЕ БЫЛО 22 АКТ
ТО: 1848: ВЪ МѢСѢ АПРІЛІЙ.

ВЪ 9 ДНЬ: НА РАСПАРТІЇ ПРѢКУ.
ВЪ СПРАДѢНСКОГО ПОРѢ ХОДИХЪ

ВЪ АКТТО: 1851. ДОИДОХЪ
НА БАРНА ХОВН: НА 1853. НА ПОС-
ЧА: НА 1853.

НА СПРАДѢ ТРОІЦА: НА 1854.

НА ТРОІКУ ЧЕЛСИЙКОЕНЧУ: 1855.

ВЪЧКА МН НЕЧУ, Н МАНКАМЪ
САЧКА, Н СЕ ТРА МН ГУВЕНА,
ПРЕСТАВЛЯХСА С ЧУМАЧА,
ВЪ АКТТО: 1837.

БАРДЫ МИ ГЕОРГИ ПРЕСТЪ
ЕНСА ШАРКЛІТУ (АНПОЛІЦІ)

ВЪ ЛІТІТО: 1845 .

ВРАДЫ МИ СЕРГІЙ МОНАХ
ПОСТРИЖИСА, ІІ СА ПРЕСТЪ
ЕН. ВЪ ЛІТІТО, 1851 . ВЛАДІЛІ,
ФЕУРУЯРІЙ. ВЪ 10 ДНІВІ.

СУДАНА МАХМУТ. ПАЕЗ
ЧЕРНОГО МІНІНА, № 1836.
СИІМД СУДАНА З АВАДДА
МЕЦІФА, № 1846.

№ 1855 СУДЪ РУССІА КРАНЬ ПОЧНА,
БІСНІРОНІШЕ МІНАХА ПРЕЗ
ПЕЧАЦО № 1849 .

БОГАРІЯ ПРІЄ КРЕЩЕНІЄ, В
ЛІТІ ۲ ХІСТА, ۳ 60, В
МОРТАГОНА (Міхайл) ЦАРА
БОЛГАРСКАГО ВЪ ОХРИДА.

Ѣ ПАПРІАРХЪ СИ ПОСТА
ВНУДА ВЪ ТІРНОГО ГІЕОФІ
ЛАКТА ЧЕ ЄВАНГЕЛОТО
ІКОВНИКА, МОДРЗГІЙ, ВЪ
ГРДНЕ, 286.

Ѣ РСТВ. ТО СИ АІЗГІЙ
НА ۷8 АІСТО: 1460:

Ѣ ПОПРІАРШЕСТВО ТО
ВЪ ЛІСТО ГІДНЕ, 1485.

КОЕСТО ЧЕ СД РЕЧЕ, 26
ГОДИНЫ ПОДІЯК ЦАРСТВОГО
СОО, РОДИВШI ПАПРІАРШЕСТВО

Книжница мълчъ, сада
жъчъл въ себѣ честъгъ,
чиноположенія монашес-
каго образа.

О брѣтъються же и ніа
полѣзнѣйшиа словеса
стыхъ оцъ.

Сиансанныя матвѣсъ
монахъ, житіе да тер-
новодервентскаго мъ-
настыря, преображеніе
ніе гдѣ, за свою
полезу, и по прѣгу.

Въ лѣто 1797 г. А. А. А. - 1853
Мцъ Февралій.

ПРЕДИСЛОВІЕ.

ВОЗЛЮБЛЕНИЕ БЛЮДЫ, АЩ
НЕ ВОСПРИІМЕШИ СЕЙ СТЫЖ
МОНАШЕСКІЙ ОБРАЗЪ НА СЕ-
БѢ, ПРЕЖДЕ ДАЖЕ НЕ ВОЗ-
НИКНЕШИ, НІ ПРОЧУТЕШИ, ВЪ-
СТАРГА ЧИНОПОЛОЖЕНІЯ НІ-
НОЧЕСКАГО ОБРАЗА. ПРЕЖ-
ДЕ ВО СЕБѢ НІСКУСИ, НІ РАЗ-
СМОТРИ, МОЖЕШИЛИ СО-
ВѢРШИТИ ЕГО, НІ НІСПОЛНИ-
ТИ: ПОНЕЖЕ ОСВО ТО НЕ
МАЛО ЁСТА. РАЗСМОТРИ
ДОБРАХ, КАКУ ВОПРОША-
ТИ ТА

ти та б'яста, ієреї.
сіє сотвориши ли; н, ѿно
н споминши ли; н, сіє храні-
ши ли; н, ѿно желаєши ли;
н прόчая.

тъ же коемъжай вопросъ
о ежецаеши, о ежеца-
ешиса, гла: єнъ • єнъ •
єнъ: всѧ, вѣдъ содѣстивъ
ючи. ѿна же паки:
вніжалъ которая о бѣ-
зънъ даеши кѣци
хрѣпъ: н прѣ:
молюса тѣбѣ любимиче,
прѣ-

рилажио прочти со мнени-
еми, и се ве искваси, да
заче где ти естъ, то са-
вленкою рябочию восприн-
има его, и соглашай его.
А пасна ^{же} себе храни а
навѣтова діволскими:
понеже діволскіи сакоши
ствома, и нобыи в спа-
вниша сеи стый ѿгласкій
образъ, и идоша, и се в
женіи пошли, и вѣчнѣ
погибоша.

ПОСЛЕДОГАНІЕ МАЛІА СХІДНО-
СІРКЧА МАНДІН.

ПО єже єса́рнти кз ма-
лое, ѵ нача́ти братії ча-
сы, приго́днія єкка́нсіарх
хотя́чаго постригатися, **и**
їа́торнітъ колено́приклоне-
ніє предъ сты́ми аве́рми,
їа́коимъ по єдиномъ,
также ігременъ.

И тогда ізшеда въ па-
перть

— ѿ ѿлѣтъ обиѹчнаѧ
 скоя) ризы, и начиншайса
 бжиткениѣй лїтогріи, сто-
 ища предъ црквиши враты
 не ободсаны, не обогрѣны,
 и ѿ кровенъ.

Пѣваемъ же андіфоны,
 по входѣ гѣтса конда днѣ,
 на славѣ: на и ииѣ же по-
 етса тропарь сей: Глаꙗ а.

Подобенъ: Греѧ твои сасе:
 ѿбатія отца ѿверстнини по-
 тчиша

ПЧИСА: Н ПРЧ

Се́мъ же пхое́мъ три, кго
дитса ѿ єккл братъ,творі
въ прѣка мѣстѣхъ колѣно
прикалоненіа при, да же до се-
тихъ авереи, н воспакша ѿ-
глашестя єгд н гд' менъ сице.

О керзни сердца твоєшо ѿшес-
сѧ братъ, н слышн гла́съ го-
споденъ глаголючий: пріидите
ко ми: яси траджадаючиися,
н ѿ бременин грехми, н ѿз-
оукокою

Жпокой ви . козмите и го
 мое на ри , и на душите ся ^и
 мене , ткю кротко бъма , и
 смиренъ сердцемъ , и обра-
 фете покой душамъ в а-
 шимъ : и нѣ ѿбко приданъ
 ѿ екто ка космѣждо во-
 прошению , со страхомъ и ра-
 достю ѿ душа въгъ .
 и злѣстно ѿбъ ежда , тѣ-
 къ сѧ спаселъ наше , со
 всепѣтю своею мѣрею ,
 и сѣмъ

7

Воистину́ добро́ дѣло́ и́ благо́ и́
щено́ и́зера́з че́си: но́ а́ще и́ со-
верши́ши є́: а́вбрак бо а́вада́,
тру́дома ста́живаю́тса, и́ болѣ́з-
нию испра́гваю́тса.

Бо́кою ли́ тво́ею мы́слию при-
ступо́еши ко га́з;

Е́н, е́гда соавтко́вочу, че́ни́й бе

Не ѿ нѣкій ли и́джади, и́ли наслі́ка;

И́н, честни́й бре́че.

Пребо́деши ли къ ми́трѣ и́зъ пос-

тии честивѣ, да́же и́зъ поса́дъ на́гю тво-

ЕГО ИЗДАИХАНІЯ ;

ως: **Е**Й, ЕГУ СОДЕЙСТВЮЩУ, ЧІНІЙ ОЧЕ.

ξοп: **Х**РАНИШИ АН СЕБІ САМОГО ВА
ЛІКЕСТЕРЬ, Н ЦВЛОМВДРІИ, Н БЛЕ
ГОГОДІНІИ ;

ως: **Е**Й, ЕГУ СОДЕЙСТВЮЩУ, ЧІНІЙ ОЧЕ.

ξοп: **Х**РАНИШИ АН ДАЖЕ ДО СМЕРГИ
ПОСЛУШАНІЕ КІ НАСТРОАТЕЛЮ, НКО
ВСЕЙ **ВО ХРІПѢ** ВРАГІН ;

ως: **Е**Й, ЕГУ СОДЕЙСТВЮЩУ, ЧІНІЙ ОЧЕ.

ξοп: **Т**ЕРПІШИ АН ВСАКУЮ СКОРЕДІ
ПРЕСНОП'Я МОНАШЕСКАГО ЖІНІЯ
ЦРІСІА

И сътъмни. ѿгълш, и естъмни сътъ
 мни съонъмни. защо предъстонътра,
 виշаѧ исходаачаѧ ѿ тебе
 словеса, да егда прииде съди-
 ти ижеумъ и мртвумъ, кој
 въста тебе, не по ємбъже и-
 таши сочестътица и испогъда:
 ти: Но по ємбъже ѿще сохра-
 ниши, тъже испогъдъ. и нѣкъ-
 ёш, ѿще до истиинъ пристъ-
 паши къ бъгъ, съннамъніемъ
 ѿ вѣщаѧ наимъ, проптигъ иже
 наимъ

ИАИИ ЕО ПРОШЕНА БЫТИИ ИМАШИ .

Бо прось :

Что пришёлъ єснъ брате, при^зи
підада стомъ жертьеникъ , и
стѣнъ архимінъ сенъ ;
и
Съ вѣтъ .

Желая житїа постническаго ,
чтній днє .

Бо прось: Желаяши ли сподобитися агри-
скаго образа , и вчиненю бытии
лики монашествующихъ ;

Съ вѣтъ . **Ей**, бѣтъ содѣствующи , чтній днє .

Бо истинно

БРТЕІА РАИИ НЕБЕСНОГО;

И, ЕГД СОЛНЦЕСУЩИХ ЧИЙ ОЧЕ.

ТАЖЕ ИГДМЕНЬ ГАПЛ НЕ МОД

О ГЛАДИОУ

ВИЖДЬ ЧАДО, РАКОРА О БАТЮДА:

ША ДДЕШИ ВЛЦК ХРПД: ОГРЛН

БО ПРЕДСТОЯТЬ НЕВИАНИИ, НА

ИСВЕЮЧЕ ИСТОВДАНІЕ ТРОЕ СІЕ

О НЕМЖЕ ИСТАЗАНА БДЕШИ,

ВО ВОТОРОЕ ПРИШЕСТВІЕ ГДА НАШЕГО

ИСА ХРПД: СКАЗДЮ ЗБЕС ТЕБК

СОВЕРШЕННІЙШЕЕ ЖИТИЕ, ВА НЕМЖЕ

ПО ПОДР-

по подражанию, где же жительство
 величества, засвидетельствовано
 же подозревать тебе принять,
 а иже подозреваю в бегах:
 се бо предложил еси чадо,
 єже приступити и работы
 ГАИХ. аще бо хощеши монах
 быти, прежде всхъ о чисти се:
 бе в скита скита плющи и дѣ-
 ха, совершаѧ стыню да страсти
 БЖИХ, стражи смиреномудрие,
 иже на службникахъ въчи-
 ныхъ

ииха благъ : ^трложи инишеска
 каго обица ^де зостъ : послъ-
 шаніе имѣй ко всѣмъ : бе ^з
 роптия ^вѣда га запорѣжаніи
 тебѣ слѹжеахъ : га мѣтре ^тер-
 пленія : го бажніихъ не лѣнос-
 тицъ : во искушениихъ не пе-
 чалъ : га постъ не разслы-
 блайся : вѣжда же, ꙗко мѣткою
 и постомъ подобаетъ тебѣ о^с-
 молитви бѣга . га немощехъ не пре-
 шемогаи : по разумѣрѣ же аукон-
 яна

ЕША ПОМЫСЛІ: НЕ ІМАТЬ БО ПРЕ-
 СТАТИ В КРАІХ, ПОЗЛАГАД ТЕКѢ
 ПАМАТЬ ПРЕЖНЯГО ЖИТІЯ,
 НІ НЕНАВІСТЬ КЪ ДОКРОДЖІТЕЛ-
 НОМЪ ЖИТІЯ СТАТЬ • ПОДОБАЄТЬ
 ОУБІО ТЕКѢ НАЧЕІШЬ ПІТЬ
 КЕ АБЩІЙ ВЪ ЧРТКО ^ЧНБНОЕ,
 НЕ ВОЗВРАТИТИСЯ ВЪ СПАТЬ,
 НЕ ВІДАЕШИ БО ОУПРАВЛЕ ^Н БО
 ЧРТВО ^ЧНБНОЕ • ДЯ НЕ ПРЕДПОЧ-
 ТЕШИ ОУБІО ЧТО ПАЧЕ КІРД
 ДЯ НЕ ВОЗЛЮБИШИ НИЖЕ ОУЧА,
 НИЖЕ

иже мѣры, иже братіюши
 коеого ѿ сюонъ : иже самаго
 себе возлюбиши паче бга, иже
 чарствїа мїра, илї спокойїа
 когдайбо буди, илї чести
 ищети яа не ѿ брачевиша,
 иже ѿ злобленїа, иже очини-
 женїа чакага, иже ино'го че-
 сога, иже неподешни быти
 неудобно, и возбраненїа бдеши
 течи за хрома, но приснови-
 ми на т же во спокойїи по

БЕЗДѢЖИХИХ ВЛАГА . И
 РСА О ВѢКА ПОМИЩАДИ МЧИКИ
 И ПРЕЦНЯ , И ЖЕ МНОГИМИ ПО-
 ТЫ И ТРУДЫ , И БЕЗЧИСЛЕННЫМИ
 КРОВЬЮ И СМЕРТНІ СІД СТА-
 ЖАША , ТРЕЗВІСА ЕО ВСѢХ ,
 СЛОПОСТРАЖДІ І ПІКО ДОБРЫЙ
 КОНІХ ХРІТОВА : САМДО ГДА
 И БІГДА НАША , БОГОІ СІИ РА-
 МАТИ , НАСЛ РАДИ ОБЕНИЩА , ЕШЕА
 ПО НАМЛ , АД МИ ОБОГАТИМ-
 СА ЧАРІЕМА ЕГА . ПОДОБДЕТА
 ОБІСА

ὅτεον ἡ κάμη πολυάριστης
 ἐγὼ βύπτη, ἢ ἐγὼ ράιη ωστε
 πρετερέτη, πρεσπέκατος γε
 γάποκτας εἰς τὸν οὐρανόν.
 εάντοι τοῦτο φέρεται οὐχεὶς κατόπιν
 χούσεται τὰ σλέψατα μενεῖ οὐτί,
 αλλὰ ὥρεργεται σεβεῖ, οὐδὲ ποτε
 μετὰ κρήτης σφοῖν, ἢ αὐτὸς ποτε
 σλέψεται μηδὲ: οὐχεὶς εἴσπει τον
 πόλεων πρίσινο βύπτη, φάγε αὐτὸν
 σμέρτην, οὐδὲ ποτε οὐσιών
 γάποκτας εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδὲ πάλιν
 οὐδὲποτε

І́МАШИ НІЖАЖДАТЬНІ, І НАГСТРО-
 ВАТЬНІ, ДОСАДНІТЬНІА ЖЕ, НІ ОД-
 КОРНІТЬНІА, ОСІНИЧНІЖНІТЬНІА,
 НІ ІЗРНАОТЬНІА, І НИУМН МНО-
 ГИМН ОГРАГОГНІТЬНІА СКОР-
 НИМН, НІМНІЖЕ СВІРІЙ ПО Б'РУ
 ЖНЕОТВА НА ЧЕРПАКФЕСТСА. НІ
 ЄГДА СІЛ ВСЛ ПОСТРДЖЕ-
 ШН, РДЛЯНІСА, ГАРД РДЛЬ ,
 ПІКВ МЗДАÀ ТЕОДА МНОГО НА
 НЕСКІХД • ЕО ХРПТК ІНСК ГДДЕ
 НАШЕМД, ЕМБІЖЕ САФЕД ЕОКЕКН,
 АМНННД .

Сіѧ всѧ та́ко ми и́сповѣ́де-^Е
 ши въ на́ше же съмѣ́нїе,
 и́ въ съхъ о́бѣтъхъ преу-
 рѣти о́бѣщающыи а́же ао
 концѣ жи́вота, кагдїю харбою;
 Ёи, бѣгъ солѣ́нствищъ, чѣній
 ѿтъ . и́ погибъ мѣлкъ и́громъ
 Всесчѣ́рый ѡ́бѣзъ бѣзъ, и́ ино-
 гомѣ́тници, прѣтыла ѡ́травы
 своеѧ не и́зслѣдимиа бѣгти,
 о́верзѣаи воякомъ приходи-
 щемъ къ немъ съ желаніемъ
 и́ любо-

И ДИВОГОЮ ТЕПЛОЮ, РЕКИИ :
 ОЩУСИ И ЖЕНА ЗАКЛЯЛА НЕ-
 ЧАЛІЕ СВОЕ, ОЗДЖЕ НЕ ЗАБУ-
 ДО ТЕБЕ, И ТВОЕ ВЪДНИ ЖЕ-
 АМНІЕ, И КА ПРЕДЛОЖЕНІЮ ТВО-
 ЕМУ ПРИЛАГАЛА СВІЧІЮ ѿ НЕ-
 ГО СНІЛЮ КО НЕПОЛНЕНИЮ СВО-
 ІХЪ ЗАПОВѢДЕЙ, АДА ГОСПІЙІМЕ,
 И ѿ БЫМЕЦА, ИЗАЧИТИТЬ ,
 И АДА ЕДДЕСТАТИ СПІКА ТРЕБ-
 ДА ѿ ЛИЦА КРАЖІА, КАМЕНЬ
 ТЕРПЕНІА, ОЛПІШЕНІА ВИНА ,

КРЕПОСТИ

КРЕПОСТИ ПОЛАТЕЛЬ, БЛАГОДЬ

ШІА СИНЕСКАНІЕ, МОДЖЕСТВАСПО-

ДЕНИЖНИКА, СОРОЗЛЕГАА НІ СО-

ВОСТАКАА СА ТОДОЮ: ОСЛАЖ-

АДА НІ ВЕСЕЛА СРЦЕ ТРОС ,

ОЧ ТѢШЕНІЕМА СПАРГО СВОЕГО

ДХА: СПОДОВЛАА ТА НІ ЧАСТИ

СПІХА, НІ ПРПЕНХ ОДД НАШИ,

АНПОНІЯ, ЕНФУМІЯ, СРВКЫ,

НІ СД'ЧИ СА НІМН . СА НІМН-

ЖЕ НІ НА СЛѢДНІШИ ЦРТГО НЕНОЕ,

КО ХРУЖК ІНСТ ГДА НАШЕМА :

ЕМБІЖЕ

СМОДЖЕ СЛАГА И ДЕРЖАГА ,
 ЦРТРО И СИЛА , СО ОЦЕМАЗ И
 СПУМВ ДХОМЪ , ННѢ И ПРНЮ,
 И ЕО ВѢКИ ВѢКУБА . АМННД .

ТѢЖЕ ПРЕКЛОНИШЬ СМОДГЛА-
 ЕВ , И АИКОНЬ РЕКШУ :
ГДЯ ПОМОЛНМСА + И БРАТИИ :
ГДИ ПОМНЛХИ . ПОДАРГЕ
 НАСТОДГЕЛЬ ВЕРХУ ГЛАВЫ
 ЕГО КНИГУ , И ЧТЕТЬ МО-
 АНПЕВ СЮО ВГСАСХ ВСЕХУ :
ГДИ ЕЖЕ НАША , ДОСТОЙ-
 НЫХУ

НУХА БЫТИ ЗАКОНОПОСЛОЖИВШИЙ
 ЖИТЕЙСКАЯ ВСА ОСТАВШИ,
 И СРОДСТВО И АРЕГИ, И ПОСЛА-
 ВОЛЯВШИ ТЕБѢ ПРИИМИ, И РА-
 БА ТВОЕГО, ^{и ми} ОКРЕП-
 ША ГОСД ВСЕХ СИХА, ПОСПЫ
 ТВОИМА БЫТОВЩДЕМЯ, И НА-
 СТАВИ ЕГО НА ИСТИНУ ТВОЮ,
 ПРИПОДАЮЩАГО ТЕБѢ НЕДКЛОН-
 ИЮ: ОГРАДИ ЕГО СИЛОЮ
 СТАГА ТВОЕГО АХА, КО ЕЖЕ
 НЕМОЩИ ДѢЙСТВОВАТИ НАД НИМ
 ВСАКОЙ СОПРОТИВНОЙ КОЩИ :
 ТЕРПЕНИЕ ЕМЪ ДАРУА, ВО ЕЖЕ

же багоугоднити течеъ синъ ,
майтвдми притиа влчици нашеа
бѹи , и всѧхъ оѣ вѣка течеъ
багоугоднѣшихъ .

Иако влаги и прѣнса , всечес-
ное и великолѣпое йма твоє ,
оцѧ , и сна , и спаѓу дхя ,
и икъ и прнио , и во вѣки вѣ-
ковъ . **А**минъ . **И**г҃еме гѣтъ :
міра всѧмъ . **Д**іаконъ : Гадѣ
ваша **Р**ади прикладні те .
Братію : течеъ ради . **С**щеникъ
же чтеѧтъ молітвъ сїѧ .
Ради еже нашъ , дѣлованіе и
приектъ

16
 ПРИЕЖНИЦЕ ВСЕХ ОСПОВЛЮЩИХ
 НА ТА, РАЗЛИЧНЫ^И ПОДПИ СПА=
 СЕНІА НАМЪ ПОКАЗАЕШЬ ВОЧАЧЕ=
 НІЕМЪ ХРІПА ТРОЕГУ^И, ПРИІМН^И
 РІБА ТРОЕГО^И, ОСТАВЛЕШЕГО МІР^И
 СКІД ПОХОДИ, Н СЕБЕ ПРИНЕС=
 ШАГО ПЕЕѢ КЛІЦК ЖЕРТВУ^И ЖИ=
 КВ БЛАГОДІЯН^И: ѩ НІМН ѩ
 НЕРГУ ЕСАКВЮ ПЛОТСКІЮ ПОХОДИ,
 Н БЕЗСЛОВЕСНАА ПРИАТИА, АД ѩ
 АТІЕМА НЕ ЧВСТВЕННИХ ВЛАССО,
 СОВЛОЖНІТ^И Н БЕЗСЛОВЕСНАА МН.
 САН ЖЕ Н АКДНІА, Н СПОДОВИТЬСЯ
 ВОСПРИЯТИ НГО ТРОЕ БЛАГОЕ,
 Н ЛЕГКОЕ

И АЕГНОЕ ТВОЕ БРЕМА, И ВЗАПИ
 КРПА, ПОСЛАВОАТИ ТЕБЯ ГЛУХА,
 СОБЛЮДИ ЕГО ВЪ ТВОЕЙ СПИНѢ,
 И АРДИ ЕМЪ ПРЕДЛОЖЕНИЕ
 БАГОС ВЪ СОБЛЮДЕНИИ СТРАХ
 ТВОИХЪ ЗАПОВѢДЕЙ, СПРИЧИТА
 ЕДА ЕГО ВО КРЕМА БАГОПОПРЕ
 БНО АНКВА ИЗБРАНИИ ТВОИ
 БЛГПІЮ И ЧАКОЛЮБІЕМЪ ЕДИ
 НОРОДНАГО СНА ТВОЕГъ : С
 НІМЖЕ БАГРЕНХ ЕСИ, С ПРТЫ
 И БАГІМЪ И ЖНЕОПРОАЩИМЪ
 ТВОИМЪ ДХОМЪ, ИНЪ И ПРНІУ,
 И ВОРЕКИ ЕККАРГА • АМІНЬ •
 ТАЖЕ

ЧАКОМЪ СПАСТИСА, НЕ ВЪ ПОЗ-
 НАИЕ ИСТИНИИ ПРИИТИ: СЫЙ
 БАГРЕЧА ВО ВѢКИ КѢКУ. ^{В.} АМИНЬ.
 ТАЖЕ ПОСТРИГАЕТЪ ЕГО НЕ ГЕ-
 МЕНЪ КРТОЕИАНЪ, ГЛАГОЛА:
 БРАТЬЯ НАША, НИМКЕ: ПОСТРИ-
 ГАЕТА ВЛАСЪ ГЛАВЪ СРОСА,
 ВОИМЪ ОЦА, НЕ СНА, НЕ СРА-
 ТАГО АХА, РЦЕМА, ГАНЕ
 ПОМИЛУЙ. БРАТЬЯ ТАЖЕ ПО-
 ЮГА, ТРИЖДАИ: ГДН ПОМИЛУЙ.
 ТАЖЕ ОБЛАЧИТЬ ЕГО. ВЪ
 РІЗВ, ГЛАГОЛА:
 БРАТЬЯ НАША, НИМКЕ: ОБЛА-
 ЧИТЬСЯ

ЧИТСА ВЪ РНІЗГР РАДОЕДНІК ,
ВО НІМА ОЦА , НІ СІНЦ , НІ СТРАГО
ДХА , РЦЕМХ О НЕМХ , ГДН ПОМІЛУЙ .
БРАТІА ЖЕ ПОЮ , Г : ГДН ПОМІЛУЙ .
БРАТІА НАША , **ИМК :** Препод-
свєтъ чреслада своя сілою
НСТРИИ , во ѿмерчленіе тѣ-
ла , ні овногление дхя , во
німа оця , ні сінц , ні страго
дхя : рцемх о немх , гдн
помілуй . **ПОЮЧЫМХ БРА-**
ТІАМХ , ТРНЖДН : ГДН ПОМІЛУЙ .
БРАТІА НАША , **ИМК :** покри-
ваєтса шлемомх на деждин
спнїм

Также простеръ рѣкъ свою
и гдѣмѣ касомъ єнайо, гдѣ:
и съ христоса не видимо предсту-
пникъ: вижда, ꙗко никтоже та-
ктически даётъ прінѣти касомъ
образъ: вижда, ꙗко та и
предложенія хощеши върѹче-
нія великаго и аграска го
браза •

ЧЕСИ, ЧЕРНЫЙ ОЧЕ, СОПРЕДЛОЖЕНИЯ.
По обещанию же генералу
нельзя и гублена, ТРИжды:
возмущающие, и по афика
ми А.

π 9

по коемже же изречении
 трижды новоначальный въ^з
 ноожинцы, подадетъ а насто
 ятельви, любя да си
 и, ёгъ. Възмущъ же бъ
 мъ ноожинцы, глагола
 къ немъ и гдменъ:
 Се тъ рѣкъ христовъ пріемъ
 лещи а: въжде, комъ со
 четаваешися, къ комъ при
 ступаеши, никогдъ о рицдаешися
 и възема насто ятель ноож
 инцы съ отвѣтъ єнлиа, глагола
 багрена въгъ хотаи рѣмъ
 члкими

Спнїа, во юма ѿцѧ, и сна, и
страдаѧ аѧѧ рѹсѧ съ нѣмъ,

Г҃и помилѹй • Потѹши мѧ
Братїамѧ, Г҃: Г҃и помилѹй.

Братѧ нашъ, иже: прїемѧє
пѣлїй, съ брѹченіє велика го
и англіскаго єврѹза, во о:
дѣждѹ не спакнѧ и чѣтѹ,
во юма ѿцѧ, и сна, и страдаѧ

и аѧѧ рѹсѧ съ нѣмъ,
Г҃и помилѹй • Потѹши мѧ
Братїа, Г҃: Г҃и помилѹй.

Братѧ нашъ, иже: съ брѹ-
ченіємъ съ сандаліа, во ѿго-
тоглєніє

ПОКЛЕНІЕ БАГОВѢСТІВАНІЯ МИРѢ,
ВОЙМА ОЦѢ, НІСНА, НІ СПРѢДХА;
РЦЕМЪ О НЕМЪ, ГДН ПОМІЛУЙ.

БРАГІА ПОЮЩИМЪ, ТРИЖДН:
ГДН ПОМІЛУЙ.

БРАГІА НАША, НІМІСГ: ПРИАГІ
ОБРУЧЕНІЕ ВЕЛИКАГО И АРГІ:
СКАГА ОБРАЗА, ВО НІМА ОЦѢ,
НІ СНА, НІ СПРІГАДХА; РЦЕМЪ
О НЕМЪ, ГДН ПОМІЛУЙ.

БРАГІА ЖЕ ВСІ ПОЮЩІ
ТРИЖДН: **ГДН** ПОМІЛУЙ.
ТАЖЕ. **ГДН** ПОМОЛІМСА.
ГДН ПОМІЛУЙ.

ГДН

ГДИ БЫЕ НАШГ, ВВЕДИ РАБО
 ТВОЕГО, **ИМЕРЕКУ:** ЕС ДВХОРНЫЙ
 ТВОЙ АРОГ, И СПРИЧТИ ЕГО
 КОВЕСНОМУ ТВОЕМУ СТАДУ:
 УЧИСТИ БЫГА МВДРОВАНИЕ
 О ПЛОТСКИХА ПОХОТЕЙ, И
 ТЧЕСТИНА ПРАГИ ЖИТИЯ СЕ=
 ГА, И ЛАЖДА ЕМУ НЕПРЕ=
 СТАННО ПОМНИАТИ ПРЕДЛЕ=
 ЖАЩА ВАГАЛ ЛЮБАЩИМ
 ТА, И РАСПЕНИШИМ СЕБЕ ЖИ=
 ТИЮ СЕМУ, ЦРТВИА РАДИ
 ТВОЕГА • ТА ВО ЕСН ПАС=
 ТИРЬ, И ПОСТПИТЕЛЬ ДВЯ
 НАШИХ

на́шихъ, и́ текъ сла́въ ро́зъ-
сылае́ма ду́хъ, и́ си́нъ, и́ си́нъ-
мъ а́хъ, и́мъ и́ при́сно, и́
ко ве́къ ве́къ ве́къ, а́мъ.

И́ че́ре о́бъ є́сть ли́тве-
риа, гаю́тся ми́рнаа сі́къ:
и́ а́паз, и́ си́нъ. И́ че́ре же
ни, даётся постриже́номъ
свѣща, и́стое си́нъ и́ крътъ,
и́ выба́ется цѣло́дание.

Ми́ромъ га́з помо́лнаса.

Бра́тия: Га́з поми́льши.

О сви́шикъ ми́ръ, и́ спи́ни
въша на́шихъ, га́з помо́лнаса.
О ми́ръ

ω μήρει всеріо міра, бѣгососто-
жніи сѣтъ бѣжіи цркви, и
сөединеніи всѣхъ, гдѣ помолимса.

ω братъ нашъ и єже ω бра-
покрова и помочни єгѡ, гдѣ
помолимса.

ω єже непорочно, неосуди-
женію, и непреступленію,
согрешіти єму на мѣреніе
монашескаго образа, гдѣ
помолимса.

ω єже пребытии ^{єму} во всакомъ
бѣгочесфіи, и бѣгогоженіи и
чистотѣ, гдѣ помолимса.

ω єже

Ѡ єже ѿложнїти ємѹ вѣтъ
хаго члка, и ѿблæєшица въ ні-
ваго по бѣгѹ со здѣшнаго
г҃дѹ помолимса.

Ѡ оставленїи и прощенїи
грѣхѡвъ, г҃дѹ помолимса.

Ѡ єже и ѹбѣднїтица ємѹ и
наима ѿ всакїа скорби, гнѣ-
ва, и нѣжди, г҃дѹ помолимса.
Засѣчни, спаси, помилуй, и
сохрани наꙗ бѣже твоєю
благодатию.

Прѣбою, прѣчтѹю, преблаго-
словенѹю, славенѹю вѣчнѹю
нашѹ

нашъ възг., и приютаеши мѣрии,
ко всѣми стыдни поманѣше,
сами себѣ, и драгуадрага, и
весь жицтъ наша христъ възг.
предадніма.

Братія:

Тебѣ гдѣн.

Служеника:

Ако сѧлъ єснѣ бѣже наша, и

тебѣ сѧде възсылаемъ

б҃ицъ, и сѧлъ, и стомъ ахъ,

и нѣ и прию, и ворѣкни въ-

кѡга. **Братія:** Амнія. и

Елнцы до христу крѣска: и прч:

Діаконъ: Вонемъ. **Настав-**

ѧтель: Мѣра всѣма. **Чтѣчъ:**

и лѣбен

И ДХОЕН ТВОЕМУ • ДІАКОНу :

ПРЕМѢДРОСТЬ • ВОИМЕМъ •

ЧТЕЦъ: ПРОКИМЕН ГЛАСЪ Г:

ГДЬ ПРОСВѢЩЕНИЕ МОЕ, ИСПА-

СИТЕЛЬ МОЙ, КОГДА БОЮСА З

СРІ ГДЬ ЗАЩИТИТЕЛЬ ЖИЛОТЫ

МОЕГДУШКОГДА СТРАШБСА;

ДІАКОНА: ПРІРОДСТВО. ЧТЕЦъ:

КО ЕФЕСЕЕМА ПОСЛАНИЯ СТА-

ГО АПЛЯПЧУЛА ЧТЕНИЕ.

ДІАКОНА: ВОИМЕМъ.

БРАТЬЕ, ВОЗМОГАЙТЕ ОГРАДЬ,

НЕ ВЪДЕРЖАВЪ КРАЖПОСТИ

**ЕГДУШКОГДА ВОЛСА
ДРУЖИ**

орбжія бжїа, ікшъ воюющи
 вамъ стати противъ коужемъ
 аїаюаскї . г҃кшъ настѣ наша
 брань къ кровнѣ и плюти : но
 къ начайшъ и къ властѣ, и къ
 міродержителѣ тмы вѣка
 сего, къ азхору слови под-
 ненія . сего ради приими-
 те еса орбжія бжїа, да
 возможете противнику въ
 дѣль лютъ, и еса соадѣши
 стати . станище ѿсвѣ прѣ-
 подсаннъ чреслѣ вѣща истриню,
 и обѣликшесѧ въ бронѣ про-
 ды

ду • и ѿбѣвше ноуѣ ро бѣ
 го прѣдніе бѣговѣстовѣніа ми-
 ра: наѣ всѣмъ же воспріимше
 чити вѣры, вѣ нѣмъже возмоз-
 жете вѣ стрѣлы лукаваго
 ражженнаго дѣгласити: и шлѣп-
 спнія воспрінимите, и мечъ
 дѣхорний, иже єсть гибкій •
настоеѧть градъ: миръ ти-
чтѣцъ: и дѣхорни троемъ да
премѣдростъ, кони мѣръ.
чтѣцъ: фалома дѣхорни, алліа
стї **сѣнъ** и нѣшій воззеда, и градъ:
 слыша егѡ, и ѿ всѣхъ скор-
 бенъ

ВЕЙ ГРО СПСЕ ГРО ДІАКОНА:
 ПРМРОСТЬ ПРОСТИ, ВОСЛАШИМА
 СПАГР ЕУЛІА. НАСТОЯТЕЛЬ МИР
 ВСЕМУ. БРАТІЯ: Н АХОДИ ТРОСМУ.
 НАСТОЯТЕЛЬ СОУМАТФЕЯ СПА-
 ГР ЕУЛІА ЧТЕНІЕ. ДІАКОНА:
 ВОНМЕД. НАСТОЯТЕЛЬ ЖЕ
 ЧТЕЦА ЕУАГРІЕ.

39

18.

РЕЧЕ ГДЬ: Н ІЖЕ ЛЮБИТА ОДЦА
 НЛІ МАТЬЕРЬ ПАЧЕ МЕНЕ, НКСУ
 МЕНЕ ДОСТОИНЦ: Н Н ІЖЕ ЛЮБИТЬ
 СЫНА НЛІ АЩЕРЬ ПАЧЕ МЕНЕ,
 НКСУ МЕНЕ ДОСТОИНЦ: Н Н ІЖЕ
 НЕ ПРИІМЕ КРІПД СВОЕГР,
 Н ЕЗ СЛІВЦА

И въ сѧдѣ менѣ градѣ, и ѿспа
 менѣ достопицъ. Пріїндните ко
 мнѣ вси тружающи иса и ѿ-
 бременнии, и ѿзъ дѣлокою ви.
 Возмните иго мое на себѣ, и
 начните съ менѣ, тѣкѡ кро-
 токъ єсма, и смиренъ ср҃цемъ,
 и ѿбрашете покой душамъ
 вашихъ: иго бо мое бѣго,
 и бремя мое легко єсть.
 Діако глаголъ екченію сю:
 Помнѧгъ наслѣ бѣже, повелѣ-
 цѣнъ мати твоенъ, мокна-
 ти са ѡ слыши, и помнѧгъ.
РДН

ГАН ПОМЫЛЫ: ТРИЖДЫ.

ЕЩЕ МОЛНИСА О ВСТАВЛЕНИИ И
ПРОЧЕНИИ ГРЕХОВА РАДА БО-
ЖИЯ, НАМКА. **ГАН ПОМЫЛЫ, Г.**

ЧАСТО ПЕДЬ ЖЕ КОУГЛАШАЕТСЯ.

МАКУ МАРТИНА И ЧАКОЛЮБЕЦА
БГА ЕСН, И ТЕБѢ СЛАВЪ БОГ-
СЛАВЕМЪ ДЦУ, И СНВ, И СПОМО-
АХУ, И НЕ И ПРНС, И РО ВѢКИ
ВѢКОВЪ. **БРАТЬЯ: АМИНЬ.**

И АСЕРГА ЕМЪ КРГА, ГЛА:
РЕЧЕ ГАЛ: ЩЧЕ КТО ХОЧЕТА
ПОСЛАВОЯТИ МНЕ, АДА ОСЕР-
ЖЕТСЯ СЕБЕ, И АДА РОЗМЕТА
КРГА

Ієрархъ своїй, и да посаідуетъ
мнѧ. И влѣтъ сѧ въ землю ^и жену, гдѣ
реуе гдѣ: таکѡ да въсѧїтъ
сѧ та вѣща предъ чѣкн, гдѣ да
внѣтъ вѣща дѣлара дѣла,
и просаідѣтъ оца вѣшего, иже
на небесахъ.

И будаётъ цѣлованіе, пою-
щѣ самогласенія. Гласъ, а:
Познаніи въ братіе тѣнистое
сіѧ, въ грѣхѣ бо ко очесъ
комъ дому востекшаго
блѣданаго сїа, предѣгій очи
предъ сѧ та любызаетъ: и
таکи

паки своеѧ славы аще рече по:
 знаніє, и таинное го́рниче
 совершаєтъ ве́сліє, заклада́
 тельца ѿ пнитаннаго: да мы
 достойны жительствемъ,
 закла́дешемъ чаколюбномъ ѿчо
 и славномъ заключенію,
 сїсъ добша на́шихъ.

и прочес літургіи, и бывше
 въ постѣ.

Челованіе же сище бываетъ зри
 пришедшъ и гдеменъ, и
 любящеетъ кръгъ держи-
 мій въ новопостриженаго,
 и во про-

и вопрошаетъ егъ.

како ти наѧта;

о ныже:

твѣща гдѣтъ, и скажетъ

имя свое. паки неимеа

спасиа до хрѣа: о ныже:

мѣтвами явиши ми. и про

чиа братіа по нему, па-

ко же и ти творѧтъ.

занѣдомо сѧн и сие, рако си-

цервѣй миха аолженсевѣтъ

пребывати въ цркви аиенѣ

пѣтъ, о праѣниа вълака

аѣла, кромѣ чтенїа, ѿчесѣть.

СЛОВО

**СЛОВО ЕВАНГЕЛИНОЕ
КЪ НОВОНАЧАЛНІИ, МО-
НАХОДѢ.**

ВОЗЛЮБЛЕННЕ, се сподо-
бнаса єснъ взѧти благоє
иго, и лёгкое браѧ спѣла
нашего іїса хрѣстѧ: блюдѣ
любимиче, да не свѣжени
его са себѣ. ВОЗЛЮБЛЕННЕ,
се сподобнаса єснъ взѧти
благій грѣмъ гдѣ: но блю-
дѣ, да не ѿрнѣши его.
НЕ ПОМНИШИИ ВОЗЛЮБ-
ЛЕННЕ

БЛЕННЕ ὡ^νБѢЩАНИЕ ТРОЕ, ЕЖЕ
 СБѢЩАВАЛСЯ ЕСНІ ПРЕД СТРУМІН
 АВЕРМІН; НЕ НЕБРЕЗИ СЛОЮБИ-
 МНЧЕ ТРОЕГРО СПНІА: ЕЖЕ КО СБ-
 ВѢЩАВАЛСЯ ЕСНІ, АЧЕ НЕ СОВЕР-
 ШНІШИ Є: ТО СБѢЩА ДАСН
 ВО АНІ^τ ОНОМІ, ГОРДІЩІМІ
 ІКУ ПЛАМЕННІ, І ПОПАДІЮЩІ
 ВСА ГРѢШНА, І НІНОПЛАСМЕННЦА.
 НЕ ТОЧІЮ ЖЕ ДА НЕ СВЕР-
 ЖЕШИ ЕГО СВ СЕВЕ: НО І
 ПЛОДЫ АХОВНА ДА СТАЖЕ-
 ШИ: СНІ ЁСТЬ • СМІРЕННОМ БАРІ,
 ТЕРПЕНІЕ, ПОСЛУШАНІЕ, ПОСТЬ,
 МАРТВА

МЛТВА, СМЫРЕНІЕ, РАЗСУДЖЕНІЕ,
 ДОЛГОТЕРПЕНІЕ, РОЗДЕРЖАНІЕ, Н
 пречда. сиха спаживи, бла-
 женъ єсть. БЛЮДИ $\hat{\omega}$ ВОЗЛЮ-
 БЛЕННЕ, АДНЕ РОЗВРАТИШИСА
 ЕСПАРД, Г҃КО ПЕСЬ НА СВОЯ
 БЛЕГОДІННІШ: ГЛПГ ВО СПАС
 НАШД: НИКТОЖЕ РОЗЛОЖ РД:
 КУ СВОЮ НА РОЛУ ЗРА ВСПА,
 ДІ ПРАГЛЕНД єСТЬ ВЕ ЧРТВІН
 НЕНІМЛ. ТІМЖЕ $\hat{\omega}$ ВОЗЛЮ-
 БЛЕННЕ, $\hat{\omega}$ РЕКЛАСА ЛИ єСНІ МІРД
 НІ МІРСКИХ ПОХОТІЙ, ТО НЕ
 ПО НІЦНІ НІХЗ ПАКИ. $\hat{\omega}$ ВЕРГІ-
 СА ЛИ

ся ли єсн̄ мірскіхъ спаситеї,
 то не возжелай ихъ паки.
 тѣмже любімиче, єже начаїз
 єсн̄, соверши до конца: не бо
 начено доброе, той влаже
 єсть: но иже совершиша.
^о^у ^и рече бо Гдѣ: въ чёмъ тѣльца
 стани, въ томъ тѣ и съжи-
 ды. не исплачьтъ бо пѣр-
 вая зѣла: доброе ли творил
 єсн̄, или злое. тѣмже любі-
 миче, єже обѣщаваися є-
 сн̄, исполны: и єже начаїз
 єсн̄, соверши: не бо поруга-
 гаємъ

га́емъ би́ваетъ бѣгъ .
 а́ще бо кото́рій бы́ рабъ
 согла́з въ че́мъ гдѣ́ниа
 своеи, и́сѣ́житъ ли
 мѣ́къ; та́мже и́ ти, е́же
 и́вѣ́щіася є́снъ слѹжнъти
 и́ разо́тати гдѣ́ни прѣ́пбіе
 и́ пра́здою; а́ще со́лже́ши
 є́го, то и́звѣ́жніши мѣ́
 ки; и́и: но съ са́танаю
 и́сѹжденъ въде́ши въ
 та́ртаръ, и́же є́стъ подъ
 землею .

прѣ́пбіе

ПРЕБЫАГС ОЦА НАШЕГО
ЕФРЕМЦ СИРІНА, НАКАЗА-
НІЕ О ПОКАДНІИ.

СЛОВО НЕБ
ПОНЕЖЕ ОЦЕВ МІРЯ О ВЕРГА-
СА ЕСНІ ЛЮБИМНЧЕ, ЧТО КТО-
МУ ЙЧЕШН ПОКОД МІРСКА-
ГС; ВА СКОРБЫ ОЦЕВ НЕСТА-
ЛН ТЕВЕ ПОЗВАЛА; А ТЫ
О СЛАВЫ ЙЧЕШН. НА НАГО-
ТУ ПОЗВАНЪ ЕСНІ, А ТЫ РН-
ЗУ ДОБРЫ ЛЮБИШН. НА
ЖАЖДУ ПОЗВАНЪ ЕСНІ,
А ТЫ ВІНА ЙЧЕШН.
НА БРАНЬ

на бра́нъ та́ко же по́званъ
 єсн̄, а́ ты́ бе́зъ о́рбíкіс
 хо́чеши ви́ніти • на бдінія
 по́звана єсн̄, а́ ты́ сна́ не-
 можеши о́доліти • на пла́ч
 по́звала та́ єсть, и́ на ри-
 дініе, а́ ты́ горохо́чеши и́
 смѣ́шися • на любо́ва по́зв-
 ана єсн̄, бра́та своєгѡ не-
 нағні́нши • на по́кореніе по́зв-
 ана єсн̄, а́ ты́ пре́косло-
 виши вса́комъ • на сльзі =
 ника црквию своїмъ на-
 речілъ та́ єсть, а́ ты́ плаоп-
 скія

скіа помыша́бши • въ кро-
 тость и смире́нью мѣдро́с
 по́звалъ та́ е́сть ѿ ты́ гор-
 ди́шица и смире́ніе • и чу́то-
 рече́ши е́мъ въ дёнь о́нъ
 стра́шныи ; сїе ли, ꙗко сми-
 ри́хса тво́е ро́ди, и а́лка́хъ,
 и жажда́хъ, и воглюбі́хъ та́
 въ вселъ душа́ моа́, и бли́ж-
 ника своя ꙗко и сáма себé ;
 еда́ не вѣ́ни о́ка́ниe , ꙗко
 словеса твоа́, и помысли
 твои , не о́сбда́ ли тво́е
 тâмъ ; и мысли твои , и
 дѣла

Атла твоа, не ѿблнчай га ли
 тіебе, аще солжеши; не вѣсни,
 яко всѧ тварь со страхомъ и
 трепетомъ предъ стоніемъ суди-
 щимъ страшномъ; тысяча
 тысячамъ, аглаг и архаглаг
 ѿкреста єгѡ, а ты помышля-
 еши согати ємѹ, и гласи,
 яко тиебе ради все терпехъ,
 а ничто же пре терпелъ. Блю-
 дися, да не съгуба возласи
 ѿ вѣща, благо ибо твоегѡ
 дѣланія, и лжі: но воспрани ѿ
 сна твоегѡ, и помысли твоа
 разверши

РАЗВЕРЗН, Н ПРИНДН ВСЕВѢЖ, Н
 ВНІЖДЬ, ГАКО ПРЕКЛОННІАСА ЁСТЬ
 ДЕНЬ. ВНІЖДЬ ЖЕ Н СІЁ ЛЮБНМН-
 ЧЕ МОЇ, КАКО ВАЧЕРА САМН
 СВІШІН, Н ГЛАГОЛАВШІН, ГАКО
 БРАТІЯ СНАМН, ДНЕСЬ ЖЕ НЕСВІТЬ
 СНАМН, ПОЗВАНН БО БЫША КО
 ГДЯ НХА, Н НАШЕМД, ДА ПОКАЖЕ
 КІНЖДО НХА СВОЮ КБПЛЮ. БЛА-
 ЖЕНА ВСЕСО НЧАН ДЕНЬ ѩ ДНЕ
 КБПЛН СВОЕА, Н СОВНРААЮ ВЗ
 ЖНЗНЬ ВѢЧНВЮ. СОЛЮБНМНЧЕ,
 ПО ВСА ВѢЧЕРН ВШЕДА ВЗ СРЦЕ
 Т ПРОЕ, ПОМИСЛЫ ВСЕВѢЖН РЦЫ,
 ЕДА

єдà ѿбѡ а чесома прогнѣвъ
 гда б҃га днѣсъ; єдà г҃ахъ слоўго
 праздно; єдà поспѣхъса; єдà
 прогнѣвахъ братъ свое гѡ; єдà
 а члєвѣ таихъ кого; єдà ѿбѡ оѣстѣ
 моѧ поѧхъ, а помыслъ мои при-
 видаенїа твориша въ мірѣ
 єдà ѿбѡ приїдеми похоръ плоти-
 скай, и въ сладость прїаѣю;
 єдà побѣжавъ быхъ земними
 печалими; и аще ѿбѡ побѣжавъ
 єддешн сімн, потчиша да
 ѹскулѣешн • постѣви страхъ
 въ сердце свое, да не паки
 сїа

сиа постраждеши. И аще сица
 печешися, спасешися. Монахъ аще
 въ дѣствѣ себѣ въ сладостѣ и бѣ-
 ныиѣ, бѣдовъ инзлагаемъ въдаєшъ
 сопротивлѣній діакономъ: вложитъ
 бо єму въ срѣдѣ помыслы скрѣ-
 нала слава, и не вѣрна, и гибѣ-
 нала. И аще въ сладостѣ пріїн-
 метъ я, и положитъ на бѣ-
 мѣ своеимъ, во ѿчанії при-
 ведає єго. Аще ли единѣтъ и
 трезвѣнїса, и всегда бѣть бѣжію
 призыває въ помошь себѣ, та
 сохраняетъ єго. Съ любімъ че-
 ще

57

аще хоцеши ѿльвъ своемъ, а
 иниде въ вѣчнѹю жиꙗнь, нѣ же-
 лаеши блжнства гдѧ свое гѡ :
 рцы мн, почто ѿмнваеши лице
 твоє водою; нли глаголу твою; нли
 автдаеши ѿгодаеня предъ члкѡ ,
 н красенъ, а не заплеканъ: аще
 ли хоцеши ѿмѣти лице твоє ,
 то ѿмый е слезами, н ѿмый
 е плачемъ, да просветитса со
 славою предъ бѣломъ, н стѣни церкви
 бѣгѡ . лице бо ѿмываємо слезами,
 доброта єсть не ѿкладаема: но
 противъ семъ речеши: сѣниже сѧ

СВЕРНЫ

СКЕРНЫ РАДН ЛИЦА МОЕГА · СКЕРН
НА ЛИЦА ТВОЕГА, НЫНОГУ ПОСЕЮ,
СА ЧИСТИИ СЕРАЦЕ: ПАЧЕ СОЛНЦА
СЛАЕСТА ПОСРЕДЪ АГГИА БЖИИХА ·

Наказаніе о безмоловії ·

СЛОВА Стажні брати безмоловіє, таю
БО СТВІНУ ТВЕРДЬ · БЕЗМОЛВІЕ,
РУШШЕ ТА СОПРОРИТЬ СПРА=
СТЕЙ · ТЫ ВО РУШШЕ ВОРНІШСА,
СІЄ ЖЕ ДОЛЖ, СТАЖНІ ЗВІСЬ СПРА=
ХОМІЦ ВЖІИМІЦ БЕЗМОЛВІЕ, НІ
НЕ НІМУТЬ ТЕБЕ ВРЕДНІТЬ ВСА
СТРІЛЫ ВРАЖІЯ · БЕЗМОЛВІЕ БО
СПРАХУ ВЖІЮ ПРИЧТЕНО ЄСТЬ,
КОЛЕС-

59

колесни́ца огненна єсть, вожво-
дникъ на неса, стражашаго є-
й препріта та ілія прркъ, вож-
любивиій безмолявіе, и страхъ
бжїй, и вожь не скінса до неса.

ω безмолявіе, лестинца ненада.

Лестинка
Безмолявіе
Мона
Дін

ω безмолявіе, путь къ царствию

небесномъ.

ω безмолявіе, поклоню мать.

ω безмолявіе, зерцалъ грехъ,
показывающее чайко грехи єгѡ.

ω безмолявіе, слеза невозранающее.

ω безмолявіе, кротостнъ роди-

тельнъ че.

ω безмолявіе

БЕЗМОЛВІЕ, СТРАХЪ БЖІЮ СОЧЕТАНІЕ, НІЧАСТЬ ПРОСВІЧЕНІЕ.

БЕЗМОЛВІЕ, ВІДПРАЖНЕНІЕ ВОЛІТЕЛЬ
НІ ЧТЕНІЕ.

БЕЗМОЛВІЕ, БЕЗПЕЧАЛІЕ ДУШИ.

БЕЗМОЛВІЕ, БЛАГОГОВІНІЮ МАТН.

БЕЗМОЛВІЕ, СВІГНАНІЕ СТРАСТЬ.

БЕЗМОЛВІЕ, ВСЕЛІЕ ДШНІ СРЦЬ.

БЕЗМОЛВІЕ, ВСЯКОЙ ВОБРО =
ДЖЕЛНІ ПОСПІШИНЧЕ.

БЕЗМОЛВІЕ, СТРАХЪ БЖІЮ СОЧЕТАНО, СТѢНА НІ ТРЕДОСТА
ХОПАЩНІ ПОДВІГАТИСА ЦРТВІА
РДН НЕНАГР.

Е^хи бра́те мои, и сюю стажину
 добрею чашь, юже и з бра-
 мария: ся бо мриа бысть
 образа безъмолягии, стакенша
 при ногу гисову, и тому ток-
 мю прилепнешася: тым же
 по хвале ю град, град:
 мария благию чашь и з бра-
 же не ви имется ви не ви:
 дишнали бра́те каково ти есть
 безъмолягие, тако сяма град по-
 хвалеяша, стакенша град:
 лучше бо хлебъ чашни безъко-
 ли, са безъмолягии, и безъпеклии:
 нежели

НЕЖЕЛИ ПОСТАВЛЕНІЕ ВРАШЕНІА МНО-
ГИХА, ВЪ МОЛВАХА НІ ПЕЧАЛЬХА .

СКАЛЧВ ЖЕ ТИ ВЪ БЕЗМОЛВІЇИ
ВЪ КЕЛІЇ ТВОСЕЇ, СОВЕРНІ ТВОЇ
ПОМІСАГ, НІ РЦУ СРЦУ ТВОСЕМ'І:
ЧЛЧЕ НѢСН ЛИ МІРД ОСТАВНАВ,
НІ ПО ПАОТН РОДНІТВЕЛЕНІ, НІ ДРЬГИ,
НІ ВОГАТСТВО, ГДЧ ПОСПѢШЕС
ПЕЧЮЧВ; Но КІН ТЕБѢ ЄСТАХА,
АЧЕ НІ ЗДѢ ПРИШЕДА НА СПНІС,
СОПРОТИВНА АДЛАЕШН, НІ СО-
ГРѢШАЕШН ПРЕД ЕГОМА; ТОКИШ
ВЪ ПРАЗДНО ЙМА ОБЛЕКАСЯ ЁСІ,
НІ БЛАЖНІМА ЁСІ ЗНАЕМШИИ ТВО-
НІ МИ

и́ми и́ врѣгн, и́ рекътъ ти:
 Бла же на єсть ѿна сица, г҃ко воръ²
 и на гнѣвъ єсть міръ сеи, и
 славъ, и прелестъ єго, и кто:
 мъ ѿже не пе че тса и ни чи мже
 земли мъ, тъ ше ла єсть , и
 єсть міхъ, и се ты заѣ
 и монашеское житіе живеши .

и ка да срамота постригнетъ
 насъ заѣ; предвара та бо
 насъ въ царствіи не бѣ мъ .

И назаніе ѿ смина еній и спа-
 сеній душі, и ѿ ѿреченій житія . Сло
 въ є фрѣмъ грѣшный и не
 избѣгній

разъмный и приносла́гий
 гою вами: (подвига́й теса́
 христолюбнаа братствиа). Им же
 побежде́нъ быкахъ по вса́ че-
 слабостию своега́ помыслу
 хочу́чъ и вами сказати во з
 любленніи, стражъ велики
 тре́пѣ душа́ моëа, єже вісок
 ми въ душа́ єдина, нечести-
 вомъ, несмиасливомъ, и
 прилежномъ. Стражъ єдина
 на място безъмолвие, и то
 съ, и воскочъ, и помышлял
 въ седѣ о житіи сбѣти
 теса

печа́ль, моле́гъ, и смище́ниe,
 и сле́зы: и почáхся въсéхъ,
 како житie сиe, тако се́нь
 преходи; и тако коны скóръ
 ми́мъ тече́тъ: и тако це́тъ
 въ тернии ѿвада́етъ. и глахи
 печа́лья и руда: како тече́тъ
 въка се́нъ; не въми:
 понеже есmy прина́заны сиа́=
 востю ве́чни, и помыслы
 не подобними. Сиа́ риа́ по-
 мишаючи мн въ севъ,
 внезапъ возле́ниа очи
 на неко, и бы́хъ ажие тако
 во джасъ, и ви́хъ очи
 сердца моего въ га со сле́
 вою.

вою съдача, и глюча какъ
шь моей та́къ :

^{Хри}
^{стос}
^{по чо}
^{шадеят} **П**очто душё, презрела есн
славъ мою ;

^{дышн}
^{чайн} **П**очто душё, мене ненаро и с-
полнена светла и живота, ко^и
ненавидла есн жеиниха бе^з
смертнаго и чистаго ;

Почто душё, ко^изненавидиша е-
си блага, аже 952 в^с го-
товаха ти ;

Почто душё, была есн мене
чужда помыслы и д^леси
неподобными ;

Почто душё, не потчиши-
са обретенія радости,

за пришествіє мое;

Почто деше, не имаши светлї
за вогль хотацін смертн; се
прінае жениха, и знані твоє
пеніе єму са радостію;

Почто деше, не восхотѣлъ еси
д'готовати ѿзможнія до-
стопннаа на бракн;

Почто душа, не видѣши за
чертога небесній стын;

Почто деше, возненавидѣла
ма еси благо, и звалаша го
жнеотъ твой ѿ смртн;

Азъ деше, смртн якъ снъ
тебе ради, да не вѣств та
на рекъ себѣ.

**А́зъ душé, и цртво небо
завидное ааха ти.**

**А́зъ душé, себѣ неуступъ со-
дѣлаха та мкѡ царь.**

**А́зъ душé, тебе рады члкъ
быха, хотѧ избавити та
ти.**

**А́зъ душé, паче всѣхъ дѣлъ
моя почтохъ жибоѣтъ,
и вознесохъ та.**

**А́зъ чертогъ нѣшнїй вѣгото-
ваха ти, и ѹгрии служнити
предъ тобою язъ чертозъ.**

**Сїа а́зъ вѣготовахъ, наше-
стїе твоє са радостію.**

**Ты же душé воѣннаѧла
еси**

69

еси же ни хад сошедшаго во град
тебе рад и .

Возненавища еси же ни хад
нбнаго, и бйгра егъ не нж
речено да .

И кто ѿбъ любай паче
мене, даючиаго жнею есъмъ
милосердіемъ;

Или кто ѿстъ ѿбъ мѣтица
паче мене, спасаючиаго всю
теря чедротамъ;

Который ѿцъ любитъ съна
паче мене;

Который ѿцъ даєтъ жнею
їкоже ѿзъ;

Ико оставила мѧеси авш
тца

70

тъа, и възлюбна еси чвж-
дѧа и мѣрѣская.

и ѿбоѧхса братіе воязней ве-
ликое, поражмѣва ѿчима,
гдани гдь страшна, и дающе
ною нѣмощию велии ѿбоѧхса
и дѣжасохса, и исчезохза ѿ
страха и ѿ страда великаро
помышлѧа страда поношнїя,
и глахза; прінаѣте горы,
покрыните ма ѿкладнаго,
и прѣшнаго и нечестнаго
го. и възнесохза глахза
мои и плаѧхса, и прекло-
нивъ долю, спнидахса.
и плаѧхса самъ себѣ,
рѣхъ

рѣхъ тѣкъ: почтѣ ^изъ нѣ
 чрева матеря моѧ родихса да
 разгнѣвахъ Гд҃а спаса, влаги-
 го, и милосердаго. Тѣмже
 вѣко спаси, молимся беи
 чиленномъ твоемъ чайкою-
 ю. Еси чайци: подажди намъ
 покаянію времѧ, и ѿ пученіе
 греховъ тѣкъ да поражо-
 таєши ти, всѧ дни живо-
 га нашего, чисты ср҃цемъ,
 да сподобимся въгодиеше
 тебѣ аѣли благимъ, достиг-
 нути въ вѣчный покой, и
 да же въ потогалъ еси спаси.
 тѣкъ тесъ подօдѣслѧ, воеинъ вѣ-
 кѡвъ; аминъ.

ГЛАВА

Братъ нѣкій рече, таکо сіє
 слово, смиреномѣдріа проснѣх
 ѿ гдѧ, да єгда поденїи ми
 братъ мой сотворити дѣло,
 рече помыслу, сеи єсть гдѧ
 твоїи, послѣшай тогѡ . аще
 и ина братъ, рече паки:
 сеи братъ гдѧ твоєгѡ єсть.
 аще же и отрочѧ, рече паки:
 послѣшай сна гдѧ твоєгѡ .
 и таکо противополагаю
 дымъ помыслу,творише не
 матежни дѣло свое, благо-
 родати спострѣшествуючи .

ГЛАВА КР

БЛАЖЕНИГ МОНАХА, СОСЛЮДАЮЧЬ
ЗАПОВЕДИ ГДНА, И ПРИРАДАЩ
О ТРЕИХ СИХА: О ВЪПРАЖНЕНИИ
ВА МАТЬЕВЪ, И АДѢЛѢ, И ПОЧЧЕНИИ,
ПИСАНО БО: ВЪПРАЗДНИТЕСА И
ПОЗНАЙТЕ, Г҃КО АУЗАЕСМЪ ВЪГъ.
И ПАКИ: ИНІЧЗ ЁСМА ОУЗА, И ВА
ТРУДЕХЪ О ЮНОСТИ МОЕѢ.
И ПАКИ: ВА ЗАКОНЪ БРІО ПОЧ-
ЧИТСА ДЕНА И НОЧЬ.

ГЛАВА КР

ЛЮБЕЗНЕ, АЧЕ СВДНІШН ВА МІС-
ТЕ И МІННІТО, ЗРІ ДА НЕ ПО-
БѢЖДАЕШНСА О ВНСОКОМЪДА,
ИИЖЕ ВСННЖАНІИ ВОДСЛѢ БРАТІЮ
ВІКО

ИКОНУ ѿ ЕДИНАГО СОСТОЯНИЯ СВЯЩІЯ: БЛАНІЦ ГО ГАД, ЗНОАСТГ ПАЙ-
НОЛА СЕРДЦА. ІАКО ВЪ НЕ ѿ БРА-
ЧІШІСА, ТЫ ѼБЕШ ОЛІСТВІИХА
ВОЗВИШАІСА, ОННІ ЖЕ ПЛОДЫ
ДЕРЖАЧЕ: Но паче БЛАНІКО ВОЗ-
МОЖНО ТИ ѼСТЬ, ТОЛІКІ СМІРНІЙ
СЕБЕ ПРЕД ГДЕМІ, НІ ѿ БРАЧЕШІН
БАТЬ. ЗА НЕ ВЕЛИКА СІЛА ГДНА,
НІ ѿ СМІРЕННЫХ СЛАГЕНТСА.

СТАГРО

Стаго григорія сіє
наїта, ѿ беъмляїи, во
гравнозаха патинад
сѧтихъ, ѿ зкою. обра-
зъ мѧтви.

ГЛАВА ІІ

Десѧ образа сѹть соединенїя,
паче же еходы обѹюаъ Ѹмиꙗ
мѧтви, дхомъ ва срѹтъ дѣн-
ствѹмьиа, иинже ѿни, иин
преаваристъ сиј таинъ г҃ден
прилѣплаемъ по писанію: иин
дѣнжѹщса дѣнствъ по пред-
хожденію ѿгнѣмъ веселіа
привлачнія ѿни, иин приба-
здеши

Зъєта єгѡ ко гдѧ інса при-
 зиванію же ю и соединенію. а
 че бо и дхѣ осоѣъ комѣ-
 ждо дѣствуета та же хо-
 чета. та же гдѧа զпль •
 но єста єгда единно единна-
 гѡ предваряется въ искнхъ
 по образѣ иже предрекохъ.
 и ѿ вогда мѣсѧ дѣство дей-
 жется въ ср҃цѣ, спрастѣмъ
 та же та же малаемъ, чисты
 призваніемъ иица хрѣа, вѣтной
 теплотѣ таьшена; бѣа бо
 наша, ѿгна иицирѣа спрастн,
 гдѧа иѣствиинъ. ѿвогда же
 дхѣ привлачніть զмѣ къ себѣ,

во глубину ср҃ца придала
 ЕГО, и введенчаго вено-
 шенія оставляя: и тогда не-
 хотомъ пленника во фссиріи
 ведома бѣть в йерусалимъ, но
 в вавилоніа, въ сіѡнѣ пресе-
 леніетворитъ любчее. Гдѣко-
 же гдѣни и томъ со прѣкомъ?
 Тѣхъ подобаетъ пѣсна бѣже
 въ сіѡнѣ, и тѣхъ возздастся
 мѣста во йерусалимѣ. И паки:
 внемдѣа возвратитъ гдѣ плены
 сіѡнѣ. И єже: возрадвѣ тса
 іакова, и возвеселитса інль.
 Аѣателній и внателній бѣа-
 щетъ гдѣ иже аѣателю
 страсти

СРАСТИ СЛЯВОМЪ ПОСЛѢДАА, И
ТОГО ВНАЧАЛЬІЧІ ЧРА, по єАНІКУ ТО-
МЪ ДОСТИЖНО. ТОГДА БІ ОУМЯ-
ІАКО НА ТРАПЕЗУ СЕБІАНІЙШ В
ЗДАЧІВ СІІКА, ЕА МІЧИ БІЖПІЕННІЙ
ВЕСЕЛААСА ПОСІТЬ: ЄСГО ПОВАЛІВЕ СІІ
ПРЕДОМНОЮ ТРАПЕЗУ. ПРАМО
СТУЖАЮЩИ МИ ВІССОМЕ ЖЕ
И СПРАСТЕМА.

О єЖЕ КАІКА (ПОДОГАЄ)
А, ЄІСТВОВАТИ МАПРВ.

РЛАВА ІІ

В ЗАУТРІН СІІ ГІПР СО-
ЛОМІНЦ СІІМА ПРОЕ, єЖЕ МАПРВ
ІДВІ ГІКІА И ЕА ВЕЧЕРІ ДА НЕ
ШОСТАВЛЯЕТЬ РУКА ПРОДА. АДНЕ
РАЗСТО-

Ч 9

РАЗСТОЯНИЕ ВРЕМЕНЕ ВСЕГДА
 ШНОСТЬ МАТЬШИ И МОДЫНИ, АЖЕ
 БЫ (и) ЧАСА УСЛЫШАТЕЛИЩА
 ПОЛУЧИЛА ПОПРОШИТИ; ТАКО
 НЕ ВЪСН РЕЧЕ, КОСЕ ПРОНБІ-
 ЛЕТР, СІЕ, НІАН ЇНО. НІ ѿ
 ЇПРА ОСІВА СІВА, НА ПАД-
 НОМА СІВАЛНІШИ, ПРИДАЧІЮЩІ
 ѿ ВЛАДИЧЕСТВЕННАГО ВЪ СРЦЕ,
 И АБРЖИ ЕГО ВЪ ТРОПА • ПРЕ-
 КЛОНАЖЕСА СЪ ТРУДОМЪ, И
 ПЕРСИИ РАМЕНЫ ЖЕ И ВЪІЮ
 СІЛВА БОЛА, ПРЕБЫГАТЕЛНОЗОВЫ
 ВѢМНІШ, НІАН ДУШЕВНІШ: ЕЖЕ.
 ГДН ІИСЕ ХРІПЕ ПОМІЛНІ МА •
 ТАЖЕ ТѢСНАГО РАДИ И ПАНЕО-
 ЛІЗНЕННАГО

лѣзеннаго нѣгли и не слѣ-
 достнѣ чистаго ради иже,
 єже нѣстъ ради єднинскій
 аи пріименнаго чисто ради-
 мъа. Радѣціи бо ма гѣтъ,
 єщѣ вѣдущіи, пременѧ
 ѿ ма во другѹю полѣ, г҃и :
 съ не бѣй помнѹй ма .
 и многачи г҃а полѣ чисто
 не долженъ єсн̄ въ лѣностнѣ
 (и ствѣженія) пременѧти сѧ:
 не вкореневаютъ сѧ сѧ
 чисто пресаждаєши . А ержі
 же и въ диханіе лѣгкари да
 не дергостнѣ дышеши . и до
 дыхновеніе дыхавъ въ срѣду

воздаляемо, помрачаетъ душа
 и разбѣгаеться мысль: оѣть
 тогдѣ оѣстася, и ли пѣхинка
 забвѣнію приводитъ, ли и
 нѣма въ иѣстѣ и нѣхъ по-
 чатица тогдѣ бѣстроѣть, не
 чѣственныко рѣже не по-
 добаѣть оѣбрѣтающаца
 аще же бѣгнанши нечинстворы
 якакои вѣхъ, сирѣч. по
 мысли воздаляемы ли пра-
 ѿразбѣмы ко дѣмъ твоимъ,
 не бѣжасица, (ни дноица),
 аще и блага разумѣніи а
 вѣчнѣи нѣкниха прѣляютица,
 не снѣница прѣмъ • но бережи

ВОЗДЫХАНИЕ, ТАКОЖЕ (ТИ) МОЧНО,
 И ОСМА ВЪ СРЦѢ ЗАТЕОРАА,
 И ПРИЗЫВАНИЕ Г҃ДА ІНСА ЧАСТО
 И ПРЕБЫВАТЕЛЬНО АДЬИСТЕУЖ,
 СКОРОУ ПОЖИЗДЕШИ И СОПРАТВЕ-
 ШИ СІА, ТАЗВА НѢХА НЕВІДАНИШ
 БЖГРВЕННЫМЪ ІМЕНЕ. Г҃АРГА ВО
 ЛѢСТВИЧНИКъ: ІНСОВЫЙ ІМЕНЕ ВІЙ
 РАПТИНКИ, ННЕДІНО ВО КРЕПЛІШЕ
 ОРДЖІЕ (БСТР) НА НЕСІИ И НА
 ЗЕМЛІ. СУ *КОЗДАМХАНІН*.

ГЛАВА Г

А ТАКА ДОЛЖЕНА ЕСТЬ ДЕРЖАТИ
 ВОЗДЫХАНИЕ, СВИДАТЕЛЬ ИСАІЯ
 ВЪ ШЕЛНІКъ СУ СІМА ГЛА, И ННІН
 МНОЗИ. ОВЪ ОУБСУ, ДЕРЖИ ОСМА
 НЕУДЕР-

НЕУДЕРЖИМЪ, ПОРЪВАЕТЪ ГЛАВЪ ТІКШ
 Й РАСТОЧАЕМЪ ѿ СОПРОТИВЫД СІ=
 АМЪ, НЕБРЕЖЕНІА РАДН, ПАКН ПО
 КРЕЩЕНІИ ВОЗГРАФІВШІАСА СО І=
 НІМН АУКАГНЧНШНМН ДѢХН ВЪ
 ЛѢННЕДЮ ДѢШУ, ГАКОЖЕ ГЛАГОЛЁ
 ГДЬ: І ПОСАВАНДА СОТВОРШІА
 ПЕРВИХА ГАРША. ОВЪ ЖЕ, ТІКШ
 АОЛЖЕНД БІСТЬ ІНОКА ИМІТН ПА=
 МАТЬ БѢЖІЮ, АМЕСТО ДЫХАНІА.
 ІНА ЖЕ, ЛЮБОВЪ БѢЖІЮ ПРЕДВАЮЧУ
 ТОГОДА ДЫХАНІЕ. И; НОВЫЙ БІГО=
 САВЪ: ПРИДАВН І НОЗАРЕННОЕ ВЛЕ=
 ЧЕНІЕ, ДА НЕ ДЕРЗОСТИКЪ ДЛІШЕШНО
 Й АКСТИЧНИКА: ІНСОВА ПАМАТЬ ДА
 СОЕДИННТСА СА ДЫХАНІЕМЪ ТВОІМЪ,
 И ТОГДА

И ТОГДА ОУРАЗУМЕШИ БЕЗ
 МОАВІА, ПОЛІЗЬ. И АПЛІ: НЕ ТОЙ,
 Но ХРІОСА ВЪ НЕМЪ ЖИГАШЕ АХІ-
 СТРУА, И ЕЖПВЕННЫЙ ЖИВОТЪ
 ВАЛХАД. И ГДІ: ДУХЪ ИДѢЖЕ
 ХОІЧЕ ДІШЕ, ГЛІТЪ, ПРІУКАЗ ПРІЕМ
 ѿ ДОХНОВЕНІЯ ЧВСТВЕННАГО ВЪ-
 ТРА. ПОНЕЖЕ ЧИСТИ БЫВШЕ КРЕ-
 ЩЕНІЕ, И ХРІА ПРІЕМШЕ ОБЕРУЧЕ-
 НІЕМЪ ДХА, И ВСАЖДЕНО СЛОВО
 ІАКОВА СЕМА ПО БГОБРАТУ ІАКОВУ
 ПРІАХО НАСАЖДЕННО БЫВШЕ, И ПІ-
 КОЖЕ СОВОКУПЛЯСОА ВЪ ПРИЧАСТИИ
 НЕ ПРИЧАСТИЮ И НЕ СМѢСИУ, БГО-
 ДѢЛАЮЩО НАС ГЕ СКВІДНѢ ПРЕН-
 СПОЛНННОЕ ЗА БЛІТЪ, О ЗАПОВІ-
 ДЕХА

АХЪ Г҃КСХ ХРАНІТЕЛНЫ^Х БАГДАТН
 НЕ РАДІВШЕ, ПАДОХО^М ПАКИ ЕСТРА-
 СТИ АБНОСТИ РАДН, Н ВІМІСТЬ ВОЗ
 АЛХАНІЯ АХА СПА, АХОВА АУКА-
 ВУХА ДЛХАНІЙ НСПОЛНХОМСК: Н
 ЩЕ^М ПРОЗІАГАНІЕ Н ПРОТЕЗАНІЕ
 О ТАХЪ БЫВАЄТ^А, Г҃КОЖЕ ГАЮР^А
 ОЦІ. СТАЖАГИЙ БО АХА, Н ПЕМ^А
 О ЧНЩЕН^А БМЕВ, О НЕГ^А РАЗГРУ-
 ВАЕТСА, Н ВАЛХАЕТСА БЖТВЕНН^А
 ЖНГОТОВ^А, Н ГАЮР^А, Н РАЗДМІВАЕ^А,
 Н ДВИЖЕТСА ПО ГДНЕМ^А ГЛАС^А:
 ТАКС НЕ ВУ БЕПРЕ^А ГАЮЧІН, НО
 АХЪ ОЦА МОЕГ^А ГАДН, РЕЧЕ, ОЗ
 ВАС^А • ПОДОЕН^А ПАКИ ЙЖЕ СО ПРО-
 ПНІННГО НІМІАН^А, Н О ТОГО
 О БЛАДАН^А

о сладана виівъ, сопротивна а
дѣстѣ нѣ гаѣтъ.

о єже какѡ подобаетъ пѣти.
гайдя дѣ

о прѣднѣса стражъ, гаѣтъ не
стенчннкъ, доставъ помошца з
и паки складъ перваго дѣланія
мужественіе именска. аще бо
и ѿмѣ рече, егда достойетъ
сердечное блюденіе сѧ ѡборнѣи
должни сѣть, но не непримѣдно
ибѡ, и о пѣнїи рече то. гаѣтъ
са бо, такѡ вопрошена бысть
о пѣнїи великии варсанѹфій
єже какѡ подобаетъ пѣти,
и о вѣща ста речъ: часи и
пѣсни

ПЕСНИ, ЧРКВСНА СВЯТА ПРЕДАНІЯ,
 НІ ДОБРѢ СОГЛАСІЯ РДН ДАИА
 БЫША. СКІПАНЕ ЖЕ; НИЖЕ ЧІСЬКА
 ПОЮТЬ, НИЖЕ ПЕСНИ ІМЪТЯ, Но
 РУКОДЕЛІЕ, НІ НА ЄДИНѢ ПОЧЕНІЕ,
 НІ ПО МАЛУ МАТРУ. СТОЯ ЖЕ
 НА МАТРЕ, ДОЛЖЕНГ ЕСН ГЛТН,
 ТРПОЕ, НІ, ОЧЕ НАША. МОЛНТН
 ЖЕ НІ БГА, ВЕТХАГО НІЗБАВНТН-
 СА ЧАКА, НІ НЕ КОСНЕТН ЗА ТОЙ.
 ВЕСА БО АНС ОУМЪ ТДОН ЗА МАТРЕ
 ЁСТЬ. НІ СІЄ ПОКАЗА СТАРЕЦЯ РЕК,
 ЩКА єже на ЄДИНѢ ПОЧЕНІЕ,
 СІ єСТЬ СЕРДЕЧНА МАТРЯ, ПО
 МАЛУ ЖЕ МАТРЯ, СТОДНІЕ єСТЬ
 ПЕСНІ. ГЛТН ЖЕ ІАК (Н. ВЕЛИКІЙ
 ІОАНН)

іѡаннъ) аж' істини чинка: дѣло безъ
молягія, безъ попеченіе во всѣхъ,
(и) матица не лѣчестна, сїє єсть
страданіе, и траптіе, дѣланіе ср҃ца
некрадомо, сїє же єсть сѣдѣлніе
матеріи, сирѣчъ, безъ молягія.

о разлінчін поючиныхъ

ГЛАВА Є

Кое разлінчіе; тѣко ѿвнъ ѿ бѣшо,
многѡ пѣти вѣчайтра. ѿвнъ же,
моляшъ. другій же, ии чѣже ѿ
ниадъ, но єдину матицу и трапѣдъ,
рукодѣліе негранъ, нали мѣтанія,
нали ино нѣкое дѣланіе при-
трапѣдно; єсть же рѣшеніе си-
цевыхъ сїє: єлици о дѣла-
телнія.

ТЕЛНА МНОГИМИ ТРУДЫ И ЛЕ-
 ТЫ ОБРЕТЫША БЛТЬ, СІЕ ІІК-
 ЖЕ НАВИКОША, СІЦЕ И ДРУГИХ Ъ-
 ЧАТЬ • НЕПОКАРАЮЩЕСЯ НЕ ПРИ-
 МЛЮЩЕ ХУДОЖНѢ МАРТІН БІЖІЮ
 ВСКОРѢ ТЕПЛОЮ ВѢРОЮ, ІКОЖЕ
 ГЛАТЬ СТЫІІ ІСААКЪ, РА ТО ДО-
 СПѢВШІИ • ТѢМЖЕ И ХОЛА СНЦЕ-
 ВІА О НЕРАЗДІЛІА И МНІНІЯ
 КРАДОМЫ, И ІНШІМІ И ІСІВСТАВ-
 ЮТЬ • ГАКУ ЩІЧЕ ЁСТЬ ІНАКО,
 ПРЕЛЕСТЬ ЁСТЬ, А НЕ БЛТЬ ДЖІ-
 СТВО • И НЕ ВѢДАТЬ, ГАКУ ЛЕГ-
 КО ВО ЪЧІЮ ГАНЮ ПО ПИСАНІЮ,
 ВНЕЗАПГ ОБОГАТИТИ НІЧА. И,
 НАЧАЛО СТАЖАТИ ПРМРСТЬ,

БЛТЬ

БЛГТЬ ГАПТА ПРИПЧА • ОСКОРАЕСТВ

ЖЕ И АПЛ2, ТОГДАШНЯ ДЧЕННИ-
КИ, НЕ ВЪДУЩА БЛГТИ, ГЛА +
НЕ ВЪСТЕАН, ІЧКО ИНСА ХРГОСЖА-
ВЕТЬ ВА ВАСА, РАЗВЕ ТОЧІЮ
ЧИМЪ ОБЕВ НЕ ИСКУСНИ ЕСТЕ •
НЕСТЬ ЗАЛѢНОСТЬ ВАШ8, НЕПРѢ-
СПѢАТЕЛИИ • ТѢМЖЕ И ДИВНАА
ВА НѢКИХ МАТВИ СВОЙСТВА
О ДХА О СОБОВБРАЗИИ АТН-
СТВУЕМА, О НЕ ВЪРІА И ВЫСО-
КОМУДРІА НЕ ПРИЕМАЮТЬ •

Сопротиворѣчіе. ГЛАДЛ, 5.

РЦІИ МИ О СІЙ, ЁЩЕ ПОСЧИП-
СА КТО, ВОЗДЕРЖИТЬСА, ВАНЬСА,
СТОНІТЬСА, МЕТАНІА ТВОРІТЬСА,
ПЛАЧЕТЬСА

плачетъ, не стяжатъ създечъ,
и не суть ли съ дѣяніе; какоъ
бъ глашни кромъ дѣятелнага,
пѣніе предлагая поѣмъ, мо-
лите въ бѣдѣ рѣжати не моцно +
сїа не дѣяніе ли сѣть.

Рѣшеніе.

Аще кѣо бѣстѣ молитвск, а
бѣтъ парнѣа, чѣо поизовъ ;
бѣдна зижда, а другій разо-
рѧ, иначѣоже, разѣкъ тради .
но тѣко же тѣлѣ дѣлає , сици
долженъ бѣсть и бѣтъ мозъ, да не
сбражетъ тѣломъ бѣ въ
права, сѣрау же, всакаго бѣ-
ныка и не чистоты исполненъ.

сїе

сіє́ бо ѿ ѿпла н̄звѣстѣстї
 г҃а: ѿче бо молю́са ѿзы́ко,
 то єсть вѣсты, ахъ мо́й
 молю́ска, сиржча гла́съ мо́и,
 ѿмъ же мо́й бе́зплоде на-
 єсть. Молю́са вѣсты, помо-
 лю́са н̄ ѿмо́мъ. Н̄, хощу ре-
 чи пять словесъ, н̄ про́чая:
 свидѣтель же, г҃ако ѿ се́ма
 г҃атъ лъстви́чника. Г҃атъ (бо)
 во єже ѿ мѣтвѣ словъ:
 вели́кій вѣво, вели́кія н̄ со-
 вершеныи мѣтви дѣлатель,
 си че г҃атъ: хощу речи пять
 словесъ вѣмо́ма, н̄ про́чая.
 сѣть же дѣланія многа,
 но частна

но частна сѹть, велико же и
въздержно, тѣкѡ добродѣтели
и споѣчики по аѣстетичнико-
въ (словеснѣ), сердечнаа то-
липка єсть, єюже всако баж-
го въбрѣтаєтся. И єсть гѣрь
стынъ машина, мысли смѣр-
тныа страшнѣйша, ниже па-
мати бжїа величнѣйше,
прѣнимѹщее душа тваря. И въ-
цини же, ниже аще єстествы
за наинѣшнее времѧ хотѧтъ
ослышиати, въ мнѹгаго не-
честива и неразумія, въ мра-
ченни сѹщее и маловѣрніе.

Ма́ло же пою́чіи, добрѣ ми ю
 творѧтъ, ємѣре́ніе поче́тше.
 всака во мѣра добрѣйша,
 по премѣдѣрѣ, да не сна́де, а, 8=
 шеви́чю всю въ дѣлѣленіе
 истиощаюче, єма младѣшенъ
 въ мѣреѣ ѿбрѣтася, и з
 немогає къ ней. Но ѿ чисти
 пою́че, множайше въ мѣрах
 пропадаютьса. Неган же єсть
 єгда ємниш и чисты копаѣ,
 и прецивѣленій водрѣженіе
 єма тужа, ма́лагш поко́я
 причащаєтса, виегда пустынѣ
 єго въ широтѣ пѣниѧ, ѿ

стѣ =

стѣсненія безъ молеїа . сеи чинъ
добрѣній , и оченіе премъд-
рѣніихъ мужей .

ГЛАВА ІІ

А иже ѿ нюда не поючіи , до-
брѣ творѧтъ , аще суть
предспѣдніи , си бо не требуютъ
гѣти фалмъ , но молчаніе и не
шкоди матвѣ и видахеніе ,
аще до спѣша вс просвѣщеніе ;
съ бѣтомъ бо соединеніи суть ,
и иѣсть имъ требѣ ѿ торгнѣ-
ти бѣма свої ѿ негѡ , и вло-
жити егò во слѹщеніе . па-
дѣніе бѣшо гѣта лѣстичникъ
послѣшикъ , своя воля , безъ
молвникъ

иславнико же мѣтвы разстоп-
 аниє • прелюбъ во аѣтия па-
 ковъхъ оѹма єгда ѿ спѣши
 ѿ памѧти ежіа ѡако ѿ же-
 нихъ, и за малѣнша дѣла
 рачищеди ємлется • наѹчиши
 же и другихъ томѹже чину
 не во всѣхъ єсть возмѹжно •
 вогрѣбы оѹбо послѣшицихъ
 сѹшихъ и безкнижны, єи;
 за нє послѹшанїе, ѿ всакїа
 добродѣтели и мати причастіе
 смиреніемъ: Непокорныи же
 не даєтса, да не прелстїт-
 са оѹдоеню, любо гроби, лю-
 бо разумиши сѹть, за неже,
 само

самочинника, не может избежа-
 ти мнениѧ, иже предсты по-
 следовати естество имать,
 ико же грядъ стыи ісаїа. и
 цын же не помышляюще хота-
 чий быти вредъ, за еже ѿ-
 быкнути грядъ и возлюбленыи
 иль память бжю, прилагачища-
 ся сию едину дѣйствованіи
 дѣятъ, еже не можно есть,
 наимаче же своечинникъ сѹщъ,
 и еще омъ ихъ нечистъ сѹщъ,
 небреженіа ради и высокомѣ-
 дриа, иже слезами не пред-
 очистиася, къміры паче сокре-
 мы помыслъ, а не молитвъ
 со зер-

созерцаетъ, иже въ срѣдѣ днѣ
 х овѣтъ нечестій ѿ страшна-
 го дѣха смѣшился, и оз-
 быти скрежетуши ранѧтиго.
 Ще бо ослышанъ и ли настане
 бѣдѣ самоочищика ѿ дѣланіи
 сѣма и хоще бѣдержати то,
 единно ѿ авою и мати по-
 спрадати, ще бѣ и бѣдитса,
 прелѣтъ и не исчленъ пре-
 бываєтъ, ще ли не брежетъ,
 безъ предѣспѣанія во всѣма
 житотѣ своемъ бываєтъ.

ГЛАВА 10

Рекѹ же и аза икою ѿ ис-
 кьса малъ разумѣвъ: егда
 бѣдешн

Бѣдешн седѣти доаннъ , илн
 въ ноціи кеъ молстевъ ; честно
 молася бѣгови кромѣ памисла
 во смиреніи , илн нѣможе дѣло
 оѣмъ зовай , поболитъ же трѣло
 и срѣтъ склонъ водороженіемъ
 честаго призываю іисуса ,
 нектомъ согрѣваемъ , илн
 ѿбѣселяемъ , ѿ нижне дѣ-
 сѣрдїе и терпѣніе подвигъ-
 никъ раждаєтса . Тогда ко-
 става , стайнъ и пої на є-
 динѣ , илн съ сѣни съ тобою
 дѣченіко : илн поученіе нѣкое-
 ро гла , илн паматю смер-
 ти , илн дѣланіемъ рѣка ,
 и прочіи-

и прочими дѣламиъ сѣдѧщимиъ , и ли
 чтенію виѣмла стоять да
 прѣдъ сопвориши къ тѣлеси .
 И егда дѣло сѣдѧщихъ на єдинѣ
 подъ : Гань , Трѣтіе . И по сихъ
 матвѣ дѣшевиѣ , и ли оѣмиѣ ,
 виѣмла дѣлома срѹ . А че
 ли же належитъ (ти) оѣниѣ ;
 Гань , и , Фалмѣ дѣва , и ли Три ,
 и , тропарнѣ дѣмчлены безъ
 гласа , тѣко не воспоята сице-
 виѣ , тѣпо аѣстивиинѣ . Довѣ-
 ета бо тѣма во вссѣиѣ ,
 срѹнаа болѣзни ѿ благочестіи
 бываєма , тѣкоже тѣпо сїи
 мѣро , и теплота дѣха къ
 радости

рідостні й веселію тѣмъ дає
 ма. Гїн же на всака Фалома
 ї маїтвъ дїмиш, ілн дїшевиш,
 не парнїтелнѣ, н, алилбіа.
 Сей то чинъ дрѣвнїй отечъ
 єсть, варсанѣфія, н, діадоха,
 і прочінхъ. Н такоже гї та
 бжїтвеннїй власілій, подобаєтъ
 Фаломі на всака дїнъ пре-
 мѧнати, за єже пошукарти
 на очсердїе, н да не гїтъ,
 не сладостнѣ оумъ ширъ-
 таетса всїдà таажде подъ,
 но свободъ помъ подобаєтъ
 попущати, н єще паче на
 очсердїе скрѣпляется. аще
 же

же со Ѹчайко́мъ въ́рны ма-
 стониши по́лъ, ѿнъ ѿ́бѣш Фал-
 мъ да гла́та, ти́ же ср҃цъ
 сокрови́ни въ́немла и мола́са,
 блю́ды се́бе • всѧ же разъ-
 мѣ́ня, лю́бо чв́стvenна, лю́-
 бо ѿ́мна, ѿ́ сердца въ́зда-
 вѣ́мла прези́ра́й, моли́твъ
 содѣ́нствуюшеи • Бе́змоля́гіе
 бо є́сть, ѿ́ложе́ніе разъмѣ́-
 ній, та́же не ѿ́ да́хъ бѣ́жес-
 твенни́шъ до вре́мене ,
 да не въ́немла си́ма тѣ́ко
 дово́бры въ́льше погуби́ши .
 ѿ́ пре́лести . Гла́та, і .
Ви́нимай ѿ́бѣш и́зъ́стно́с ,
 бѣ́жій

Б҃ЖИЙ РАЧИТЕЛЮ ВСЯ РАЗУМЕ,
 ВНЕГДА ДЕЛА ДЕЛО, ОСВИДИ-
 ШИ СРЕДА, НАИ ОГНЯ ИЗ
 ВНЕДДУ, НАИ ОБРАЗА ОКИ ГИ
 ХРПОВЕ, НАИ АГРЛА, НАИ
 ИНОГДА КОГДА. НЕ ПРИНИМЫ ТОИ,
 АДА НЕ ВРЕДА ПОСТРАДАШИ,
 НИЖЕ ТАКИ СЕБЕ ОБРАЗИВНЕ-
 МЛА, ОСПАВИШИ ОЧМА ИЗ
 ОБРАДАТИ ТАКОВАЯ. ВСА
 ВО СІЛ НІЗВИДДАУ ПРЕШВР-
 ЗДЕМА, КО ЁЖЕ ПРЕЛСТИТИ АД-
 ШУ БЫГАЮТГ. Начало БО
 МЛТВЫ НІСТИИНОЕ, СЕРДЕЧНАЯ
 ТЕПЛОТА ЁСТЬ, ПОПАЛАЮЩАЯ
 СПРАСТИ, НІ ТИХОСТИ НІ РАДОСТИ
 АШН

А́шні ҆ДИНОВНА ЕЖАЮЧИ , НІЗ
 ВЪСТНЮЮ ЛЮБОВІЮ НІ НЕ СО-
 МНѢННЯ НІЗВѢЧЕНІЕ СР҃ЦЕ НІЗ
 ВЪСТВОВІЮЩЕ . ВСАКО БО ПРИХО-
 ДАЧЕЕ ВА ДІШВ , ГЛЮТР ОЦЫ ,
 ЛЮБО ЧУВСТВЕННОЕ , ЛЮБО ОСМІ-
 НОЕ , НІ СОМНИТСА В СЕМІ
 СР҃ЦЕ , НЕ ПРИЕМАЮЧИ ТО , НЕСТЬ
 В БГА , НО В СОВОТНІВНАГО
 ПОСЛАНО БЫСТЬ . НІ ЩЧЕ ОСВІ-
 ДИШН ОСМІ ВНІСДАВ , НІЛІ
 СВЫШЕ ВЛЕКОМІ В НЕКОТО-
 РІА НЕ ВНІДИМЫА СЛАВЫ , ВАНЕ
 НІМАШН ВЪРОВАТИ ТОМІВ ,
 ННЖЕ В СТАВНШН ЕГѡ ВЛЕ-
 КОМА БЫСТЬ , НО ПРИДАЕНІ ТО-
 ГО

по ѿбіє въ аѣло єгѡ: ꙗже
 б҃жіа, гїтъ стын ісаїка,
 ꙗ себѣ приходѧтъ, тебѣ
 времене не вѣдѹщъ. ѡще бо
 врагъ єстествоинный виѣтъ
 чреѧа, и превобраздѣтъ дѹ-
 хѡвнаа ꙗкоже хоѹє меч-
 тателнъ, иная вмѣсто и-
 нѣхъ: и вмѣсто дѹбѡ тѣ-
 плоты, свое нестроїи о с-
 жженіе на додѣ, ꙗкоже въ
 тағчагатица тогда дѹши
 въ таковой прелести, вмѣ-
 стъ же веселіа, радость
 безсловеснъ, и сладость мо-
 кротиу приноша, мнѣнию ꙗ
 сихъ

СІХГ НІ КНЧЕНІЮ ВНАДІТНСА
 РАЖДАЕМУ, ОСТАЕВАТЬ СЕБЕ
 НЕ ІСКЛСНІЙ, НІ ТАКОЖЕ БЛГТЬ
 АДІСТАВЛЮЩУ СВОЮ ПРЕЛЕСТЬ
 НЕПЩЕВАТЬ ПОНУЖДАЕТСЯ •
 Но ѿ ГБО ВРЕМА НІ ІСКЛСА
 НІ ЧУВСТВО, ГАВЛЕННА ТОГО
 ТВОРНІТЬ О БЫЧЕ, НІЖЕ НЕ
 СЪЛА НЕВѢДАЧНІ ТОГО КО-
 ВАРСТВО • ГОРАТАНЬ БО ГАПГ
 ПИСАНИЕ БРАШНА РАЗСЛЖ-
 ДАЕТСЯ, СІРЧА ВКЛСА МУХО-
 ВЕНЯ: ГАВЛЕННА ВСА ІАКИВА
 СЪПЬ ПОКАЗДЕТСЯ НЕПРЕЛЕСТНѢ
 О БЕЗМОЛВІН. ГЛАВА, ГІ •
 СЕ ЖЕ НАВІКА ГАЮ, ТАКО
 КРОМѢ

кромъ добродѣтелей сихъ
 и нокъ не предъупрѣваетъ ии:
 когда же .Пошѣнія, ворздер:
 жанія, бажнія, терпѣнія ,
 мѣжества, безъ молвія, мо:
 литви, молчанія, плача ,
 смиренія, сѣть бо раж =
 дательны єдіны другимъ
 и хранительны . ѿ чиста
 бо постѣ охвадаємо же:
 ланіе, раждаєтъ ворздер:
 жаніе . ворздер жаніе (раж=
 даєтъ) баѣніе . баѣніе,
 терпѣніе . Терпѣніе, мѣ=
 жестко . Мѣжестко, безъ
 молвіе . Безъ молвіе, мѣтво.
 мѣтво

МЛГДА, МОЛЧАНИЕ. МОЛЧАНИЕ ,

ПЛАЧЬ . ПЛАЧЬ , СМИРЕНІЕ . СМИРЕ-
НІЕ , ВОЗВРАТНІЕ ПЛАЧЬ . И
ПРОЧЕЕ ВСПАКЪ ДШЕРН МЧЕРН
КАКО РАЖДАЮТЪ , ВОЗВРАТ-
НІЕ ОВРАЩЕНИ . СЕРДЦЕ БО-
ДРОГ ДРУГОГОРОДСТВОДЕНІСТВА ,
БОЛЬШЕЕ ВЪ ДОБРОДѢТЕЛЕ НЕСТЬ .
СОПРОВОДНІЕНА ЖЕ СИМЪ ВСѢМЪ
ПРВАВЛЕННА .

ПРОШДЕ , А СПРАСТИМЪ ИЗ-

МЕНЕНИИ . ПОСЕВСТЬ , А .

МНЫЕ НЕДОБОПОБѢЖДАЕСЬ И А
СВЧИ СПРАСТЬ , ОСЛАПЛЯЕСТА
ТѢЛО , СОШЛАПЛЯЕСТА (СА ННИИ)
И ДША : ОБѢМА ЖЕ РАЗГЛАСЛ-

ШЕМА СА

шемаса, и́змѣнается растворение
 тѣлесное сладострастіе.
 Сладострастіе же, подвигаетъ
 похотѣніе. Похотѣніе, рожде-
 женіе. Рождженіе (же), вос-
 stanіе. Восстаніе, подвигаетъ
 память. Память, мечтаніе.
 Мечтаніе (же), прилагъ. При-
 лагъ, сочетаніе. Сочетаніе,
 сосложеніе. Сосложеніе (же),
 творнта дѣяніе: иль тѣло,
 иль многовѣрьныи при-
 трагайми. И тако чѣка
 побѣждена сила подаетъ.
 Съ блаземъ и́змѣненіи. Е.
Терпѣніе во всакомъ дѣлѣ,
 рождаетъ

раждаєть міжество • Міжество
 (же), б'є сердце • б'є сердце
 (же), пожданіє • Пожданіє,
 протяженіє • Доля же протя-
 женіє, сірчане приложеніє ;
 б'є толаєть незадержаніє та-
 лесное ; и сладострастіє б'є ти-
 шаєтъ похоти • Похотіє
 же, подвійженіє желаніє •
 Желаніє, любовь • Любі
 ревність • Ревність, теплота •
 Теплота, возвідженіє • Возві-
 дженіє (же), т颤іє • Т颤і-
 є, малів • Малів, безмольє,
 Безмольє раждаєть, внаїніє.
 Внаїніє (же), разумъ • Разумъ,

такийстъ

таинства постиженіе. Ко нечѣ
 же таинства, Богословіе.
 Плоад же Богословія, совершенн
 ная любовь. Любовь (же), сми
 реніе. (Миренія, безстрастіе.
 Безстрастія (же), прозрѣніе,
 и пророчество, и пропhecyденіе.
 Не вѣ совершенны кто ѿ
 сюда иматъ добродѣтели,
 иже единому имѣаетъ
 сѧши: но по майль возра
 щаемъи добродѣтели, по
 майль и сѧши во єже не
 быти ѿ ходита.

тогож-

Тогѡже, ѿ єже какѡ по-
доваетъ сидѣти веъмоль-
твѹющемъ въ мѣткѣ.

ГЛАВА ۹

Овогда ѿбѡ настолѣ мнози
жайше за притрѣдное. Овог-
да же и на постригъ мѣ-
лижды до времене заѣраѧ;
въ терпѣнїи же должно бы-
ти сидѣніе твоѣ рѣкшаго
рѣдн: въ мѣткѣ претерпѣ-
вающе, и не скорѡ восставати
пренемогаѧ рѣдн притрѣдныя
волѣзны, и ѿмнаго волитїа
ѹма, и частаго вадрѹженїа.
Сѣ со гѣтъ прѣкъ: (ако)
волѣзны

61

БОЛѢТНН ШЕБАША МА Т҃КОЖЕ
 РАЖДАЮЩУ. Но пони́ца доля,
 И ѿмъ въ срѣдѣ собирала,
 (и) ѿще въ вѣрбеса прнѣз-
 ей Г҃да іїса на помочь:
 Болѣ же рѣмены, и глахою
 многаши болѣзнѧ, терпѣ-
 прнѣзднѣ и рагнителнѣ въ
 тѣхъ, ища въ срѣду Г҃да:
 и бѣдачи хоса єсть цртвіе
 бѣжіе, и нѣжници восхніаю-
 є: птичніе въ снѣхъ, и бо-
 лѣзнь таковъ Г҃да покажа-
 вонстнину, терпѣніе бо и по-
 жадніе во осакѣ, роднителница
 болѣтненій и тѣла и душа.

въ сїже

ѿ **ж**е како подовжє гїти
 мїтвє **г**лава, **в**
сице рекоша **о**ць: ѿв дїсно:
 гдї ійсе хрїтє сїе бжїй
 помілагий ма: всє • ѿв же,
 поль: ійсе сїе бжїй помілагий
 ма: єже (н) дїло бнїшє
 єсть за дїмноє єще мла-
 денчество ні немощь • Нижє
 во можети ѿ себе таиню
 дїха єдину речи гдї
 ійса, точию дїхомъ стїш,
 чистѣ ні совершенни: но
 како отроца немоть да єще,
 совершити сїю, со члены не
 могїи • Не долженъ же єсть
 час про

ЧАСТЕЦ ПРЕМѢНАТИ ПРИЗЫВА:

НІА Й МЕНГ АЛ'ЕНОСТИ РАДИ,
НО КОСНЕНИШ СОДЕРЖАНІА РАДИ.
ПАКИ: ОВИ ЪБЕО, ЪСТІ: ОВИ
ЖЕ, ЪМОМЗ ЪЧАТГ ТАТН Т'Я
А'ЗА ЖЕ ОБОА ПАЛАГАЮ. ОВО=
ГДА ОУБЕО ОУМЗ Н'З НЕМОГАЕФ
ТАТН ЪНЫВАА: ОВОГДА ЖЕ ЪС=
ТА: Й СЕГО РАДИ ОБОИМН
ПОДОБАЕСТГ МАТГУ АЛ'ЕАТИ
Й ЪСТІ Н'З МОМЗ, ОВАЧЕ
БЕЗМОЛВНШ Й НЕ СМЪЩЕННО
ПОДОБАЕСТГ ВОПНТИ. ГАКИО ДА
НЕ ЧДВСТВО Й ВНИМАНІЕ ІМА,
ГЛАСС СМЪЧАА, КОЗБРАНДЕСА,
ДОНДЕЖЕ ОУМЗ АСЫКНУВА
ВС АЛ'ЕАТИ

ВА ДѢЛѢ ПРЕДЪ ЗСПѢШЕТЪ, НІСНІД

ПРІНМЕ СО ДѢХА, КО ЁЖЕ КРѢП=
ЦТЬ І ВСАЧЕСКИ МОДНІТИСА .
ТОГДА БО НЕ ТРЕБУЕТЪ ГЛАТН
ЁСТЬ, НИЖЕ МОЖЕ, ДОГОЛЕНД
СІЙ ТРОЧІЮ ОУМОМА СОВЕРШЕ=
НО ТВОРНІТИ ДѢЛАНІЕ .

С ЁЖЕ КАКО ПОДОГАЕТЪ ДЕР=
ЖАТН ОУМІЗ . ГЛАВА , Г .

РАЗЗМІЙ ІКУ НІКТОЖЕ МО=
ЖЕТЪ ѿ СЕВЪ ОУДЕРЖАТИОУМІ,
ОЩЕ НЕ ОУДЕРЖАИА ВІДЕТЪ
ІХА, НЕОУДЕРЖІМЬ БО ЁСТЬ,
НЕ ПО ЁСТЕСТВЪ ІКУ ПРИСНО=
ДВІЖНИМЪ, НО Щ НЕРАДІНІА ѿ=
НОШЕНІЕ ОУСВОЇСТВОВАВЪ Щ НАЗ
ЧАЛА

ЧАЛА ВВСЕМЯ ОБЫКНУДА.

ПРЕСТОВЛЕНИЕМ БО ЗДПОВѢДЕЙ
ПАКИРОДНЕШАГА НАСЬ Ш БГА
Ш АУЧНКОМСА, ЁЖЕ ВСЧВСТВЕ
ОУМНОЕ ЕГА ЧВСТВО ЖЕ И
СОЕДИНЕНІЕ ПОГУБНВШЕ. Ш ТВДАХ
БО ПОПОЛЗНДВСА ОУМС И ЕГА
Ш АУЧНГСА, ПО ВСЮДУ РОДНМ
ЁСТЬ ІАКО ПАКИНИКВ. И НЕ
ВОЗМОЖНО ЁСТЬ ИНДАКО СПАТИ
(ємъ) йще не ЕГД ПОГИНЕТЬ-
СА, И ДСТАВЛЕНЪ ВЫТИ Ш НЕ-
РВА, И ТОМЪ СОЕДИНЯТИСА СА
ВЕСЕЛІЕМЪ, И МОЛНТИСА ємъ
ЧАСТЬ И ТЕРПѢЛНЕНІА, И
ТОМЪ ИСПОВѢДАТИСА НА
ВСАКА

всакъ дѣнъ Ѹмнѣ єліка со-
 грѣшає, иже и процає всѣ
 ѿсіе, во смиреніи и сокрѹше-
 нїи просащї, и прѣно имѧ
 ст҃оє єгѡ призывающимъ.
 И сповѣданітеса го глаголѣ
 гаинъ, и призывающи имѧ ст҃оє
 єгѡ, и воздохновеніе же ѿ
 дыханія, внегда стиснѹти ѿ
 Ѹстіа держита Ѹмъ, но ѿ
 части, и паки расточаєтса.
 єгда же Ѹбо прииде дѣйство
 мѣти, тогда воистину по
 держита єгѡ Ѹсе вѣте, и ве-
 селитса, и ѿ плащенія воз-
 браняеста. О баче єсть, єгда
 Ѹмъ

64

Омъ мола́чка нѣ въ сѣрдѣцѣ
стоа́щъ, нѣ мысль парнѣ нѣ ныма
поучи́ющица: сїа же ииеди́номъ
по ка́рае́тса, разбѣ́тъ почию со-
вершеннѣя да дѣлъ стѣ, не па-
рилъное до стѣшимъ въ хрѣ-
іисѣстѣ. Съ єже како по-
добаєтъ ѿгона́ти помыслу.

ГЛАВА Д

Не ѿгона́етъ ктò когда
новоначáленъ помыслъ, аще не
б҃га ѿгона́етъ тогò, си́ныхъ
бо єспѣ бра́ны сотвори́ти
и прогна́ти а: Но и синъ не
въ себѣ ѿгона́ти нѣхъ, но са-
бромъ подвижутса на бра́ны
на кихъ

на нихъ, яко обещани (баго-
 датию и) всеоружество єгѡ •
 Ты же приходиши помышаши
 (вмѣстѣ оружія) призываи
 Гдѧ ійса чистъ и преемца =
 телѣ, и ѿбѣгнѹти • Не тер-
 паше бо ѿ мѣтви восходи-
 щїа ср҃чнаѧ теплоты, яко
 ѿ огня полімн ѿбѣгнѹти •
 Іисусъ, глаголющи агнчиин, именемъ
 биі рѣтники, ибо єго наше
 огнь єсть з подадай слобѹ:
 скорый (бо) за помощь гдѧ,
 сотвориша ѿсїе ѿ мнениє все-
 дѣшиша волюющи къ нему дѣнь
 и ночь • Не имѣшай же дѣлство
 мѣтви

матьи, иношеразни побеждаёт
 тёхъ, мусеа подражад: ко-
 става во и на него простера-
 роцъ и очи, (и) въ гонаде и хъ-
 бръ. Таже паки сълз, начинаде
 матвъ терпеленъ, исегъ обра-
 за отпотреблѣ, иже не оѣ
 стажаевъ сълз матери. Но и
 имѣанъ дѣйство матери на прѣ-
 леснца страсти, очныи гла-
 голю, и блудаг, жестокіа и таж-
 чайшиа страсти, множи цею
 воспомя пустыре роцъ егъ по-
 моци на на. Осече малижады,
 прелести ради сїе творитъ,
 и паки съдитъ, да не како

воздмечтаестъ ѿмъ єгѡ ерѧ га
свіше, призрачие, сирѣчи, и съ-
стини показаєтъ. Ёже бо именъ
іомъ горѣ и доль, и въ **сердце**,
и по всему не погреше, **единъ**
евоинствено єсть чистыхъ и
совершеннъ безвреде **согласи**.
О ёже како подобаетъ искони.

— ГЛАВА Ё

Овѣн ѿбѡ, малижды глытъ,
овѣн же, многачи: драги же
ии како. Ты же ии многачи
прѣвѣн, молва бо єсть: ии же ѿ
нидахъ оставлѧнъ, ради посаѣ-
дяющаго разслабленїа и не
радѣніа: Но иже малижды по-
ючиихъ

ющих подражаніи, всяка бо
 мѣра добрѣйша єсть, по
 прѣмѣ • єже бо многа пѣти,
 дѣлательниѣ єсть, разумъ
 да и труда, (а) не безъмѣ-
 вникъ: довѣрныѣ сбѣши въ бѣзъ
 едѣніи молитва въ срѣди въ
 сѣчайющеся помышленіи • Безъ
 мѣрие бо єсть въ ложеніе по-
 мышленій, чѣвственны же и
 мысленны, по лѣстинчикъ • Си-
 лъ бо свою всю испоющъ въ
 пѣни и нѣ неможе дѣла, во єже
 не крѣпкъ и терпѣніе мо-
 литвы • Но чию дѣло гѣта лѣс-
 тинчикъ многа мѣтъ даши,
 малъ

малая же пѣнію, сицѣ и ти
 должена еснъ творити. Егда
 видиши въ снахъ твоемъ
 дѣнеструющы мѣтвъ и не пре-
 стаюшъ дѣнзатиса въ (творѣ)
 срѣдь, да не когда оставивши
 и восстанешъ пѣти до времене,
 ѿще не по смотрѣнию остава-
 виша тѧ: Бѣга бо оставивъ
 видѣть, и звѣтъ стояши при-
 зывай, и високъ къ нижнимъ
 прекланѧлся, но и молясь тво-
 риши (енъ), и оѣма смыщася
 и тишинѣ егѡ: беъмолявієбо
 по именї своемъ, и дѣяніе
 именъ, еже въ мири и ти-
 шинѣ

ши и́мѣти тò: б҃ръ бо
 мýръ єсть, молявъ и́ вóпль
 вышше • Подобаєтъ бо а́ргаской
 быти и́ пъсни на́шней по жи-
 телствъ, а́ не пло́тской, (да
 не рекъ тзыческой), єже бо
 со гла́сомъ вóплѣ прѣти, зна-
 менователно єсть дѹмина го
 вóпла, и́ ради лѣности, и́ не
 вѣжества на́шего дано
 єсть, за єже пригодъ дніти са-
 ко и́стинныи • Не вѣдущий бо
 мѣтъ, (таже єсть добродѣте-
 лей и́сточникъ, по лѣстинчи-
 къ, на падающи сади, дшевица
 снаш), подобаєтъ много
 прѣти

пѣти и беъмѣши , и приесно
 въ разлічіи многиѣ быти ,
 и никогда же престадѣти , дон-
 деже ѿ многа преъолѣзне-
 на дѣянія во внаѣніе пред-
 зупѣютъ , мѣтвъ ѿ многъ ѿбѣти-
 ше дѣнствующъ киѣтъ и хд .
 и то бо єсть дѣяніе беъмоя-
 вія , и то ѿбѣшаго житїя :
 кождо же въ нѣмже притязанї
 бысть превыбай (въ нѣма)
 спасѣтса . Тѣмже воюса пи-
 сати , ради нemoчныхъ , зра-
 га посредѣ сихъ сошбра-
 щающася . Всакъ го , иже
 ѿ слышанїя , нали ѿчениа въ
 мѣтвѣ

МАТЬЕ СТРАЖДА, ПОГИБАЕТЪ,
 йако НАСТАВЛЯЮЧАГО НЕ СТА-
 ЖАЕТ. ВКУСНЫЙ ЖЕ БЛГТИ,
 ДОЛЖЕНЪ ЕСТЬ ВЪМѢРУ ПѢТИ,
 ЩКОЖЕ РЕКОША ОЦЫ, МНОЖАЕ
 ѳ ПРАЖНААСА НА МАТЬЕ. РАЗЛѢ-
 НИВШДЖЕСА ПѢТИ, ИЛИ ПРОЧИТАТИ
 ДѢАТЕЛНАД ОУКАА, НЕ ТРЕБУЕТЪ БО
 КОРАБЛЬ ВЕСЛА, ЕЩЕ ПРУ ВѢТРИАО
 ПРОТАЖУЩУ, БЛГО ЕМУ ДЫХАНІЕ
 АХЪ ПОДАЮЩУ КА ПЛАВАНІЮ по-
 ВЕРХЪ СЛАНАГО МОРА СТРАСТЕЙ.
 Но СТОДЧУ, ЕСЛИ, ИЛИ КОРАБЛЕ-
 ЦЕМА ПРЕВЛАЧИТСЯ, АЧЕ АН НЕ-
 ЦЫН ПРЕДЛАГАЮТЪ СТЫД ОЦЫ
 МИБОПРИТЕЛНѢ (ИЛИ ЗДЕСЬ НЕКІИ),
 ЙАКО

ТАКО ВСЕНОЧНОЕ ТВОРАХУ СРОДИЕ
 И НЕПРЕСТАННОЕ ПРѢНИЕ: СО ВЪКЛАДЪ СИМЪ
 СО ПИСАНІЙ Г҃ЦІА НЕ ЕСТЬХА ЕСТЬ СОВЕРШЕН-
 НА, СКБДОСТИ РАДИ ТФОНІА, И НѢЗНЕМОЖЕНИЯ
 СИАИ: Но малада бѣшо великии, не всако
 мала, велика же за малы, не всако со-
 вершена, совершенныи во естъ обѣшна,
 дѣйствѣма. Занѣже не еснъ суть прию-
 ныи иліи драгае дѣлателі, иже вси
 тойже путь шествоваша, иліи до конца
 додержаша: мнози во ѿ дѣлателства прѣ-
 идоша за видаѣниe, и предпоча
 естьхъ, свѣбѣтствовавше по дѣхономъ
 ЗАКОНѢ, и ѿ бѣзъ єдино велѣахъса,
 насыщены ежтвенныи пиши, ине по-
 пущаеми пѣти, иліи го иноимъ чесомъ
 побѣча-

по́дчайни́ца, ѿ бáгти, во ѹАНГЛÉНІИ сбýре
 до прéмене, до спéвше желанíй країн
 ѿ чaeтии тaкѡ во ѿБРУЧЕНИИ • Иниже
 ажe (и) до кончины въдѣлаетъ вѣ-
 пшe спасошася, возданія въ бóльшe
 ѿжидáюще • Извѣси же на смéрти и тѣ-
 вѣченіе прїемше, илi по смéрти бáгов-
 ханіе испбѣши въ показаніе свое го
 спnia, бáгть крещеній и мбюще, тaкоже
 всi, и ради плачненій и не вѣденія
 оѣма тaкъ не при ѿбѣщившеся тайнѣ
 са нею єшe живѣющe, иниже, во обонѣх
 бáгонскѣструють, (сирѣчь) въ пѣни и
 мѣтѣ, и тaкѡ (прѣво) провождаяютъ,
 вогатъ и мбюще бáгть тaкѡ приснодѣні-
 жиму, и николиже ѿ чесогo вoзбраніеми

АРУЗІН

драгін же, да же (и) доконца паче же не скажди съще бе змоляти е
одержаша, довлеши въ мѣрѣ то-
чю стоять добре, гдѣко єдини съ
єдини бѣгомъ соединившеся • со-
вершенніи во, гдѣко же рѣхомъ, всѣ
могутъ съ оскрѣплющемъ и хи-
хрѣ, съмѣжъ слава и держа-
га, во вѣки, аминь •

Съ єже како подобаетъ пнитатица •

ГЛАВА 5

Съ о прорѣкъ же что рекъ царин-
цѣ спрастеній; аще возможеши о-
мертвіти тѧ, и исполъ мертвъ
содѣлати, да не съзгѣши •
Повелада во ма, любимиче, и
слыжъ

слѹжѹ єн, ꙗкѡ рабъ тօа и по-
 дробицкъ, споспѣшициъ бѣсогомъ,
 и веселію страстенъ, тою ко быває
 паденіе наше, и тою восстаніе,
 бѣдѣ вѣпочинствовати кѣдѣтъ,
 и тою ѿ падохѣ пѣраго и
 втораго достойнства бѣжти-
 наро. Ико растягившася сѣве-
 мъ и з начала, паки обновленн
 бихѣ ѿ хрѣкъ. И се ѿ паденіе
 есмъ нынѣ ѿ бга небреженіемъ
 заповѣденїи хранящїи и дозращаю-
 щицъ блгть да предспѣаніи, аще
 и неразумѣваше вѣзмлемса съ
 бномъ быти. Многа же разлнчия
 да пнши и мѣтъ тѣлеса, рекоша
 ѿ цы

ѿчъ. И ѿвъ ѿбъ мѧлѡ: ѿвъ же, мнѹги
 требуетъ къ составлению естественныѧ
 своеѧ сїлы, кождо по сїле и на вък-
 ногенію доволена сїй. Огаче безмѹ-
 ствіанъ всегдѧ въ скѣдостнѣ долженъ
 есть быти не насыщасѧ, ѿтлаг-
 ченію бо стомахъ, и ѿмѹ по-
 мѹшенню сїмъ, ниже мѧтка можетъ
 гдѣти крѣпукъ, или чистѣніо воз-
 дымленія мнѹгихъ брашенъ сномъ
 нижноснімъ, ѿснобъти вскорѣ желаетъ
 ѿ чесогѡ мечтранія безчѣленна во-
 енѣ припадаютъ ѿмѹ. Тѣмже хо-
 тащему спиis ѿлучити, (а) и гдѣ
 ради и блащемуса безмѹльно по-
 жити хлѣба гдокоже мнѹ літра
 довлатетъ

ДОВЛЁСТЬ ѢМѢ, НЕ ВОДЫ, НАИ ВІНА
 ТРН НАИ ЧЕПІРН ЧАШИ, НІШ ПРИ-
 АЧАЮЩИХСЯ СНІДЕЙ МАЛА ВО ВРЕ-
 МА Ш ВСІХ ПРИЧАЩАТИСЯ, Ш РЕГАДА
 НАСЫЩЕНІЕ. Да поне сїе ПРЕМЬДРЪ ВІ-
 ПОТРЕБНІВ, КИЧЕНІЯ ПРИЧАЩЕНІЕМЪ
 Ш ВСІХ НІЗБІГНУПРИ ВОЗМОЖЕТЬ,
 Н ЕЖІНХ ЗІЛАВ ДОБРЪ ТВОРЕНІЙ
 НЕ ВОТЪ =

(а) Иже н єшѣ нудащемъся літромъ съ
 мню хлѣба доволиу вѣти, н води наи
 віна, трн наи чепірн чашнци довлѣсть,
 хотѧщемъ бѣга шврѣстї. Н ш шврѣ
 таюющиҳся сладостниъ ш всіхъ пріима-
 ти помалу єлнко ненасыщатиса.
 Тѣкъ да ні возношеннія обѣгнѣ, н ежіа до-
 брага сотворенія не возгнушаєтса, бѣго-
 дарствъя єгѡ довсѣ, н се єсть смысл-
 ныхъ разсужденіе.

ВСАД:
ВЕНСКО
ЛЕЖН
ПАКУ

НЕ ВОЗГИУШАЕТСЯ • БЛГОДАРЯ
 ЕМУ О ВСЮХА, И СЕ БЫТЬ
 СМЫСЛЕННЫЙ РАЗСВОЖДЕНИЕ • НЕ
 МОЧЕСВЕДЬЮЩИЙ ЖЕ ОВЕРХ, ИЛИ
 НА ДШН, ОСВЕЧЕННОЕ МНОЖАЕ ПО-
 ЛЕЗНО БЫТЬ СНЕДНЫЙ, ИМЖЕ СЕЛИЕ
 ТЫСТИ ПОКЕЛЪ АПЛЪ, ЗА ЕЖЕ НЕ
 ВФРОВАТИ ИМЪ О ВГА СОХРА-
 НЕННЫЙ ВЫТИ • ЧТО ЖЕ ТИ РЕКУ;
 ТЫКО ПРАВИЛА ПОПРОСИЛА БЫСИ,
 И ТАГОТИ МНОГИ СТАРГ СЫН,
 ЮНИЙ НЕ МОГУТЪ МЕРНОМА
 И МЕРОЮ, И КАКОВ ТЫ ОДЕР-
 ЖИШИ ТО; СВОБОДУ БО ПО-
 ДОБАЕТЪ ТИ ДЕРЖАТИ О ВСЕМЪ
 АДЫЩУ • АЧЕ ЖЕ ПОБЕЖДАЕМА
 БЫСИ

єсі , раскайся , здѣшнѣа се бѣ ,
 и тајки начин , и не престанни си-
 це твора всегда , падак и
 востака , и дѣкараа прѣнѣ се бѣ
 а не и на го , и и мѣтн бѣдешн
 покой : премѣдрѣ паденії по-
 бѣдѣ твора , по писанію . Обаче
 я не прѣходиши предѣлъ ,
 бѣоже предположихо , и доколѣ
 ети ти . И ниже бо дѣкрѣ пла-
 юша тѣло прѣчия сиѣдн
 полніко , єлікѡ хлѣба и воды
 причашеніе . Сего ради глаше
 прѣока , и наѧ въ ии чѣоже по-
 лагамъ : си же чѣль , мѣрномъ
 хлѣбъ твои глаша , и мѣрою
 вода

водъ твою пій • тры бо предъ:
 ли нимать си ~~нѣдѣлѧ~~ ~~ко~~ здерожаніе,
 самодоволіе, и сътостъ • здерожаніе
 єсть, єже, (енчѣ) алкоти
 тьдшъ • самодоволіе же, єже и
 алкоти, и о та ~~д~~ го чатица • съ:
 тостъ же, єже о та ~~д~~ гутица
 мала. А єже по насищѣ нїи
 паки гасти, десрь єсть чрево:
 вѣсію, єюже вада входитъ •
 ти же сїа о пасиша вѣдмѣ
 по своєи сиа лѣчшее низвернъ,
 не преступаа предъ лицъ: Совер:
 шенніи бо єсть и сиа, подѣлъ,
 єже и алкоти, и насищатица,
 и во всѣхъ мѹчи ~~и~~ кути.

о самозвластіи

СО САМОВЛАСТИИ НАШЕМЪ.

Бѣгъ чѣка самовластия соуда,
слово и прѣстїю почтѣ, предъ о-
чіма бѣгъ положицъ жнѣвія и
смерть. Гдако да ѿже самовла-
стїемъ восходище въ путь жизни
пойти, жнѣвъ вѣде въ вѣки:
ѹже ли саимъ про нудоленіемъ
восходищетъ пойти путьемъ
смертоносныи, вѣчно мѣченъ
сѫдестъ. Естественнаа бо
непреожидаа, ниже честемъ,
ни мѣкамъ дострѣйна: Ни к-
то же не спаужи бысть когда,
ѣже быти бѣль на черицъ,
нали єже быти долягъ, нали малъ,
не сѹти

НЕ СДРІБ БО НАШЕГО ПРОНІЗВОЛЕНІЯ.
 ІЖЕ ВО ѿ ПРОНІЗВОЛЕНІЯ ВЫГЛЮЧИ,
 НІ МІКИ СДРІБ НІ ЧЕСТИ, ОБОНІХ БО
 ПОТРЕВА, НІ НАШЕГО СОВ'ЇТА НІ ХОТІ-
 НІА, НІ БІЖІА ПОСПІШЕНІЯ НІ ЗАСТАНОВ-
 НІЯ. ЄДИНОМУ ВО ѿ СКУДІВШО ,
 ПРАЗДНО ЄСТЬ НІ ДРУГОЕ: ПРОДІВШО
 ВО БІГА, НІ ПРЕДНАРЕЧЕ, НІ ПРИЗВА .
 Но ніже по ПРОНІЗВОЛЕНІЮ ЗВАНИ СВІ-
 ЩИА, ГАКОЖЕ РЕЧЕ АПЛІ, СІРЧЧЬ ,
 ПО ХОТІНІЮ НІ СОВ'ЇТДО . НЕ ХОТІВШИ
 ВО, ѿСТАЕНІ ПО СВОІМЪ ХОДІНІ
 ВОЛАІ, НЕ НОДНІТСЯ ВО НІЖЕ ПДІІ
 САМОВЛАСТНОЕ НАШЕ . ВО ОВОДІ ВО
 ѿКЛОНЕНІЯ, КДОБРОДІТЕЛІ ГЛЮ НІ СЛО-
 ЕСІ, ВЛАСТЬ НАШУ ПРІАХОМА .

Вопросъ:

Что єсть образъ иноческаго жития, и что образъ изображенія кого-же в исполненіи; въ ~~въ~~ ^трѣ?

Постриженіе обѣо власовъ, вѣлаєтъ всѣхъ помышленій и печалей житійскіхъ ѿстїе, тѣко да чистымъ обмомъ, и не покровленною мыслию бѣгъ сѧжитъ, и того взираєтъ агаки. Въ верженіе же міра и вѣжаніе зелѣ, єже и зглубины воспльтие: на и єже въ землі на небо восхожденіе, тѣко въ пристанище спасенія. На и небо другое земно второе обитель образы вѣлаєтъ: шлемъ спнія, и по-

и покрываю о́чмию, и єже по ау-
 ховому въинстру главное хра-
 нило. И шлема спиціа єсть, и же
 ѿ послушанія настоящеаго во-
 жественній покрова, и свѣта вѣ-
 годатнаго во о́чмѣ покрываю.
 Покровеніе же о́чма єсть, и же
 ѿ страстей памѧти: єнже камни-
 лавка єсть образъ, по віау че-
 на сѹчи. Шлема паки єсть
 въинскія браны знаменіе, хранител-
 иое глаze ѿ стрѣлъ. Мандиа-
 же єсть, єже ѿ нѣкіихъ макро-
 ріо громое, плащаница погре-
 бенія, и знаменіе смерти.
 По иноому же образъ: агратіи
 сѹчи

състь по подобію крылъ. Палій
 же, (сиречь параманъ), єсть
 щитъ вѣры. Коль же, знаме-
 ніе неблагодія и младенчества :
 єже не почію въ началь мачество-
 вати, тѣко воже второе крещеніе
 приемъ, но поташати и добродѣ-
 телми ороду богои быти ,
 многи же и засланіемъ ,
 по божественному аплю . образъ же
 весь иноческій творецъ овѣніе
 цркое и агглакое : и єже облечи-
 ся въ правду света , тѣко же съ-
 губицю . поасъ же ременныи ,
 знаменуетъ похотию мертвосъ ,
 раби

родаи чловѣчія бывшю .
 Крѣтъ же , єже ѿ всѣхъ земерв-
 даеніе тѣлѣстъ , и недѣнство-
 ваніе плотскіхъ богоаії , тѣко-
 да мѣртвъ вѣнѣ ѿ всѣхъ , и
 пригождены бѣженіи любви . іѣко-
 да по аплю , со дерзновеніемъ гѣтъ ,
 мнѣ тіръ распѣтса , и аза
 мірови .

^{АДАНІЯ}
 ѿ образѣ зрака иноческаго ѿ :
О чернѣнное же имене адѣніе .
 многобразное иматъ во образъ-
 ное видѣніе , тѣлѣстъ до искорен-
 ии образъ , и покаянія , и хѣдости ,
 и смиренія , и вдовствующу дѣ-
 ши

шъ ѿ бѣга . и чѣрнѧкъ носа чи
плоти ѿ супрѣмѣ сюеи дѣши ,
їкѡ бѣмѣршен , и страстей ѿдѣ-
аніе носа чи дѣши , и цртвія ѿ-
дѣжду , и добродѣліи знаме-
ніе вѣсъ образъ иноческій .
о поинновеніи и посажданіи .

Поинновеніе єсть христоди ра-
ботаніе , ограждое азланіе ,
исполненіе заповѣдем . посад-
шаніе єсть , живыя отчна ,
ненаад лѣстница , восходъ со-
крашенъ , богоатство вѣнцем ,
ограждое дѣло , безстрастія тѣ-
ченіе , небошестденное восхо-
жденіе

ЖДЕНИЕ. ПОВИНОВЕНИЕ ОСВЯЩАЕСТЬ,
 СМИРЕНЬЮ МАТН. ПОСЛУШАНИЕ, —
 ВОСХОЖДЕНИЮ ДВЕРЬ. ПОВИНОВЕНИЕ
 ВО СОБИРАЕТЪ КЪ ЕГУ ПОСАВ-
 ШИНКА, ХРПУ ОСВОДАЕТЪ И СО-
 ЕДИНАЕТЪ, КО ЕДИНЪ ДѢХЪ
 ТВОРНІТЪ, ПРИЛѢПЛЯЕТЪ ГДРНъ,
 СВОБОЖДАЕТЪ ѿ ВЕЧЕНЬ, ѿ
 АРДЖЕН ПРЕКРАЩАЕТЪ, ѿ ПРИ-
 СТРАСТИХЪ ѿ СЪЦАЕТЪ, ѿ ЕСХЪ
 РАЗРѢШАЕТЪ ѿЗЪ ПЛОТСКИХЪ
 СПРОСТНЫХЪ, Г҃КАО ЛЮБЕНЬ РОДНІ-
 ТЕЛИНЦА, Г҃КАО ЛЮБОВНОМЪ ПЛА-
 МЕНН МАТН: ЧИСТО ЕГОЕН ^{ВЛАДЪ}
 НЕПОРОЧНО ЗАКОЛЕНИЕ ПРЕДСТАВЛЯ-
 ЕГО

є́го • Послаушиа́ніє же сѧ дѣ́ни
 спрѣ́тъ зо́пое́дан, всѧ н̄ с =
 правлѧ́етъ, всѧ твори́тъ н̄ со =
 зидаетъ дѣ́нь, н̄ зи́димо же,
 н̄ нези́домъ, смотрі́телнъ, н̄
 богатѣ́тъ, н̄ сокрѣ́вища по =
 лагаетъ на всѧкъ часъ, н̄ ка
 бѣ́гъ го́сходи́нъ н̄ предсто́итъ н̄
 вѣ́нчаетса, н̄ красе́тса пойнио •
 о́(подоби́на) ѿ́бѣ́ю почино́вѣ́ніе ма =
 терн, ю́но раждаю́що бѣ́ги мла =
 дѧ ѿ́вършагоса мі́ра, н̄ нова
 н̄ нѣ́на тогѡ приодѣ́чио • По =
 славшиа́ніє же, пита́телнцъ по =
 доби́но є́стъ, до́ачо н̄ возра́щаю́що,
 н̄ сопер-

И СОВЕРШАЮЩО СДЧАГА ПОСЛАДШ-
НИКА • ПОВИННОВЕНИЕ ДО НЕБО ЕСТЬ ,
ПОСЛУШАНИЕ ЖЕ , НЕБО НЕСЕ , ТАКО
ВОСХОДИ ВЪЖДШИЙ , ОДО БО НА
СМИРЕНИЯ , ОДО ЖЕ НА АДОБОВНЕ
СДАТЬ ПРТОЛЪ ВЪРТН • СЕГО
РАДИ , ИЖЕ ВЪ ПОВИННОВЕНИЯ ВЪ
ПАДЫН , ВЪ НЕСЕ И ВЪ БГРН ННЗ-
ВЕРЖЕН ВЪСТЬ , ВЪЖДВЕННІЙ =
ШІИ ОДЫ ОСТАВИША .

ЧБЛНОС

ЧЕДНОЕ ПОСЛАНИЕ ЧВСА СЛѢДОВА
ЧИ ВЪ НАШИТЕ ДНИ: СЪ ЕДИНА
ОУД ПОСЛАНИЕЛОБНЯЙ.

ТАИНСКИЕ ЧАРЕВЪ ХРАНИТИ ДО-
БРО: ДѢЛА ЖЕ ВѢЖИА ВЪ КРИВА-
ТИ, И ВСѢМЪ Г҃ЕВЪ ТВОРИТИ
НЕ СЛД. И АЗА ША ВОЗГО-
ВОРА КАТО ІЕРУСАЛИМСКІЯ ПАПРІ-
АРХЪ, ЧВЪ ВЪ ПИСЬМА ЖИТИЕ ТО
НА ЕГИПТАНСКАД МАРИА: И ВЪ
ТВЪКА ША ПОЧНА ДА ГОВОРА, АЗА
ОЧИЛІЙ И ГРѢШНЫЙ И ПРНОСЛАВІЙ,
И СВОЕМЪ ХОТѢНИЮ ПОРАБОЩЕННЯЙ.
ЖИВАХА АЗА ПРЕЖДЕ ВЪ ОБЩІЙ
МИГІРЬ, И МИ ДОЙДЕ ЖЕЛАНІЕ ПОС-
ТРИНИКА ДА БЫДЕ: И НИ СА
ПО МОРІХЪ

покори́ха на ігъмена, и ни гъ з по-
 слышахъ чо ма воспираши ѿ
 таково желаніе: и ѿнаехъ въ
 стаа афшинскаа гора: и малко
 тамъ посѣдаахъ, пакъ въ нащ
 митріи са върнахъ: Послѣ мал-
 ко врѣма, пакъ побѣжденъ вѣхъ
 со съ онога желаніе, и върори пѣхъ
 пакъ и зъ митрия и злѣзохъ,
 и почнахъ главоки простины да
 тѣрсе, вънъхъ да са вселѣ: и
 многъ места ѿбиколихъ, и же-
 ланію място не намѣри, докла
 достигнахъ, и сакчанскаа слав-
 наа простина, со съ четиры митри-
 я, да и руснашки, и да и мол-
 догански: и тамъ ѿ и дохъ
 въ єдина

въ єдінъ мѣтіръ рѣскій, чв
 са нарічаши тѣлешки, ѿ се
 ло този йланъ челіка дереши, ѿ
 мѣсто този тамо на мѣръхъ
 єдінъ старецъ, и мѣтомъ па
 хомій, които бѣши и пѣр
 вій строитель на онзи мѣтіръ,
 а рѣдомъ сѣрбина. И защото
 не маши въ рѣснѣ те дрѣга
 да знай по болгарски освѣнъ
 него, за това са приложихъ
 при него, и мѣшъ крихъ же
 ланиє то си за пустината,
 защо то а многъ възлю
 быхъ, и во истиннѣ вѣсма є
 прекрасна, и плодоносна, и со съ
 водѣ и зъ обиана: и не є като
 дрѣгнѣ

дрѹгн тє еалкѹи сопротиве-
 на ѿ спѹдења, ѹми ѿ ва-
 зимно врѣма є бѣгопрїат-
 на : а той почна да мн
 говори : ѿ брате, зачо си
 то лико безъменъ ; и зачо си
 не седаља на метанїе по си ;
 ѹми си дошаља чака до тѣ-
 ка ; а ѿ гдја из рекохъ :
 а ти пѣкали си са родиња ;
 и ки си ли ходија из хиља и и-
 каје ; а той мн ѿ говори :
 и реће . ѿ брате, замене не
 питај, чи јако фате да ти
 говоре, ша са чудниша : оси-
 десата и четири градове
 сјмъ ѿ вијкоја : и шес-
 десати

десата ми́тири: ѿ села ве́^ж
 бро́й: и на тры ми́тири ігъ-
 меня скла седла, и заради
 пустыни скла ги ѿсторені,
 защо то многъ любдіхъ пустыни те. И въ тры пустыни
 сося діавола склъ се
 борна, въ молдава, въ ста́гора,
 и тѣка: а ма снгà ѿстарѣ,
 и не могъ вѣки да старпѣ
 пустынныѧ трабда, и не можъ
 до края да схврше, заради
 моиго непостойнство: како то
 я говори стый єфре́мъ сурин:
 єшъ фидаинка често вѣнішъ
 ли я и земля та, и на дро-
 гу

гдѣ мѣсто за копаицѧ ,
 таѣ коренѧ неловѣ : таکа нѣзъ ,
 ѿ мѣсто на мѣсто ходицѧ ,
 и нигдѣ коренѧ не фатицѧ :
 таکа и тыша са на очи-
 чици : азъ яко вѣхъ се-
 дѣль на едино мѣсто , до
 си гдѣ ѿдолженіе на діакона ,
 ѿ бѣга фахъ да полука :
 а азъ нигдѣ до краинъ не пре-
 терпѣхъ , и заради тогдѣ ѿдіа-
 вола ѿдолженѣ быхъ : и ниматъ
 на мене збѣнствъ велика :
 зачо то дойде на сонца пакостъ
 да мнѣ чини , а азъ гдѣ поэ-
 нахъ , и го фатицѧ даго вѣа
 страшно

страшно, и както го біаха та-
 къ мъжески, тѣтаки са са-
 бѣдниха, а тои и съраце те мн
 като чайка искочи, и и съкѣмія
 та и сътропълѧ, и ѿ къща вра-
 та та са намери, а вратата та
 баха заключенни добре, и почна-
 да мн говори гъвно, а и не всън:
 хеи хеи! выешъ ма ты,
 ами азъ нема да ти ѿстап-
 я, ами ша на гласъ въвѣдъ
 да падниша, со съженѧ ѿ гра-
 да сигншора: а азъ го про-
 клѣхъ со съ и ме то божіе, и
 ѿ и дѣо. И не знаѧ, това
 да ли въ старостѣ мн ша
 дѣстрои

ѿстрон; Но проклад да бъди
 той, и да не по пъсти бръ
 по неговта та воля да види
 а той градъ по напредъ
 не бахъ го съдшилъ и ид-
 дъ, само ѿ ѿстъ діяво-
 ла: а посакъ пътъ чайчи,
 и малъ и никой градъ да са
 нарече сигнишоръ; и ма ре-
 коха, ама многъ далечъ,
 азъ мв рекохъ: а сигна
 що да правимъ; да идемъ
 въ пъстина та да са по-
 кани: а той мн ѿ говори:
 ѿ брате! сълта за
 пъстиня та ли е покая-
 ни

ніє; Покаяніє є хрестъ, коїто го
тѣрси, акоїто го нещѣ, нѣма го
ннгдѣ. рѣкохмъ пакъ, ако да
правніз сиға; ѿ той мн рече:
фати рѣкохѣліе, спасися во христѣ:
а въ пустынѣ та ннгдѣ пѣскамъ.
Н са приимириха, н почнаха да ра-
боте рѣкохѣліе.

А посѧкъ като работѣ, почна той
да мн приказъа нѣровнте си прикаю-
ченія: н говорешн.

ПЕРВО Е ПОКЯСТОВАНІЕ. ѿ.

Като селахъ въ стогорскаа пустынѣ н
на, щъса кѣзъа на ламічъ, щъ є
при морѣ то близъ на сѣверна страна
нѣ: н когато ѿна дохъ въ нѣ да са-
за сѣла, дрѹги никой не бѣши се-
дѧлъ

да́лъ та́мъ: ѿзъ пе́рко са ве́сінхъ ви-
 не́а, та́ка: кога́то пе́рво ѿ на мे-
 рихъ, многъ ѿ восто́чнъ, и слáжъ до
 море́то, и вида́хъ ри́шните каго и-
 гра́датъ и ѿ вода́ та, и са восто́чнъ-
 линъ, и ре́кохъ въ севѣ: ও бýже
 бýгій, ако є тво́я та вода́ тóка
 да са ве́сілъ, помо́гни ми сосъ ра-
 ю́е да фáте ёднъ ри́ба, въ энá-
 меніе: и това́ каго и ѿ ре́кохъ
 вида́хъ ёднъ ри́ба, кжмъ мéне
 и́деши, и посе́гнахъ сосъ ру́ка въ
 вода́ та, и ѿ фáтихъ: и многъ са
 козрáдовахъ, и ре́кохъ: слáга пе́ръ
 гáн бýже ве́седержн́тель, непрезрѣ-
 вій всповáючи на та! и та́ка
 сосъ ру́ка како ве́хъ ѿ фáти,

ও и́дохъ

о юдóхъ чáкъ въ ми́тира вачьш
пéдл, и въ покáзахъ на лóховни-
ка: и въскажъ блгвénie, и полбчай,
и въ юдóхъ въ неá, и са осéй,
и жибéхъ многъ времѧ.

Послѣ ви́зъхъ вида́ніе стра-
шное. Чинешнин са чи вар-
въхъ и въедно рабно поіѣ, и въ ё-
динъ пътъ, и като варвъхъ
такъ, поглѣднахъ на прѣде си
ёлнѣ рѣка страшна и джас-
на, зачио то со съ ѿгнъ бѣши
помѣщенъ! и страшно врѣши,
и кавкошени! като ёднъ ка-
занъ кога є на силенъ ѿгнъ,
съсъ често ѿстїе, като врѣи
какъ къкрн и прѣска на

є́хна ѿ сіло врѣніе, таکа веши
 ю та, ама ю ѿгнь юмашн въ
 неа, като запалена ракіа, юн
 запаленъ катранъ: ю многъ си-
 но ю страшно на долъ тече-
 ши: ю като Ѹ відъхъ, спрах-
 са: ю глѣдахъ на горе ю мѣ-
 долъ, да віда далі нѣма нѣ-
 гдѣ мостъ да премина на юнѣ-
 зи страни, зачи то ю тамъ
 са глѣдаши рѣно поль, ю-
 ма многъ прекрасно: ю не
 відъхъ нигдѣ да ю ма мостъ.
 ю ма въ себеси мыслехъ, ю
 рекохъ: ако не бы ю ма мало не-
 гдѣ ѿ гдѣ да минувъ чѣмъ
 же на онай странѣ, то не

є ѝ ма́ло пътъ до тв́ка: ама
 ѝ така помыслихъ, можи да и́ма
 ѩ други като ме́не безъмъ . ѩ
 во тв́ка са дошлे, ѩ пакъ са са
 на зáръ върнали: ама пакъ реко
 въ себѣ си, да ѡза на долъ по кра́й
 рѣкъ та, ѩ да видя, великия ѩма нѣ
 кой колай да са миновъ; ѩ тръгнахъ
 на долъ да варѣ, ѩ видяхъ ѩ грамъ
 пътъ: ѩ рекохъ въ себѣ, во и́стини
 ѩ други ѩма лошо като ме́не безъмъ-
 на, по кра́й рѣкъ да ходя, мѣсто
 да премината да наайдатъ:
 ѩ многъ на долъ барвакъ, а
 мѣсто да премине не намѣри: ѩ
 пакъ

И пака на горе са вжрнаха, и
 многъ на горе варвакъ, и поглѣ-
 дахъ на єдно мѣсто на краину
 рѣкѣ та, мнозина чл҃цы, и са возъ
 рабочахъ, и ѿ идохъ при таихъ:
 и поглѣднахъ въ вѣтре въ рѣкѣ та,
 єдно желѣзно колено право, а
 ма многъ голамо, ѿ гоини край
 на рѣкѣ та, чл҃ка до ѿнзи, и
 са вартеши, ѿ насъ, камъ ѿнзи край:
 и юмашъ на сѣбѣси по дѣлъ желѣзны
 клѣчки правиша. споретъ, сѣ чифта
 чифты, бѣлые же на раздѣлѣ,
 въ дѣла. пади сколько то бѣши кѣ-
 лико то широкоз а чифта бѣши
 на разъ

на раздадлеца по даја стопи, Срас =
 крача): а колнаш то небешни чака
 до краја, и и то камъ на са, и и то
 на ѿнзи край, ами веши по є= =
 динъ раскрача далеча: а чаки те
 фатеха са со са авѣт рѣки за
 ѿнѧ авѣт те клѣчки, а ѡсъ
 ноги ступеха на дрѣги те
 авѣте, а колнаш то са о²=
 брѣщаши камъ ѿнзи край
 и ги за носещи ѿ срећа:
 а зачо по ѵмашн разстона= =
 ћи єдинъ стопа това са
 нѣзаха скорѡ а и скочати ѿ
 колнаш то на земља та ѿ

що о́костъ бáветъ, колиашъ та-
 ша вмѣ начвлеуе ѿ дóадъ подъ-
 се́вѣ си: и кетро-са на жáне-
 хъ да скóчашъ єдніло по ѿдѣ,
 а дрéхнъ тъ їмъ са зáкае-
 чеха вѣ оныа клéчки, и тѣ-
 такси подъ колиашъ, то вѣ рѣ-
 кжъ та пáдаха, и та гї
 страпшиша за влнчешн: и ви-
 дѣхъ вѣ оныа чл҃цы, єднъ
 се́съ многъ дрéхн, а тѣ пò
 скóрш пáдаха: и гла́дехъ на-
 това сօсъ веліко ѿдибоенїе-
 да видѣ, дали ша-са на-
 мѣри нáкви ѿ та́така да
 преми-

премиим; и видахъ єавамъ
 за стотахъ єдинага преми-
 ма со съса голямъ требадъ, за-
 що като съ фіерли да скрѣ-
 ѹн, и нѣмъ мъ съ закачнѣре-
 жатъ, а ма сълѣвъ съса
 ноги тѣ си въ рѣкѣ та скрѣ-
 чи, а съса рѣки съ фати
 ѿ землѣ та, и єавамъ на
 края и злѣзни, безъ мяко и
 нѣро що не зловѣзни като
 и дружи. тѣ же изъ мислѣхъ
 али да си кѣча и изъ да
 мина, илъ настѣлъ да си
 вѣрна, защо ти глафадъ
 ии єдинага

ИН ЕДИНЕ МОЖИ ДА ПРЕМНИДИ :
 ѕ ТОЛИКО ЧЛЦИ ЕДВАМА ЕДИИ
 ПРЕМНИДА , Н ТОИ СОСЕ ВЕЛИКА НО-
 ЖДА : ТОВА КАТО МЫСЛЕХЪ ,
 ПОГЛДАНАХЪ ѕ СРЕДА , Н ВИДЕХЪ
 СТАРО ІСАИИА ВІОСЛОВА , Н МИ
 ЙІЕНИКА : ПАХАМІЕ , КАКѢ ГРѢ-
 ДАШЪ ; А ЩЗД МУ РЕКОХЪ : НС-
 КАДА ДА ПРЕМНИДА ГДИНЕ , АИДА
 ЕОЕ АДНЕ ПАДНА КАТО ДРѢГИ-
 ТЕ . А ТОИ МИ РЕЧЕ : ФОРЛН ѕ
 СЕБІСИ ШЕРОКИ ТЕ СИ ДРЕХИ , Н
 ЧІСТА ЧІСТА ДА ВІДАИШЪ , АДНЕ
 ЖА ПО ТЕБЕ МНОГО КАЛАВАЛЖЦИ ,
 Н СА СТИГНІ ДОВРѢ , АДА НЕМА ГРѢ-
 ДА ТА

да та закачн чárка. Това
 като мн н̄з говори, н̄зъ тѣ-
 таки са стрéснахъ, и са саbъ-
 аниxъ трéптенъ, и разъ мыслыхъ
 въ сéвѣси, чо ке выде това з
 ѿ слáва твоїхъ Г҃дн! да ли є
 таa рéкъ, чо є видалилъ пррікъ?
 и така разъждаeахъ, и мы-
 слѣхъ сось плачъ и сосъ
 тёшкое воjанханіе и рéкоj
 въ сéвѣси: ѿ еже блгій и все-
 мѣтній! конъ ша са н̄збѣбы
 таа страшнаа и чнкаc-
 наа рука; конституцъ ѿ ба,
 сига и поzнахъ коa є таa
 рéкъ

рѣкѣ: тѣзни рѣкѣ є сѣнѣзни гѣ-
 ма, којто са џа ћачи помеж-
 ау лајара ѕе богатїа! ѕе тра-
 кѣ на многѣ часа разсѹж-
 дајакъ, ѕе горко плаќахъ! ѕе
 гогорѣхъ се севѣ си: ѕе вѣ ѕе вѣ!
 ѕе горе мнѣ! на тѣло то ѕе-
 рождајахъ, заради това рѣкѣ
 да премина неможахъ:
 многѹ то си дрѣхн ачица-
 сахъ да ѿстапѣ, заради то-
 вѣ красно то поље не полѣ-
 чихъ! ѕе горко мѣне! ѕехъ
 тѣшко мѣне ѿкајномъ! на
 тѣло то сама стапала ровъ

ПЛЕНЕЦЪ

ПЛЕНЕНЫЙ, И НИМѢ ПЪСКА ВЪ РОДЪ
 ЖДЕЛЕННО ТО ПОЛЪ ДА ІДА: ЗА-
 ШО ТО СЖМАСА ОБѢ ЕЖРУДА
 ВЪ НЕГЪ СОСЪ ПРИСТРАСТИЯ. ИЗА-
 РАДИ ТОВА МИ ВИКА О СРЕЧА
 СПЫЙ ІѠАННА БІОСЛОВЪ, ПАХА-
 МІЕ, ЧИСТЪ ЧИСТА, И СТРЕГНАТА,
 АКО НЕ БУДЕШЪ: ТОВА ПОЛЪ ЧВ-
 ГУ ВІДНІХЪ, НЕМА ДА НА СЛѢ-
 ДНІХЪ, И СТИНИАТЪ ГОВОРѢ БРАТЕ
 МНОГУ СА ВЪ ПЛАШНІХЪ СО ОНОВА
 ВІДЕНІЕ! И НИШѢ ГУ ЗАБРАВИ
 ДО КАПЪ ОУМРѢ: И КОГДА МИ ДОЙ-
 ДЕ НАОУМѢ, СИЧКИ ТЕ МИ СА
 КОСТИ РАСТРЕПЕРВАТА: И АКО
 НИСѢ

ни съж подъ кънеми, съчки те при-
страстия да изъкоренятъ рабо-
та та ны є всѣе: и страшна
та рѣкъ, по колнаш то, не ма-
да премнинъ: и прекрасно то
пойтъ, не ма да на слѣдимъ.

Повѣстъ окањіе, є.

А кога то въ ст҃авыхъ стогор-
скад пустына, и са насѣлены въ
Сакуанскад, при країи рѣкъ Агъ-
навъ: и тамъ видѣніе видѣхъ
чудное, въ сонъ. Чинеши
мн са, чи варѣхъ изъ единъ рабъ-
нос пойтъ: и глядяхъ мнозина
чай варѣхъ со съ карбѹи,

ИЗЕДИИГ ГУЛАМЪ ПОЖПС ИШИ =
 РОКъ : И ВИДѢХъ ЕДИИГ ЧАКъ МА
 ПИГРАШИ : ЗНАШЬ ЛИ ОНЫА ЧЛЦУ
 СОСЬ КАРБУШ ТЕ , КАДЕ ОСТНЕА ;
 А АЗЪ МЪ РЕКОХъ : НЕ . А ТОЙ
 ПАКъ МИ РЕЧЕ : А ТЫ КАДЕ ОЧ =
 ТИВАША ; А АЗЪ МЪ ѿ ГОВО =
 РИХъ : НЕ ЗНАМЪ ГДИНЕ . А ТОЙ
 МИ КАЗА : ЗНАМЪ ЧИ СИЦА
 ВЫЙ ВЪ ГРАДѢ ОСТИВАТИ
 АМА АКО ИДЕШЭ ПОДИРВ ОСНЕШИ
 ИЗ ГУЛЕМІЛ ПОЖПС , ДА ЗНАИШ
 ЧИ ГРАДѢ НЕМА ИНПО ДА ГО
 ВИДИШЭ : ЗАШО ТО ТЕ КА =
 РБУШ ТЕ СИ НЕ СМѢАТЬСЯ АД ѿ
 СТАВЕРЫ

ста́вятъ, и въ молкія тесныя путь
 да идатъ, заради това градъ
 нѣма никто да видатъ, ами ши-
 рокія путь въ сло мѣсторги
 вѣдн: а ты, градъ ако ис-
 кашъ да видишъ, въ то би ма-
 лкія путь да фатишъ и
 това като ми искайша, по-
 гляднахъ и видѣхъ мнозина
 члѹ се и з негу ѿидатъ,
 а ма се пешн: и зъ сось тахъ
 са саврахъ, и трѣгнахми зде-
 дно да ходи ме: и като вар-
 ехъ ме таکа многу, ёто дости-
 гнахме единъ многу чудныи
 градъ

Тенесваръ

Ча́праи

градъ: и приличеши на ѿзи градъ,
 чъ є въ неме́цкъ, чъ са кайза,
 Тенесваръ: чъ превосходи си́чики
 те градиши та чъ са во вселеніи
 на та, со съ чуданы те си и прево-
 красны те зданія: и самія кон-
 стяндінополь, чъ є царь над
 си́чики те градове, пати като
 го превосходи: макаръ да є и
 по малакъ ѿ негъ: за чотро
 Тенесваръ є си́льз со съ дра =
 на десети тисачи къщи .
 и този градъ чъ гъ въ сонъ
 глѣдахъ, приличеши на негъ:
 а ма стоя като го превосходеши,
 и на

и на красота, и на величество .
 И като достигнахъ до него ,
 погледнахъ имъ вибухъ братъ
 та , и норъ тресни , и мыслехъ въ
 се бѣ си , та каузахъ : чудна ра-
 бота ! такъ въ големъ и слав-
 ний градъ , и таки изи ли мъ-
 вратата прилича ~~да~~ з ама и та-
 кѣ си говорехъ : каквъз проѣлѣ-
 те , таки изи и вратата та . та-
 кѣ самъ со ся се бѣ си като
 са разговарехъ , дондѣ єдинъ
 чѣкъ та ми каса : на тога ли
 са чудниша , чи са малки вра-
 та та з да бнаниша защо
 са

173

са тесны, да нимогатъ да ван-
 затъ виѣтре конъто са сосъ
 щвлемы чрёвеса, и конъто са тлѣ-
 сти и днѣсли, като за 22 днѣнь
 ѿколѣнїѧ, и конъто са сосъ мноз-
 ръ дрѣхи ѿблѣчены: зачо то
 виѣтре такиши ни имъ са
 потрѣбны. И той това като
 мн говоюши, а ѿз дѣломъ
 глаѣдахъ, чи є така истрин-
 на: зачо то глаѣдахъ єдны
 чл҃цы вѣха сосъ ѿпѣнати дрѣ-
 хи ѿблѣчены, и кожа та имъ
 на тѣло то вѣши за сѣхнали
 ѿкости тѣ, а курѣмните имъ
 баха

БАХА ЗАЛІПНІДЛІ ВІГРДЕНДА
 НІ НЕМАЩИ НІКАКВА ТВАРД НА
 НЫХА, ІЛІ ТЯГОСТЬ: ОБРАУКАТЬ
 НЕ БЕХА САЛТГ ТРЕСНЫ, АМН НІ
 МАЛКО ШО ЗЕМЛЯ ТА ВНСОКИ
 ДО АВА ЛАКТНІ: НІ ТЕ КАТО СА
 ЗАТЕЧАХА, НІ² ЕДНІЖША ВНДРЕ
 ВЛАІЗВАХА, ВЕ² НІКАКВА НІ² Ж-
 да • А НІМАШИ ЕДНІ СОСЗ
 ГВЛЕМН ТРУМВАЦЫ, НІ ТЕ НІ:
 ВАХА ПОДНІРД ВІНЕЗН ДА ВЛА:
 ЗАТГ, АМА НЕМОЖАХА, БАЧЮ
 МЕНІ НІ ТЕ ЗА ФАНХА МАСКА-
 ЗЕГІД ЖАКТО НІ ВІНЕЗН, А МА
 НІКАХА ЧАКІ ДО ГОРДЕ ДА

дости́гнатъ, а́ко ѿ мнóгъ са
 тру́диха ѿ са по нðжда́ваха,
 а́ма пакъ не може ни ёднія
 да дости́гни да скóчи .
 А ѿ маши ёднія, чи́нешнмъса
 чи є мнóгъ си́ленъ, ѿ тóй
 мнóгъ са за си́ленъ, ѿ чакъ до
 та́мъ скóчи, а́ма ерачка та
 ни може да влбчнъ, ѿ са бр-
 дарнъ въ глава та, ѿ долъ
 падна: ѿ вто́ры падъ са
 прине́дни, ѿ скóчи, ѿ ги по-
 лбчнъ, а́ма за чо то бе́щи
 днвёль, заряди това тока
 неможе да влбчнъ, ѿ мнóгъ
 са

са пѣти понѣди, а ма всѣ
 бѣши си чкій нѣговъ чрѣдъ
 та кѣ ѿй аохъ и дѣла да пре-
 міна, и кѣзвахъ вѣ севѣ си:
 дѣла лесна шо преміна, за-
 що то самъ малокъ ўлкъ;
 и като са на ближнѣхъ, и из
 єднѣша скочихъ, и неможахъ
 да до стигна до вратата да
 скочи, и паднахъ долѣ: и пакъ
 вѣбрь пѣта многъ са за си-
 лыхъ, и скочихъ, а ма вратата
 не вѣбъчихъ, а мнѣ гореса вѣдѣ
 рыхъ и долѣ паднахъ: и
 турецки пѣта пакъ скочихъ,
 и вѣра=

Н вратъ та полѣчихъ, а ма ни
 съ зѣрахъ, виѣтре да влѣза,
 защо то бѣхъ со съ голѣмъ ко-
 жбѣхъ ѿ блѣченъ: н глаѣда сѣмо
 н онамо комъ кожбѣхаси да ѿ-
 ставе, н виѣтре като влѣза,
 да ми го подадѣ, защо проса бо-
 лихъ така да го ѿстраве, нѣкои
 да го не ѿ крадне, н и исѣкъ на
 мѣры нїкои, защо то сѣкій за
 сѣбѣ си са кважарѣши, какъ да
 влѣзни, а на мѣне нїкои не глаѣ-
 даши чю дѣза говорѣ: н ѿ нѣ-
 докъ на вратъ та, н виѣтре
 като поглѣднахъ, н виѣдѣхъ
 чудна

чудна красота! и гла́джа чицу
 чудны и прекрасны, кака са ратъ
 хождаха ресло! и ми са за пали
 саруе то, и горешн сю жалбъ!
 като гла́джа, кака онша ресло
 и прерадостно са вибъре разхо-
 ждатъ, а за прискорбена и
 ѿ вжина ги гла́дамъ! и видахъ
 вибъре вратара, и ми рекохъ,
 етори любовъ брате, по и ми
 ко же хади, и го држъ да катъ
 преминя, защото са бо ѿ вжич
 да по шестъре некои да го не откро-
 днее а тои ми ѿ говори, и и че,
 кака, защото послѣ пакостъша

ми

ми пра́внаша, како то и́ дрб'ги
 ми са пра́вни: о ты кожд'ха си
 като ациндисваша, и́ многого гд
 любиша, да зна́ши чи ви б' тре
 гима да вле́чиша: и́ тога като
 ми к' скажа, юзъ тв'паки са
 стреснахъ, и́ са сабданахъ, о'це
 сосл онда жа́бя: и́ почнахъ да
 разъсъжда́вамъ сосл вели́кое бѣ
 днвле́ниe, како же беши то н
 чудныи со́н! и́ го разумѣхъ
 добре, и́ вле́чи вели́ка скорбъ
 въ саруе то ми, за что то са
 познахъ, чи сосл многѹ пари
 стрестия сѧмъ и́ вѣтрухъ,
 и́ пахъ

и та́хъ по́ многу́ ко́зъ лю́бихъ,
нёмже б́га, и́ заради то́въ въ
чудни́я гра́да и́ммѣ пб́стна-
ха да єлѣ́са.

Повѣсткованіе третіе.

После́ ѿстáвыхъ та́а (сакчанс-
каа) пб́стна, и́ ѿ нѣдо́ха въ
молдова́нскіи мѣтнѣ, чѣ́ съ
ка́бва къко́шъ, ѿ мѣсто то
(чѣ́ є́ бли́зъ при сакча, за
единъ часъ и́ по́лъ), въ нѣго
да жи́вѣа. По слѣ́чу ёдинъ
день и́зъ ла́зохъ и́зъ горѣ та-
дасъ пора́зъхода: като ху-
лахъ та́къ на горѣ подерѣто,
вна́дѣхъ

ви́дѣхъ на єдно дрѣво, патъ пти-
 ци: чв сѧ кайвата по молдовѣ= ^{Дѣлшевъ}
 нскѣ ѹангрѣ • С тѣхн пти- ^{авані}
 ци са чудны, ѿ кося по гулеми- ^{гм}
 чки, и жѣлти като по ѹащѣ-
 ны: и тѣ свиратъ като кося,
 и ма по рѣдко, и чѣчески по =
 дѣнио: и иматъ обицай да си
 праватъ гнѣзда вѣсма чуд-
 ны: плетуть гн съ косями
 чѣчески, и ѿ волна, и съ чо-
 то наайдатъ соєг трава поме-
 шено: и гнѣ праватъ на дре-
 веса та между каюни тѣ, все-
 ма скрѣнио, и гнѣ бѣланта та
 като

като канадло на востадъхъ да
 висатъ, и кога ежъ вѣтра, па
 тіа са люлѣатъ, и като си нѣ
 мѣти птенци те, тѣраки
 ги разбѣлатъ: и не се нѣратъ
 вѣки). Въ тѣзи птици ѝ
 ги глаѣдихъ на дреѣото, и
 машн єдинѣ малко по гулѣ =
 мишка, и са сидѣши по краѣ =
 на: и почна сosa чѣчеки ги съ
 помолдовански да говори, така:
Татълъ ностръ: и прѹчахъ
 сиречъ: ѿчѣ наша, иже єсѫ
 на нѣсѣхъ, да стїтса и ма тво
 є: да прїнѣстъ чрѣвіе твоє:
да бѣ

да бъдета воля твоѧ г҃рѣхъ на
нѣсн, и на землї. Хлѣбъ наш
пovседнѣеный подаждъ на мѧ:
и ѿсподоби на сѧ, пле с тѣ
гнѣзда наша ѿ шѣлка.

Това като и зъговори, тѣтра-
кии фрѣкнаха, и синчкните и зъ-
внѣкнаха: ѿхъ, ѿхъ, ѿхъ: а по
мнѣто мнѣніе го разумѣхъ,
да е, аминь, аминь, аминь.
И въстаниха тѣмъ гдѣто
седахъ, со съ велико ѿдигленіе
на многъ часъ! и си и зъднѣ-
нахъ раше пе на горе, и реко:
слыда текъ гдѣнъ! чо е това

що слъшаха и енідѣхъ ;
 азъ слъшахъ пррка да вида
 за Фалмѣ тѣ си що говори .
 всакое диханіе да хвайлї гдѣ ;
 прова ли є що видахъ ; и бѣже
 вѣгій ! и хвайнікъ власна
 свѣдѣвамъ самъ , и си го-
 говорехъ : да не бѣши пакъ
 папагаин ; сеаєнса нѣгдѣ при-
 члыш , и ѿ нихъ са на виѣкна-
 ли ! а ма азъ сѫмъ виѣдалъ
 папагаин , и сѫмъ ги обѣчила
 да говорѣта . можи да и ма
 и паквиш що ни сѫмъ ги
 виѣдалъ азъ , и са на виѣк-
 на ли

НА ЛИ ѿ ЧЛЦЫ ДА ЧНПЖТ,
 ОІЕ НАШГ: ёМН ЗАЧО ГО НЕ
 ЧНПЖТГ ПО ЧЛВЧЕСКОМУ ѿСН-
 КНОВЕНІЮ; ЗАЧО НІСКАРВА, ДО
 ДЛЖКА НАША, ё АРДГНПЕ Х8-
 РТН ѿСТАВА; НІ ТАКА СЕДА
 НА МЕОГА ЧАСА СОСА ѡСАНВЛЕНІЕ!
 НІ ГОВОРЕХА ЕС СЕБѢ СИ: НЕ є
 ТОВА ПАПАГАЛН! но ЕОН'СТИН-
 НВ, ВСАКОЕ ДНХАНІЕ, НІ ВСА ТВАРЬ
 ХРДЛНТГ ВСЕДЕРЖНПЕЛА БГА!
 НІ ЗАРАДН ТОВА НЕ ГОВОРАТЬ:
 НІ ѿСТАВН НАМА ДОЛГН НА-
 ША: ЗАЧО ТО ННКОМУ ННСЛ
 ДЛЖНЫ, ННПІО є ПАКЛТАМА
 НАКОН

на́кои́ доля́женъ; и́ не ча́ката
уртво то бжие, ни то въчна-
та мѣка.

послѣдованиe четвѣртое, 4.

Като седахъ въ то́зи митрополит
(къкъша), тога мнѣ вѣши сѧ:
жга тѧ, да шія ѿдѣжди
на братія та. Баниъ лѣнь
бѣхъ седналъ на авора да
шія на земѣна та праща:
като шіахъ, и́ земна та си
мѣтра держахъ, и́ съхъ въ
и́згнаніе ахъвни, и́ ви-
дѣхъ на розадѣхъ бани
церква, со сѧ три къбета
и́ со сѧ

17

и соса єрата ѿ борены, и
 виδ' пре срѣчи запалены го-
 рѣхъ: а въ олтаре са ви́де-
 ши затѣ престола образъ,
 іїса на крѣту распата, и
 ѿгнь, и на ѿколо іїса ан-
 гели соса кѣли дрѣхи, и
 соса златны пояси, и ѿ
 шахъ искръ и златваха стра-
 шно: а ма ангели те не кѣ-
 ха ізъ образены на нечто,
 като іїса на крѣту: а мн
 еахъ живи, и на ѿколо пре-
 стола бахъ на ѿсы коліни.
 Церквя та идешн ѿ се'
 вед

ВЕРХ НА ПОДАЕНІ, НІ ПАДНА НА ЗЕ-
 МЛÀ ТА : А ЩІЗ ФАТИХА ДА ГЛÈ-
 ДАМІ, ѿ ГДÈ ІДЕШИ ТІА ЦЕРКВА,
 НІ ГДÈ ПАДНА ; НІ КАГО ГЛÈДАХА
 ТАКА , ЄЩО ПОГЛÈДИХА , НІ ВІДЕЦь
 НІ ДРУГА ЦЕРКВА , НІ ТÀ ТАКЕАНІ,
 АМЖ ПÒ КРАСНІ : НІ ТÀ ІДЕШИ
 ѿ СТЕВЕРГ , НІ ПАКА ТАМІ ПАД-
 НА , ГДÈТо НІ ВІЧНІЖІ : НІ СА ОД-
 ПЛАШНІХ МНОГУ ! НІ СА ЧІДНІХА,
 КАКВІ СА ТЕІН ЦЕРКВЫ ! НІ ѿ
 ГДÈ ІДАТА ; НІ КДЕ ОСТІВАТА ;
 НІ ФАТИХА ДОБРІК ДА ГЛÈДАМІ,
 ДА ВІДА МОГАЛИ ПОЗНА ѿ ГДÈ
 ІДАТА , НІ КДЕ ОСТІВАТА ;
 НІ КАГО

9
 ю като гла́дяхъ та́ка, є́то
 погледнахъ ю прета́л це́ркви,
 изла́зваши ѿ са́нкт пе́тер бу́рги,
 (рб́скій столицій гра́д): а́м же
 бе́ши мнóгъ чудна! ю по кра́-
 си, ю по гла́ма ѿ дра́-
 ги те! ю та́ка скóро скó-
 ро по возду́ху варвéши, ю
 а́зъ со са́мим очи́теси, се на не́д
 гла́дяхъ! ю а́внаду́хъчи па́-
 дна въ цáригра́д: ю като па́-
 дна, а́зъ ти́пакси въ се́бѣ си
 до́йдо́хъ, ю мы́сле́хъ! спáвахъ
 ли а́зъ, ю ли какво пра́вехъ;
 ю ре́кохъ: ѿ бжéе бáрги! ка-
 кво

КЕÒ БЕШИ ТОВÀ ЧØ ГЛѢДАХГ;
 И ГЛѢДАХГ НА САМГ НА ТАМГ,
 ДЕЛН МА ВИДÈ НЕКОИ; ЗАЧÒ ТО
 ВÈХГ НА СРЕДГ АВÓРА: И НЕ ВИ-
 ДÈХГ НИКОГО.

ПОСЛАТ МНОГØ ВРЕМЯ РАЗСВѢЖ-
 ДАВАХГ ТОВÀ КАКВÒ ША ВѢ-
 ДИ, И КАКВÀ È ТАЙНА!

ПОДИРЛ МАЛКО ВРЕМЯ ДОЙДЕ
 ЕДИНГ СЩЕННИКА ѿ НАШИТЕ
 (ІЕРОМОНАХА ІСАЇЯ) ДА МИСА
 ИСПОВÈДА, И МИ КАЗА ЧИ ВИ-
 ДÈХА И ТОИ ТАКОВО ПОДОБИШ,
 Но ДРУГО ГАЧЕ МØСА ПОКАЗА-
 ЛА: ХЕМГ ВА СОНГ: ВИДÈХА
 ЕДИН

ЕАНѢ ИКѡНА ТИСССУВА НА ВОЗ =
 АДХА ФОРКАЛА І ПАЛО САНК =
 ВЕТЕРБРГА ЙЗЛАЗВАЛА: ѿ под
 ИКѡНА ТА ЙМАЛО ДВЕ ПТИЦЫ
 АВУГЛАДЕНИ, ЧУГИ ЙМАТИ РОС =
 СЕН ТЕ ВЪ ПЕЧАПАТЪ СИ: ѿ ИКѡ =
 НА ТА НА НІХНН ТЕ ГЛАВЫ СЕ =
 ДАЛА: ѿ под ПТИЦЫ ТЕ ЙМА =
 ЛО ТРИ ЦАРСКИ ВѢНЦЫ (КО =
 РѡНН): ѿ под ТАХА АРЂГН ДВЕ:
 ѿ под ДВЕ ТЕ АРЂГА ЕАНѢ.
 И ПАДНАЛА ВЪ ЦАРНГРАДЪ.

ПОВѢСТВОВАНІЕ ПАТОЕ. є.

Іоуше когато сѣдахъ въ мачар =
 ска та плачынѣ постника: бѣ =
 ши ма.

ши ма фáтихъ єдíна помнісъ,
 и́ мнóгъ ма мýчешнъ, и́ не-
 можа́хъ да са и́збáве ѿ не-
 го : По́слѣ ѿ и́дохъ въ ста-
 гора, а́ма и́нто та́мъ можа-
 да са и́збáве ѿ него , па ии-
 то са каишти́свахъ, не́кого да
 попытамъ : и́ мнóгъ ма врѣ-
 ма мýчаше .

По́слѣ ѿ ста́вихъ ста́ гора ,
 и́ до́йдохъ въ тжéни (са́кчан-
 скад) пусты́на , и́ тжéка мнóгъ
 мнъ стужáвашнъ . на́й по́слѣ и́
 тжéни пусты́на ѿ ста́вихъ , и́
 до́йдохъ въ ѿбщїа монасты́рь
 (скокóша)

БАХЪ ЦѢЛЫ І НЕ ТАѢНИИ , Н
 ПОКЛОНИХСЯ ИМЪ СЪ ЕГРГОГОЕ
 НІСМъ : ИЗШЕДШЪ ЖЕ МН ѿ
 ТУДЪ , ЕННДЕ ВЪ МѢ ТАКОВА
 ПОМЫСЛЬ , ЕЖЕ РАЗСОЖДАТИ ѿ
 ТАѢННЫХЪ ИХЪ СОСТЕСТВЕННЫИ
 И СРАМОТНЫХЪ ОДЕСѢХЪ :
 ПОМЫШЛАХЪ ВО , ЕДА И ТІН
 ЦѢЛЫ СЪТА И НЕ ТАѢНИИ , И
 КОЖЕ ВЪ ЖНЕОТЪ ИХЪ БЫЛИ ;
 И ВНДРЕННАА ИХЪ , ЕДА ЦѢ
 ЛО СЪТА И НЕ ТАѢНИИ ; И КОЖЕ
 ГАПРА ВО ЧРЕВЪ , ТАКОЖДЕ И
 ВИЧШЕНІЕ , ТАЖЕ СНѢДАЛИ ВЪ ЖИ
 ЗНЫ СВОЕИ ; И ВѢАТЬ БЫХЪ
 СІМЪ

съмъ по́мысломъ, и́ многа
 лѣта ствѣжаше мнѣ, и́ по-
 коа не ѿбрѣтакъ: всѣ тò бѣ
 мнѣ мышлѣніе: а наїпаче
 разъсвѣждакъ ѿ срѣмнии и́хъ
 въдесчахъ: ѿ мѣжескихъ, и́
 ѿ жѣнскихъ: єдѣ паки та-
 кѡрнъ сѣть, тѣкоже прѣжде
 были въ жиžныи и́хъ; и́ не
 ѿстави ма сей по́мыслъ,
 да же прїнти мнѣ въ сей
 мнѣтире).

Съднѣ пѣтъ многъ ма ѿ
 зѣ тóзни по́мыслъ, и́ си ч-
 кїа дѣна, сѣ токи мыслъ,
 ча́къ

чака до вечерти, и сось този
 помислъ заспахъ: юще като
 за драмахъ, гледамъ єднъ
 црквъ (за нашія митрополи) мноз
 гъ красна! и за претпра ,
 прѣ ковчега сось мошіа ;
 и дойде нашія ігеменъ (ві
 аріонъ), и ма повіка, та мн
 кайза : юще пахоміе , прѣвѣ ша
 ѿстапе тѣка да пазиши прѣ
 зи прѣ тѣ ковчега сось
 мовши тѣ , и тѣзни свѣщъ да
 пазиши , да не згорисни ; това ти
 є слѣжва та , а дарбуга ра
 бота не имашъ . Тога като
 мн

ми иска́за, и́ о́стáви ма, и́
 ю́де: а́ ѿзг приступи кже
 ковчéти те со страхъ и́ра-
 доста; и́ когда бы порадиахъ
 та ги ви́дѣхъ, чи́нешни са
 чи бѣхъ онъя стылъ три
 мчнци дѣвьци, чи вѣхъ ги
 ви́дѣла по напредъ въ царн-
 градъ, въ патриаршиа та: и́
 катоги ви́дѣхъ, и́ногъ са
 возрадовахъ: и́ о́стана при-
 тахъ да има па́за се́кун-
 да не згаси, за что на
 ю та́к слѹжла ма на ѿлони-
 арени хъ. и́ като седахъ така
 пра́зденъ

ПРАЈДЕНЦ БЕЗ РАБОТА , А О
 ДРАМАМИ СА , ЗАРАДИ ТОВА
 СА МЖЧЕХА САНЕ ѩ СЕБѢ СН
 КАКЪ ДА ѩ ГОНА , ЗА ДАЗДА
 ЗА СЕБѢЩ ДА НЕ ЪГРАСНИ : ЗА
 ЧО ТО МИ БЕШИ ЗАРЖЧА ІРД
 МЕНА , МНОГО ДОБРѢ ДА А ПА
 ЗА , ДАНЕ ЪГРАСНИ : ЧИ АКО
 ЪГРАСНЕШИ , СЛО ЗА МЕНЕ !
 ЗАРАДИ ТОВА ѩНДОХЪ БЛНЗВ .
 ПРИ ТАХЪ , НІ СЕДИАХЪ ПРИ
 СРЕДНА ТА , ЗАЧО ТО ТА БЕШИ
 ПО ГВЛАМА , НІ НМАШИ ЦАР =
 СКІЙ ВЪНЕЦЪ НА ГЛАВА ТАСИ : ^{К.В.}
 НІ ФАПТИХЪ ТИХО ДА НІ ГОВІРА ^{Р.В.} НА
 СОСЛ

со съ миаеню сарце и рѣ
 дбестно като на живе, така:
 ѿ бажении вѣ гостожи?
 ѿ коико години тѣка сто-
 ите; и вѣши те бажении те
 дѣши, гдѣ са снгѣ; и вѣ како
 мѣсто; и вѣ како бажен-
 ство? ѩзъ сѣмъ постравенъ
 тѣка вѣса да паза, а ма
 нѣмамъ никакво Ѣтвѣшеніе:
 со съ вѣса говора, а вѣ и
 инишо мнѣ не ѿ говорете. и
 така като и говорехъ, и со съ
 онїи помыслъ са борехъ: и
 мыслехъ вѣ себѣ си, та ре-
 кохъ

207.

кохъ: си гдѣ є врѣма, а и не
 пытамъ за онѣа работи,
 рѣкъ то ма помисла ворешн:
 такѣ мыслѣхъ, а ма пакъ не
 дерзахъ, зачо то ма обѣзѣ
 искїй чѣданій страхъ? После
 ри острѣвихъ, и вѣзъ охъ
 виѣтре въ цѣркви та, ма-
 ко да са порасхода: и виѣт-
 тре като вѣзъ охъ, поглѣд-
 нахъ, и та, со съкоато ро-
 борехъ, станица въ ковчѣга, и
 идѣши поднрѣмъ въ цѣркви та:
 и многъ са за чѣданыхъ, и

са

са ѿпла́шнхъ ? ۤ и мýслехъ
 въ сéбѣ си , та си гово́рехъ :
 та нали́ є ѿмра́ла , а си-
 га какъ гла́дамъ чи хóди ;
 и таќа като си мýслехъ ,
 таќа фáтн дамъ гово́рн ,
 таќа : а ѿ чáче , защò са
 смѹчáваша соса по́мысла
 си ; єлà твáка да са поразъго-
 вáрени : а ѿзъ като а чóхъ чи
 гово́рн , мнóгъса зарадвахъ , и
 рѣкохъ въ сéбѣ си : си га и́ма
 сось когò да са разъгозáрим ,
 ша а пíтамъ за мнóгъ ра-
 ботн . и фáтнхъ да а пíтн ,
 и и́ гово́рехъ

ІІ И ГОВОРЕХЪ: СО БЛЖЕННАА !
 нали въ знати чи стѣ бѣмрѣ =
 ли, а снгà какъ си могла ѿ
 ковчега да стоянша; и какъ го-
 вориша соса мѣне; а та ми ѿ
 говори: ииси ли читалъ толіко
 въ писаніе то, защо, кои то бѣ-
 мрѣ за хрѣтъ, чи и посль смер-
 ти є жизнь; и не гдѣ вѣра смрт,
 не є смрть, а мн соня, и ли
 преселеніе: така и иши: чинити
 си чи смѣ бѣмрѣн, а ма иисмѣ ,
 а мн спавами, и чаками второ-
 то дохожданн на наша подвиги
 гоположни

гоположицка, да земи ме ѿ негу
 заплаша, за наши то страданіе,
 чъ прнте́глихме заради ^{нега} мѣкн
 разлічни. А ѿзъ и ѿ говори:
 знамъ ѿ г҃рже, и сѫмъ чи-
 талъ, яко, кои то забра бѣ-
 миратъ, чи живѣашъ вовѣкн: ама
 кажи мнъ, снгдъ въ каквѣ стѣ мѣ-
 сто; и въ каквѣ блженство; Си
 така като и говори, мыслахъ
 и заради ^{снѣзни} тайна да и
 попітѣ, ама пакъ не смѣахъ):
 А та мнъ ѿ говори: Нашите
 тѣлеса са тѣка, каквѣ тоги

внѣшнъ

ЕНДИША: а́ дѹши́ тे са въ 205^и
 жде́нно по мѣсто, зако́ено
 всакій же́лай, и́ всакій го не по-
 ле́ча, тóкмо коньто со съ трéбах
 го спи́чели: Тáмъ са на́шните
 дѹши, въ срѣ́ти по мѣсто,
 и́ прохладно то, и́ покойно то:
 ѿ гдѣ́то ѿ бáгна всака бó=
 лѣста, кахтар, и́ во здани=
 ханн. и́ юще многу та́кан=
 зи подобны мн и́з говори: а́
 ѿ се за ѿнѣзин ^{та́кна} мыслах,
 кака да а́ попнитамъ, а́ма
 не смѣаха; за дѹги многу
 работи

РАБОТИ А ПИТАХА , А ЗАТОВА
 НЕСМѢХАХА : А ТАМНОГЪ РАБОТЫ
 НЕСКАЗА ; А НАЙ ПОСЛА МН РЕЧЕ :
 ТЫ СОСЕ КАКВЕГ ПОМЫСЛА СА
 СМУЧАВАША ; ТОВА ТЫ ЧИ
 МЫСЛЕНША , НЕ Ё ДОВРД , Н МНО-
 ЗИНА СА ДЕРЖАЛИ ТОВАДАНС
 ПИТВАТЬ , АМА СО ГРѢШАВА :
 АМА ЗАЧО ТО ѿ МНОГЪ ГО-
 ДИНШ ТА ДАРЖН ТОЗИ ПОМЫС ,
 Н МНОГЪ СИ СА ВОРНА СОСЕ НЕРО ,
 ЗАРАДИ ТОВА , СНЧКО ТО ДАТИ
 НЕСКАЖЕ : СЛУШАЙ . С СІЄ ЁЖЕ
 ПОМИШЛАЕШИ , НЕСТА ПО
 МИХНІТО

мнѣнію твоемъ: ты бо помы-
 шлаешь, єда паки такови же
 суть, ико же прѣжде въ животѣ
 нашемъ были тѣлеса наша;
 обаче несуть такови: но всѧ
 виѣпрѣннаа наша согни, и
 єсть прахъ благородній: та-
 кожде, и єстественныа сра-
 мотнаа наши бѣдеси, согни-
 ша и испадша въ прахъ: и
 мужеския, и жѣнския: и прѣ-
 наа, и таднаа: а на томъ ме-
 стѣ сѣстася азъвна велика:
 созади, и ѿ преди: сѣ сѣ
 сказахъ текъ всѧ по рѣвъ
 прочее

пра́вее преста́нн ѿ таковаго
 помышле́нія) • И това катоми
 искажа: пакъ мн рече: Глѣдай
 на съвѣщъ да не бѣгаси: и
 добреѣ въ пазнѣ, чи ѿ запла-
 та та си нѣма да са ли-
 шиши • И юще мнѹг са раз-
 говора́хъ: и пакъ въ попи́тахъ:
 Г҃же моѧ, тѣже кѣпрѣ въ и́ма-
 то; а тѣ мн ѿговори, и рече:
 Енди́ка • Послѣ въ остави́тъ
 гдѣто са разговора́хъ, и вѣ́зъ
 въ олтарѧ: и кога настави́сѧ
 бѣгра́хъ, та поглѣди́ахъ, та са
 запѣбы, и са зѣпла́шнахъ, и тѣ-
 такси

209

такси вѣнѣ нѣзлѣзахъ , иѣ а
 поглѣднахъ пакъ вѣ ковчѣга лѣ-
 жѣши , иѣ са чудахъ , какъ сама
 пакъ така добре лѣгна , хнѣ чѣ
 не є познаты чи є стаіала ;
 иѣ ѿ нѣдѣхъ при нѣа , иѣ пакъ юче
 многъ са разговарехми : иѣ така
 като говорехми , тѣа мнѣ нѣзвѣ-
 ка : Ѣо прѣвншъ ты , чи не гла-
 дашъ на сѣвѣжъ ; не вѣдншъ ли
 чи Ѣгасна ; иѣ ѡзъ поглѣдна на
 сѣвѣжъ , иѣ вѣдѣхъ чи Ѣгасна-
 ла : иѣ многъ са Ѣсплашнхъ ! а на иѣ
 паче са разкахарнхъ , зачи то
 не можахъ да є спаіза ! иѣ са
 чудахъ

Чудахъ, какъ така скораш дъ-
 гасна безъ екѣтра; а съѣтъ чѣ-
 ючи вѣши гулама. Нѣ така
 като са зѣплѣшихъ, тѣтаки
 са стрѣшихъ, ючи сось ѿнзи
 страха, нѣ кахѣра! нѣ фатиха
 да разъмѣшишамъ, какво вѣ-
 ши това чудное видѣніе;
 нѣ какѡгъ бѣши този чудный
 нѣ ѿсанчнѣленый сона! нѣ тѣ-
 таки ѿ ѿдара си станихъ,
 нѣ на елгодареніе кжмъ бѣга са
 зѣблѣриахъ, нѣ рекохъ: Слава тѣ-
 єтъ Г҃дѣнѣ бѣже сїла, чв ѿкрай
 скріти рабочи на твои пе си
 рѣбѣ

раби ! Благодарю та ѿ ГДН
 бже мой всематненій, ѿ нищо
 чв нелишавашъ твоітеси раби,
 чв уснадавашъ на пребе ! И ѿ
 многу години чв вѣши са все-
 ала въ сарце по мн, пѣти омо-
 вреднаа и молитвовѣбратнія
 фидаика, въ пѣти Ноци са и
 корени, сосз бжіє по чаколюбіє
 и мѣдїє .

И неизнамъ снгà врате какво
 ша праве; свѣщъ не можахъ
 да зѣпа, и заплата нѣма
 да зѣма .

И многу са чуда, защо, по
 коли

КОЛНДО ПО НА юГНЕННА ТА РЕКѢ
 НЕМОЖАХА ДА ПРЕМННА ;
 НА СЛАВНЫА ГРЛДГ ПРЕЗ ТРЕ-
 СНЫ ПЕ ВРАПА, НЕМОЖАХА
 ВЛЧІЯ ВНЕПРЕ ?
 І СИГА СВѢЧІИ НЕМОЖАХА
 ДА ОСПАЈА !

І НЕЗНАІМЪ КАКВО ША ПРАВЕ;
 РАБОТА ТА МН СЕ НА ЗАТГ И
 НЕ БЛГОПОЛЧНА .

ЗАЧІО, єДНННА ПЖПІА, ПАКЗ ВВ
 СОНГ, ГЛЧДАХА СПАГВ ВЛКО-
 МЧКА ГЕОРГІА, КАТО ЕА РАЗ
 ГОВОРЕНА СОСЛ єДНОГО, И ГО-
 ВОРЕНА: ТОЗН КОГА ШАСА ПО-
 КАИ

КАЙ; А СПУСКІЙ ГЕОРГІЙ КАІСА
НИКОГДА, НЕГОВО ТО ПОКАЛІЄ
САБЛА.

НІКДА НЕМОЖАХА ДА РАЗВІ-
МІА КАКВА БІК НІХНА ТА РАЗ-
ГОВОРКА: ДАЛІ СОСВ САБЛА ША-
МИ ВІДЕ ПОКАЛІЄ ТО; ТОВА
НЕМОГДА ЗНАІМІ.

А МА ДАНО НІ ПОМІЛОВА БІГІ,
ЗАРАДИ МІТВА ТА НА НАШНІЕ
СТАРЦІ: ЗАЩО, НІ ЗВІСТНО ЗНАІМІ
ЧИ МНОГУ МОЖНІ ТАХНОПІО МО-
ЛЕННІ, КДМА БІГОСЕРДІЕ ПО НАВАКА
ХРІПА: ѩ ПОВА ЗНАІМІ. КОГДА ПО
ЗЕ ДА СА ПРЕСТАВЕ МОІ СТАРЕЦІ
Щ ПО'ЗНІ

ѿ тօзи секта, кжмъ некончаемы,
 нѣзвікамъ: брате пахоміє; нѣзъ
 тѣпаки при нѣго ѿ ндохъ, н мъ
 ѿ говорихъ: чо є ѿче; а той ми
 рече, дайми часовника; а ѕзъ
 го попитахъ, што ты є; а той
 ми рече: зарнцата доидѣ, н мъ
 кага, да са приготвамъ, чи по-
 днръ два часа, ша доидѣ да
 на земн. н ѕзъ тѣпаки мъ
 го донесохъ: н той глѣда на
 нѣго, н катоса мінаха два ча-
 са по негувата думы: тѣпаки
 нѣзажжна: н ѿ ндѣ при не-
 бесная црца да са радува. За-
 чо про

що то юще докатъ бѣ жиꙗ ,
 се това мѹ бѣши въ юстѣ та :
 бѣкѹрѣте бѣкѹрѣте : сиремъ :
 радѹйса , радѹйса не невѣстнаѧ ѿ .
 като сѣдѣши , и като работеши
 и въ пѣтѣ като ходѣши , и
 хлѣбъ като гадѣши , и на по-
 стѣлката си като лежѣши : се то-
 вѣ говорѣши . За ради това гопо-
 вѣка при себѣ нѣнаѧ цѣца да
 са радѹса въ вѣзѣ крайните вѣ-
 кѡвѣ , амнѣ .

Сказаниe за тогова отуа , кака нѣ
 чиса хвалнаѧ , за тѣзни слѣчкы .
За тѣзни си чкы тѣ сказаница
 чугрѣ

ще ги нѣ скажахши, тоиъ поспѣшило.
 любныи ѿчъ, не чи са хвѣлеши
 грами ги нѣ скажа: защо, тоиъ пѣр-
 во ми ги ка́зваши като ѹадре-
 ги го: какво то ка́зва нѣ ст҃ий
 ѿпль панель, чи ӡнаѧла та-
 кѡвъ чайкъ, който виауз гра-
 вицаша нѣ нѣнесена до прѣстола
 неко, нѣ чуда хвѣлти не нѣ скажа-
 ны; нѣ соса не ръса хвѣлелъ,
 а не соза се бѣ си. Така нѣ тои
 ѿчъ ка́зваши, като чи за ѹадре-
 ги го. Нѣ пѣрво така ми ка́з-
 ваши: многъ ӡнаѧшиа покажа-
 за бѣла на чайките вѣтви го-
 диши

діни! ё н'ма не́чио да бждан .
 а ѿз го попнітахъ, каккъ ѿ н
 комъ; а тои фати дамн кабъ:
 еа, ё рече: єдіна съенинка
 відълъ єднѣ ікона повозъ²
 ахъ фжркала, ѿ санктпетер:
 бургъ н'зм'зала, ё въ царн:
 градъ паднала. ё дроби чака
 відълъ церквя като фжркала
 повозъ ахъ, ё та ѿ петро:
 бургъ н'зм'зала, ё въ конс:
 тантінополь паднала: ё н'ма:
 ло въ церквя та таинъ ковчега
 сосл' мошъ, таинъ ствіа м'чици
 аїци . а ѿз го попнітахъ, ѿ
 гвѣса

ГАЁ СА ТЕЗИ ЧЛУШ, ДЕТСА
 СА СПОДОБНН АД ВНДАРЪ ТА-
 КВНЗИ ЧДНЫ РАБОТН; А ТОЙМН
 РЕЧЕ: ѩ СЕЛО ПО НИКОЛАЦЕЛЬ • Н
 ТАКА МН КАЗДАШН Н ДРУГН
 РАБОТН НЕ ПРАВО, А МН СОСДЕВЕ
 ТРН СКАЗАНІЯ ТА ПОМЕШЕНН, Н
 СЕ ѩ ДРУГО ЛИЧЕ, А НЕ ЧН
 ТОЙ САИС • А ПОСЛЪ КОГА СТА-
 ЖАХГ СОСА НЕГО ДРУГОЛЮБНШ ПР
 АТЕЛСТВО: Н ФАРНХМН АСА РАЗ
 ГОВАРЕМН ЗА РАЗЛНЧНЛ РАБОТН;
 ТОГДА ДОНДЕ, ТАКВВЗ ПРИМЕР,
 ДА СА РАЗГОВАРЕМН ЗА СОННЧА,
 Н ВНДФНІА, КОНСА НСТЕНСКН, А
 КОНСА

конъ са ложеи на: и тои тогирами
 разказа, конъ са истенски и ко-
 и са ложеи. и перво фатъ
 аз да мъ казвамъ, като ле-
 жахъ болѣнъ, какъ видахъ гъ
 сонъ като са запали синчка па-
 земля да гори съ огнь прѣ-
 ный, и спрашишъ горешни: ѿ
 поѣтъ то идещи, комъ на съ на-
 ближаваши: а нынъ фатъ хми да
 вѣгами на горѣ комъ баира:
 а азъ казвахъ надрѹжина
 па си, да не вѣгами многъ да-
 лечъ, защо, и нига ѿ неможимса
 и збѣви ѿ пози огнь: а мнъ
 илко

мако да ле^та да по ѿ бѣгъ
 немъ, да ѵмамъ врѣма наѣга
 да са помо^лни, до ката на
 стнѣги о^тгана. ѵ като си ѵс-
 ка^захъ ѿ тѣхъ моя^ти
 слѣчка: ѵ то^й тога^ва почна^{ла}
 си ка^зва нѣгови^и теси при-
 ключенія, тѣхъ снѣчките, чв-
 ги пред^писа^хме. ѵ ма^немъ
 ги ѵ скайза снѣчките ѵ зѣднѣш^и
 ѹми, тога^ви днѣ зѣднѣ: падре^т
 ги вѣчера^з драго: ѵ зѣднѣ з ѿ
 драго лице^е ка^зваши, като
 за драги^и го. ѵ то^й, вѣко^н
 то днѣ, али, вѣчера^з ми ѵс-
 прика^жеш

ПРИКАЖЕШИ НАКОА: ѿзъ тѣта
 кен въ кѣлїа та^{сн} ѿ хождах,
 и си чки тѣ скришомъ запис-
 вахъ, и добрахъ са пачахъ ѿ
 него дама не види катоги
 пиша: зачо то ако бѣши
 ма видѣла катоги пиша,
 хартии тѣ тѣтаки щеши
 да и згори, и мене щеши да
 канюниса, и реки иначо не-
 щеши дами прикаижва
 можеши да и ма юще и ар-
 ги не кон, а ма ѿзъ не смѣхъ
 да го запишама, да си не
 досерти чиги за писамъ.

ТЕЗИ

ТЕЗИ СИЧКИ ПЕ СЛЪЧКИ, (А

ТРОЙГИ КАЗВАШИ ПРОПОВѢДКИ),

ЩО НЕГО КАПО ЧУХА, МНОГД-

СА ПОЛЬЗОВАХА, НЕДЛЯДЕЛЕНИЕ

ПАДНАХА! БАРАДИ ТОВАСА

ПОГРЩАХА ОДСЕРДНО СИЧКИТЕ

ДО ЕДИНЪ ДА НЕПНША, ЗА ДА

ГИ ПРОПОВѢДАМЪ НА КОНТО

ЧУМЪ, ДА СА ПОЛЬЗОВАТЬ, ЕЖЕ

И БЫСТЬ: И КОГДА ГИ ПРОПО-

ВѢДАХА НА НАКОНСИ ЩО БРАТЬЯ

ТА: ТЕ ГО ОУКОРИХА, И ГО

ВЕЛѢХВАЛНА НА РЕКОХА, ТОГО-

ВА ОУА НЕСЛАВОЛЮБЦА, И ВЕ-

ЛЕХВАЛЕНИЮ НЕПРИЧАСТНА ПЪС-

БРИНННО=

ТИ ННОЛЮБІТЕЛА: НРÉКОХА НЕ ВІРА
 ДЛГІ ВЪРВАТЬЕ. Но НІЗ ВѢСТНО
 да ЗНАЙТЕ КАКСАМъ ЩЗ САМъ
 за НЕГО СВИДѢТЕЛЬСКАЗА ^{ОДИН} є
 ЙСТЕНСКІЙ ІЗРАІЛА ТЕННИ^{КОП} Р. Н
 въ НЕГО ЛАЖѢ НЕ ВІРА, ^{АЛ} ЗАЩО:
 то ТОЙ НЕМАШН НИКАКВА НЕ:
 ЖДА даса ХВАЛН, Н да ГИ
 ПРИКАЗВА ТЕЗН ПРОПОВѢДКИ.
 А ма н това да ЗНАЙТЕ,
 какъ н щз НИСѢМВСА ЩЕСРН
 въ ТАХЪ КАТОЧН ѿ НЕКОЕГА
 СПАГВ, н НЕВН ГО ПРОПОВѢД:
 ВАМъ ОНОГОВА ЧАКА, ЧН є
 СТЫА, нлн ЧУДОТВОРЕЦъ; са:
 МВ това да ЗНАЙТЕ, какъ
 ЕОНСТНННВ

во́истиниъ ги ви́дѣ тёзи ра-
 боты, не мечтали и, илн
 приенде́ніемъ, но са́мою вѣ-
 чію: и ко́й то ще, не́ка са́мъ
 зова. а ѿзъ не́ са́мъ щъ
 ги є ви́дѣла и́стинно, но и
 не́кой да ги є сочина́емъ,
 пакъ многъ ша са́мъ зова:
 зашо, во́истиниъ многъ са́мъ зв-
 шеполѣ́нъ, и къ покла́нию при-
 блека́телии .

И това да зна́ите, не са́мъ
 тёзи такъ въ на́ши дне вре-
 менѧ и години, пе́рво са́мъ
 доби да ви́ди таки́ни о́ч-
 днителии рабо́ты: но многъ
 и други

и други въ екѣтъ то ерѣма,

и по предни те години.

Какко то прѣкъ да ни на
дѣ огненна рѣка клѣко
щущад.

И іоаннъ бѣсѣда въ ѿ
кровеніе то си, видахъ градъ,
въ които нѣмало да е лѣзни
есаю скверно иаи нечесто,
и сажнцѣ не требвало да го
просеѧши, за то слава
вата гдна го ѿ сїавла.
И шимашъ россійскій въ
морѣ то ѿ гемія та видахъ
на въздуха печерскаѧ цркви,
еще несозданнаѧ. Така и

други

АРѢГИ МНОГУ И БЕЗ ЧЕРГ :
 ТАКЕНИХ КОНТОСАСА СПОДО-
 БЫЛИ ДА ВНДАТЬ, И АРѢГИ
 МНОГУ, И РАЗЛНЧНЫ ОДИ-
 ЕНТЕЛНЧИ И ТАЙСТВЕННЫ РА-
 БОТН .

КОНТО ЧЕ НЕКА ВЪРВА : А КОН-
 ТО НЕ ЧЕ, ДА НЕ ВЪРВА : А ЗА
 НИКОГО НЕ ПРИНУЖДАВАМЪ, А ДА
 ВЪРВА, ИЛИ ДАНЕ ВЪРВА : И
 НЕМАХА НИКАКВА НУЖДА И
 АЗА ДА ГИ ПИШНМЪ, Но СА-
 МО ЗАРАДИ МЕНЕСИ ГИ НА
 ПИСАХЪ, И ЗАКОНТО ОБІЧАТЬ
 ДА ГИ ЧИТАТЬ, И ДАСА ПОЛ-
 ЗОВАТЬ, И ДА ХВАЛА СПЛА-
 НАШЕГО

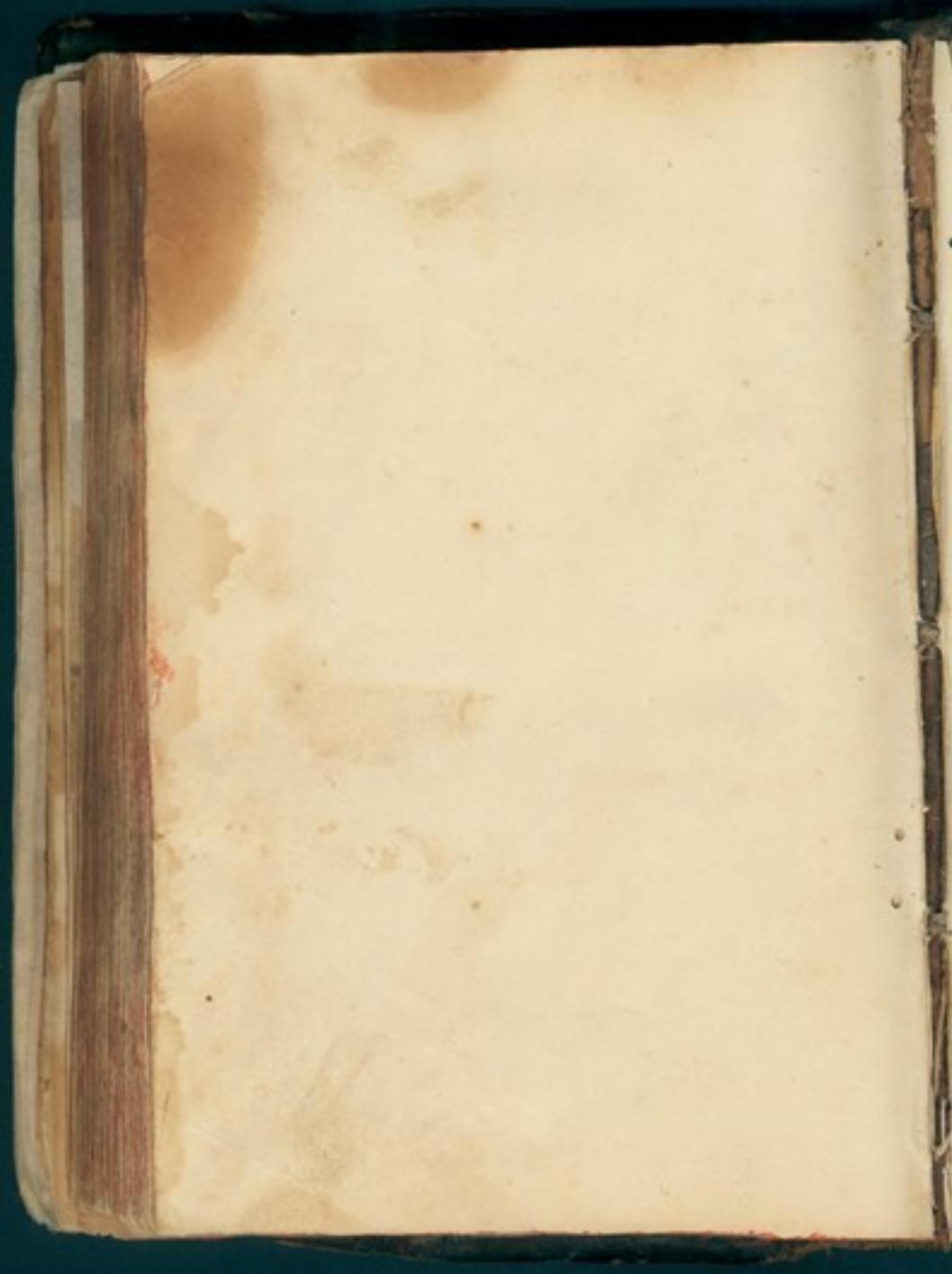
110

227

нашего и́са христà, си га
и ви на ги, и въ бе з краинъ=
ши те вѣкѡвн, амінъ.

227 226 225 224 223

Руси Іри

ГЛАВЛЕНІЕ.

ПОСЛАДОВАНІЕ МАЛЫА СХІМН. ^{ННЦА} СТРА.⁴

СЛОВО ЧЕВЧАТЕНОЕ КЪ НОВО-
ЧАЛНЫМЪ МОНАХОМЪ. СТР: 45.

ПРЕПІЧАРІО ЕФРЕМЪ О ПОКА: СТР: 50.

ТОГОЖДЕ, О БЕЗМОЛВІИ: СТР: 58.

ТОГОЖДЕ, О ОМНІЛЕНІИ Н
СПАСЕНІИ ДУШІ: СТР: 59.

О СМІРЕНОМЪДРІИ: Н О ЗЕ-
ПРАЖНЕНІИ ДІЛІ Н МО-
ЛІТЬЕ: Н О ВІСОКОМЪДРІИ:
ГЛАВА, СІ: Н, К: Н, КГ: СТРА-
НИЦА: 72: Н, 73.

СТАРІО. ГРІГОРІЯ СІНАІТА
О БЕЗМОЛВІИ, Н О ДЕОЮ
ОБРАЗУ МІТВИ. СТР: 75.

ТОГОЖДЕ

огожає, ѿ єже ка́кѡ аѣнъ
 ствовати мѣтвъ. гла: в. ^нст: 98.
^{жде} ^{ніи}
 Го́ро, ѿ єо́здалихъ. гла: г. ^нст: 82.
 ѿ разлічії пою́фы. гла: д. ^нст: 86.
 ѿ разлічії пою́фы. гла: е. ^нст: 88.
 ѿ сопротиворѣчії. гла: с. ^нст: 90.
 скажаніе ѿ пѣнії. гла: з. ^нст: 94.
 ѿ пѣнії. гла: ю. ^нст: 95.
 ѿ мѣтвъ, ѿ ѿ пѣнії. гла: в. ^нст: 98.
 ѿ прескестн. гла: і. ^нст: 102.
 ѿ безъмѹлени. гла: г. ^нст: 106.
 ѿ страстиъма нѣмѹненіи:
 повѣстъ, д. ^нст: 108.
 ѿ блазфѣм нѣмѹненіи. гла: є. ^нст: 109.
 ѿ єже ка́кѡ подобає снахтн
 безъмѹлствующе въ мѣтвѣ гла:
 га

Ѥ: ۸ . СТРАНЦА: 112 .

Ѡ єже کاکѡ глаго́лѧти мо-
літвę . ГЛАВА: В . СТ: 114 .

Ѡ єже کаکѡ держа́ум . ГЛ: Г . СТ: 116 .

Ѡ єже کاکѡ ѿгона помы . ГЛ: А . СТ: 119 .

Ѡ єже کаکѡ подо пѣти . ГЛ: Е . СТ: 122 .

Ѡ єже کаکѡ подое́тъ
пнта́ти сѧ . ГЛ: 5 . СТ: 130 .

Ѡ самовла́стіи на́шੇ . СТРАНЦА: 137 .

ѿ копро́съ , что єсть обра́зъ
и́ноческаго жи́телства . СТ: 139 .

Ѡ обра́зъ и́ноческомъ . СТ: 142 .

Ѡ Поги́нове ѿ пославша . СТ: 143 .

Чудное пое́ствование ѿ и́ногое,
сажди́вшееся водни на́шъ . СТ: 147 .

Ѡ пъстрино́дюбна́го ѿцѧ .

Т огожде

огожде, сказаниe ω̄ ὅγνενη
 рѣцѣ . пое́тъ, а̄ . [#]ст. 155 .

ϖ сладко градѣ . пое́тъ . [#]ст. 168 .

ϖ пати птица , пречётши ,
 ѿчे нашг . пое́тъ . [#]ст. 180 .

ϖ трѣхъ церквѧ , на зеряльѣ
 тѣчи . пое́тъ : д . [#]ст. 186 .

ϖ глашиха емъ трѣхъ мѣдъ
 ченици в церкви . пое́тъ . [#]ст. 191 .

сказаниe ω̄ томже отцѣ ,
 какѡ нехвалѧса сїа сказа
 зорал . [#]ст. 215 .

15

